

കൽകി

KALKI 810 2, 1954

4

എസ്

சோடைகாலம் வந்துவிட்டது -

உங்கள் துயல் வியர்வை கவித்து சுவாசக்காய்ச்சிக்குக்கிறதா?

ஒவ்வொரு தினமும்
தங்கள் அழக்கிலுள்ள
கிருமிகளின் அபாயத்துக்
குன்றிகளாம்.

இந்தக் கிருமிகளை
லைப்பாய் போப்பினால்
கழுவிக்கொடுத்து தினமும்
உங்களைக்காப்பாற்றிக்
கொள்ளுங்கள்.

லைப்பாய் சோப்

தினசரித்தொல்லையான
அழுக்கிலிருக்கும் கிருமி
களிலிருந்து உங்களைப்
பாதுகாக்கிறது.

நுட்பமயின் "பாதுகாக்கும்
துறை" உங்கள்
சுரோக்கியத்தைக்
காப்பாற்றுகிறது.

இந்தியாவில் தயாரித்தது.

L. 247-56 TM

கல்கி **பொருளடக்கம்**

மலர் 13
இதழ் 40

1954 மே 2

ஆயுதம்
இதழ்கள் 20

வேற்றுமையில் ஒற்றுமை!	(கார்ட்டூன்)	...	2
எதிரொளியும் பேரொளியும்!	(தலைக்கம்)	...	3
கிடைப்பதற்கரிய சத்தரீப்பம்	...	...	4
சென்னைக் கவர்னர் வேண்டுகோள்	...	...	5
ஆயுள் தானம் செய்த தியாக சேலக்க	...	...	6
பொன்னியின் செல்வன்	உயி	...	7
அந்த நான் (வெள்ளித் திரை)	எஸ். வி. எஸ்.	...	18
அண்ணாமலைநகரில் அலை இந்திய எழுத்தாளர்கள்	பரேதன்	...	18
வின் பிடிவாதம்	ரகு	...	24
வட்ட மேதை	...	...	28
சோதிடக் கடிதங்களுக்குப் பரிசு	...	...	28
காத்திரே.....!	ரா. கோ.	...	29
வேறு காலம் (பாப்பா மலர்)	விநாயம்	...	32
எது காரணம்?	கே. ஆர். கோசாமயா	...	38
இப்படியும் தேரிடலாம்!	சும	...	38
வீர வான்	ரா. வி.	...	42
கட்டுக்குள் அடங்கியது!	ரகு	...	46
மன்னிப்பாயா!	எஸ். பி. தர்ஷன்	...	49
யோகாசனச் சிவஞ்சை	வி. என். குமாரசுவாமி	...	59
படித்துப் பாரும்மன்!	...	...	61
தேன் மொழியான்	பரேதன்	...	65

"உயி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உயிர் பெயர்ந்த கதைகள் அப்படியும் பெயர்ந்த;
சம்பவங்களுக்கு அப்படியே.

மின்சார கெட்டாத்திற்கும், உறுதிக்கும்
உழைப்புக்கும் உத்திரவாதமான

"போனிக்ஸ்" விசிறிகளுக்கு

தென் இந்தியா முழுதொழும் மூலம் விநியோகத்திற்கு :

ஆர்.எம். எஸ். & கம்பெனி, லிமிடெட்

16, பிராட்வே, சென்னை-1

தொழில் : கே. கி. மேலக் கோபுர வீதி, மதுரை

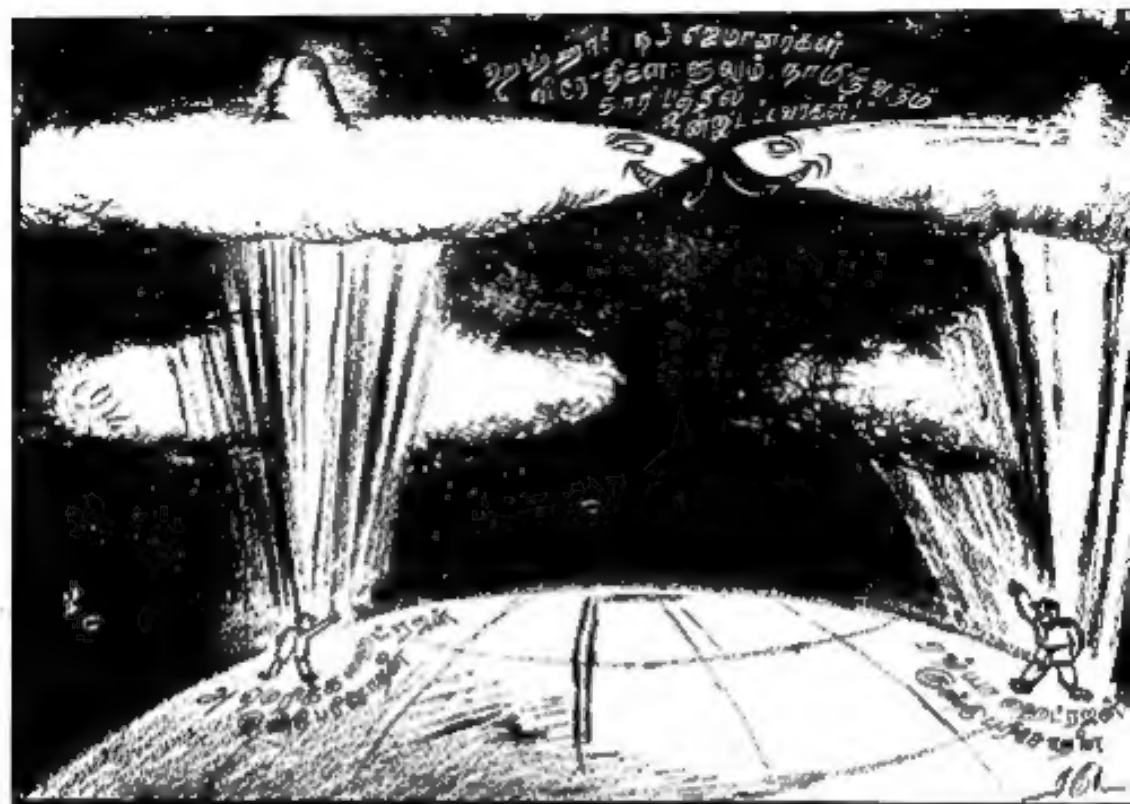
★

தென் இந்தியாவில் உயிர் "போனிக்ஸ்" விநியோகத்திற்கு :

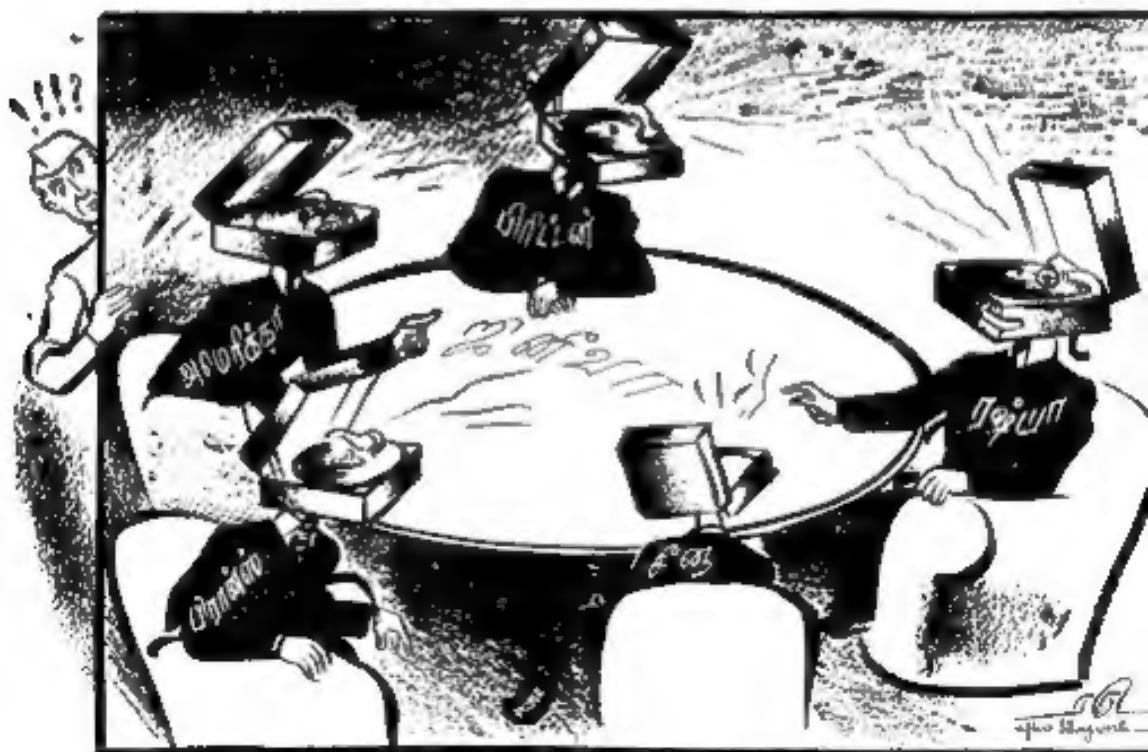
மதுரை : டி. ஜி. பதி அண்டு கம்பெனி ; சிடி எலக்ட்ரிக்ஸ் டோர்ஸ் ; கஸ்வன் அண்டு கம்பெனி. பாணாட்டி : பி. எஸ். ராஜன் அண்டு கம்பெனி. புதுச்சேரி : குடமன் அண்டு கம்பெனி. தும்பகோணம் : செல்வா எலக்ட்ரிக்ஸ் டோர்ஸ். காணரக்கால் : அரகன் அண்டு கம்பெனி. திருச்சிராப்பள்ளி : மாத் ஏஜன்ஸிஸ் லிமிடெட் ; ரேடியோ ஹவுஸ். காணரக்குடி : ஜெனரல் சேல்ஸ் அண்டு சர்வீஸஸ். பரமக்குடி : பாமக்குடி எலக்ட்ரிக்ஸ் டோர்ஸ். மதுரை : கே. வி. அண்டு சேல்ஸ் ; இண்டஸ்ட்ரீஷியல் டிரேடிங் கம்பெனி ; இந்தியா எலக்ட்ரிக்ஸ் கம்பெனி ; கஸ்டர்ஸ் எலக்ட்ரிக்ஸ். கோயில்பட்டி : ஸ்வாமி அண்டு கம்பெனி. திருகேல்வேலி டவுன் : கெல்லை டிரேடிங் கம்பெனி. கோயமுத்தூர் : ஷண்முகம் அண்டு கம்பெனி. சேலம் : எஸ். கருப்பசாமி செட்டி. வேலூர் : ஜகதீஷ் அண்டு கம்பெனி. திருப்பத்தூர் (வ. ஆ.) : பி.பெஸ்ஸி ரெதர்ஸ். நாகர்கோவில் : சிவராஜ் எலக்ட்ரிக்ஸ். கோல்வம் : எலக்ட்ரானிக் சர்வீஸஸ் ; கொல்லம் எலக்ட்ரிக்ஸ் கம்பெனி. திருவனந்தபுரம் : ரீலயன்ஸ் டிரேடிங் கம்பெனி.

வேற்றுமையில் ஒற்றுமை!

கிராமபோன் மகாநாடு!

ஜி.வி.யாவின் வட்டமாகப் பிரதிநிதிகள் கூடிக் கோர்வா, இந்தோ-சைப் பிரதீகாமின் விவாதித்து வருகிறார்கள்.

எதிரொலியும் பேரொலியும்!

எட்டுத் திசைகளையும் அதிர வைத்த பயங்கர கைதுடரஜன் குண்டு சத்தத்தின் எதிரொலி இன்னும் அடங்கி ஓயவில்லை.

அதற்குள் இந்தோ சீனாவிலிருந்து எழுந்துள்ள கோர்ப் போரின் பேரொலி உலக நாடுகளிடையே மிகுந்த அதிர்ச்சியை உண்டாக்கியிருக்கிறது.

இந்த வட்சணத்தில், முக்கியமாகக் கொரியா, இந்தோ சீனப் பிரச்சினைகள் பற்றி விவாதித்து முடிவு காண்பதற்காகச் சென்ற திங்கட்கிழமை ஜிளியாவில் வல்லரசுகளின் மகாநாடு ஆரம்பமாகியுள்ளது.

சீனக் குடியரசின் பிரதம மந்திரியும் வெளிநாட்டு மந்திரியுமான ஸ்ரீ சோ என் லாய் உட்பட அமெரிக்கா, ருஷ்யா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ் முதலிய வல்லரசுகளின் பிரதிநிதிகளான பெரிய புள்ளிகள் மேற்படி மகாநாட்டுக்கு விஜயம் செய்திருக்கிறார்கள்.

அதில் கலந்து கொள்ளப் பல ஆசியா நாடுகளைச் சேர்ந்த சர்க்கார் பிரதிநிதிகளும் சென்றிருக்கிறார்கள்.

சமாதானத்தின் பெயரால் இத்தகைய மகாநாடு ஆரம்பமாகும் போதெல்லாம், குறிப்பிட்ட போர்முனையில் பயங்கரமான பலப் பரீட்சையில் ஈடுபடுவது வல்லரசுகளின் இராஜ தந்திரங்களில் ஒன்று.

இதே போன்ற விபரீதத்தை, ஏற்கெனவே கொரியா சமாதான மகாநாட்டுக்கு முன் பார்த்தோம். இப்போது இந்தோ சீனாவில் அதைக் காட்டிலும் படுமோசமான நாடகம், அதாவது அர்த்தமற்ற கோர யுத்தம் நடந்து வருகிறது.

இந்தோ சீனாவைச் சேர்ந்த டியன் பியன் பூ என்ற இடத்தில் உள்ள பிரஞ்சுத் துருப்புகள் வியட்மின் சிப்பாய்களால் சூழ்ந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

பிரஞ்சுத் துருப்புகளுக்கு அபரிமிதமான ஆள் உதவியும் சாதன உதவியும் கிடைத்தாலன்றி, அங்கு வியட்மின்களிடம் சிக்கி விடும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மேற்படி பெருக்கடி, பிரஞ்சு சர்க்காரைக் காட்டிலும் அமெரிக்க சர்க்காருக்கு அதிகக் கவலையைக் கொடுத்திருக்கிறது.

முற்றிலும் தங்களுடைய உதவியால் இந்தோ சீன யுத்தத்தை நடத்திவரும் பிரஞ்சுக் காரர்களுக்கு, இறுதித் தோல்வி ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்பதில் அமெரிக்கர்கள் மிகவும் அக்கறை கொண்டிருப்பதே அவர்களுடைய கவலைக்குக் காரணம்.

அமெரிக்காவின் பேருதவி கிடைத்ததும் கூட பிரஞ்சுக்காரர்கள் இந்தோ சீனர்களின் கதந்திர யுத்தத்தில் வெற்றிபெற முடியவில்லை.

தற்போது இந்தோ சீனப் பிரச்சினை இறுதிக் கட்டத்தை அடைந்திருக்கிறது.

டியன் பியன் பூ நகரில் அகப்பட்டிருக்கிற பிரஞ்சுத் துருப்புகளுக்கு உதவியாக அமெரிக்க ராட்சத விமானங்கள் பிரஞ்சுத் துருப்புகளையும் அமெரிக்கப் போர்த்தள வாடங்களையும் ஏற்றிக்கொண்டு சாரிசாரியாகச் சென்று வருகின்றன.

ஆசியாவைச் சேர்ந்த பிரதேசத்தை அடக்குவதற்காக, அவர்கள் கதந்திரத்தை ஒடுக்குவதற்காகத் துருப்புகளையும் போர்த்தளவாடங்களையும் ஏற்றிச் செல்லும் அமெரிக்க விமானங்கள் இந்தியாவின் வழியாகச் செல்லுவது முடியாத காரியம்.

ஏனெனில் அன்னியத் துருப்புகளை ஏற்றிச் செல்லும் விமானங்களை இந்தியா வழியாகச் செல்ல அனுமதிக்க முடியாது என்பதே சென்ற ஐந்து ஆறு ஆண்டுகளாக இந்திய சர்க்காரின் கொள்கையாக இருந்து வருகிறது.

இது, வல்லரசுகளின் கட்சிகளில் சிக்காமல் நடுநிலைமை வகித்துவரும் இந்தியாவின் பெருமைக்கும் நீதிநெறிக்கும் உகந்த காரியம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

எனவே, துருப்புகளுடனும் போர்த்தளவாடங்களுடனும் செல்லும் அமெரிக்க விமானங்கள் கராச்சி, இஸ்லாமாபாத், சிங்கப்பூர் வழியாக ஏழாயிரத்து ஐந்து மைல்

தூரம் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டு இந்தோ சீனாவுக்குச் சென்று வருகின்றன !

இவ்வாறு இந்தோ சீனப் போரை உக்ரமோக நடத்தும் விஷயத்தில் அமெரிக்கா காட்டி வரும் அக்கறை, ஜிவிவா மகாராட்டில் இந்தோ சீனப் பிரச்சினையை ஒட்டிச் சமாதானம் ஏற்படுவதற்கு எவ்வளவு குந்தகமாக இருக்கும், என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

போரை சிறுத்தி உலக சமாதானம் நிலவும் படி செய்வதில் சிறந்ததை கொண்டுள்ள இந்தியாவின் பேரு முயற்சியால் கடந்த பல ஆண்டு களாகக் கொரியாவில் ஏற்பட்டு வந்த சரபலிகள் சிந்து, சமாதான ஒப்பந்தமும் ஏற்பட்டது. அதுபோலவே, தற்போது இந்தோ சீனாவில் நடந்து வரும் சரபலிகள் சிந்து, சமாதானம் ஏற்பட துபாஹர்லாக்ஜி சில அரிய போசனிகளைக் கூறியுள்ளார்.

1. வல்லரசுகள் பரஸ்பரம் மிரட்டிப் பல முறுத்துவதைக் கைவிட வேண்டும். போர் உக்ரமோக நடத்தாத அடைவதற்கு உடன்தையாக இராமல் அதைத் தடுக்க வேண்டும்.

2. தப்பாக்கி, பிராமி, வெடி குண்டுகளின் முழக்கம் சிந்த வேண்டும்.

3. இந்தோ சீனாவில் பிராமின் ஆதிக்கத்துக்கு ஒத்துப்புகின் கவத்தையிட வேண்டும்; இந்தோ சீனாவுக்குப் பூரண சுதந்திரம் அளிப்பதாக ஜிவிவா மகாராட்டில் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றிப் பிரகடனம் செய்ய வேண்டும்.

4. இந்தோ-சீனா புத்தத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்காக அல்ல, அந்த நாட்டில் சமாதானம் ஏற்படும் விஷயமாக துக்குப் பாடுகள் சனபலி உதவியை நாட வேண்டும்.

இவை போன்ற அனுபவ சாத்தியமான, புத்தம் சிந்து சமாதானம் ஏற்படுவதற்கான சில சிறந்த போசனிகளை நேருஜி கூறியுள்ளார்.

இந்தோ சீனாவுக்குப் பூரண சுதந்திரம் அளிப்பதென்பது புதிய விஷயம் அல்ல.

வியட்நாம் பிரதேசம் 1965-ம் வருஷத்தி லேயே துணையாகக் குடியரசாகப் பிரகடனம் செய்யப் பட்டது.

அதன் துணையாக நோர் கி மின் தேர்க் தெடுக்கப் பட்டார்.

அதைப் பிரிட்டன் முதலிய வல்லரசுகள் அங்கீகரித்திருந்தால், சென்ற ஏழு வருஷ காலமாக நடந்து வரும் புத்தம் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கும்.

ஆனால், முப்பத்தெட்டாவது அட்ச ரேகையை எல்லையாக வைத்துக் கொரியாவைப் பிளந்து மக்களைக் கொன்று குழித்தது போல, வல்லரசுகள் பதிலுறுவது அட்ச ரேகையை எல்லையாகக் கொண்டு இந்தோ சீனாவைப் பிரித்து விட்டன.

அந்த விபரத்தின் விளைவே கோரமான புத்தத்துக்கு விதையாக அமைந்தது.

இந்தோ சீன புத்தத்துக்கு அமெரிக்கா என்ன காரணம் கூறினாலும், அதைச் சுற்றிப் புத்தமாகவே இந்தோ சீன மக்கள் வருகின்றனர்.

இந்தோ சீனாவில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத் தக்கும் பிரதேசக் காவலி ஆட்சிமுறைக்கும் இடம் கொடுப்பதில்லா என்ற உறுதியுடன் இந்தோ சீனர்களான வியட்நாமிகள் ஆலேசப் போர் நடத்தி வருகின்றனர்.

அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் அளித்தாவன்றி, இந்தோ சீனப் பிரச்சினையில் சமாதானம் காண்பதென்பது முடியாத காரியம்.

எனவே, ஜிவிவா மகாராடு வெறும் கண்டனத்துக்கும் காரியமாக முடியாமல், உருவான பலனைக் கொடுக்க வேண்டுமாயின், வல்லரசுகள் மின் கண்டனத்தைப் பாராட்டிக் கூடாது; ஆவது வெறியைக் கைவிட வேண்டும்; நேருஜி மின் அரிய போசனிகளை உடனே ஏற்று அமுதுக்குக் கொண்டு வர முற்பட வேண்டும்.

கிடைப்பதற்குரிய சந்தர்ப்பம்

பிரதேச நாட்டில் வாழும் இந்தத் தலைமுறை மின் மிகுந்த பாக்கியவாசிகள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. சந்திரத்தின் சந்திரதரமான இடம் பெற்ற அவதார புருஷர் எவ்வித மகாரி நேரில் தரிசித்து, அவர் இட்ட பணியை சிறை வேற்றும் கிடைப்பதற்குரிய வாய்ப்பு இந்தத் தலைமுறையில் வாழும் மக்களான எமக்கே கிடைத்தது. சில நூற்றாண்டுகளாக இந்தியா இழந்திருந்த சுதந்திரத்தை எமது வாய்க்காலில் மறுபடியும் பெற்றது அருந்தவம் பவம் என்றே சொல்ல வேண்டும். பாரத நாடு பல நூற்றாண்டுகளாக இழந்திருந்த ஸ்திதியைத் தன்மை, காசி சகாப்தத்தில் மீண்டும் தனித்த அற்புதத்தை நேரில் கண்டு மகிழ்ந்தோம்.

இந்தத் தலைமுறையில் வாழும் மக்களுக்கு மந்திர பெரும் பாக்கியம் கிடைப்பதற்கு இப்போது உற்ற சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இப்போது வாழும் மக்கள் மாத்திரமல்ல, எதிர்கால சந்ததிகளான கோடானு கோடி பாரத மக்கள் நிலவனம், சீரவனம், தொழில் வளம் பெறுவதற்கான அன்னைவார அமைப்பில் பங்கு பெறுவதற்குத் தற்போது ஒவ்வொருவருக்கும் மிக அருமையான சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது.

இப்போது இந்தியக் குடியரசு சர்க்கார் ஆரம்பித்துள்ள தேசியத் திட்டக் கடன் பத்திரங்களை வாங்குவோர், அத்தகைய பணியில் நேரில் பங்கு எடுத்துக் கொண்டவர்கள் ஆவர்.

அப்போதைக் கப்போது ஏற்படும் பணமுடைபையும் பொருளாதார நெருக்கடியையும் சமாளிப்பதற்காகச் சர்க்கார்கள் பொது மக்களிடம் கடன் வாங்குவது சகலம். ஆனால், பாரத முறையில் சந்திரதரமான பலனைக் கொடுக்கும் தேசிய ஆக்கத் திட்டங்களை சிறைவேற்றுவதற்காக, இந்தியாவில் சர்க்கார் பொதுதலைக்களிடம் கடன் வாங்க முடியப்படுகிறதே இதுதான் முதல்தடவை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

நாடு ரூபாயிலிருந்து அவராகச் சக்திக்கு ஏற்ப எவ்வளவு தொகைக்கு வேண்டுமாயினும் கடன் பத்திரங்களை வாங்கிக் கொள்ளலாம். மேற்படி கடன் பத்திரங்களுக்கு 12 சத வீசதம் ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை சர்க்கார் வாடி கொடுத்து விடுவார்கள். அசல் தொகைக்கு, சர்க்காரிடம் இருப்பதைக் காட்டிலும் பந்தோ பல்தான பாதுகாப்பு வேறு என்ன இருக்க முடியும்! அசல் தொகைகள் பத்து வருஷங்களுக்குப்

பிறகு, 1966 ஏப்ரல் 19-ந்தேதி சர்க்காரால் நிறுப்பிச் சென்றது விடப்படும்.

சென்ற ஏப்ரல் மாதம் 19-ம் தேதி கடன் பத்திரங்கள் வெளியாயின. அறிவிக்கிற ஒரு வாரத்துக்குள் அதாவது 24-ம் தேதிக்குள் ஸ்பந்ததொன்று கோடி ரூபாய்க்குமேல் வருவாதி விட்டதாகப் புது டிவீஸில் செப்தி உறுதிபடும்.

1973-ம் ஆண்டு சாதன உற்பத்தி பெருக வேண்டும்; வேலியற்றோர் கஷ்டம் ஒழிய வேண்டும்; நிலவளமும் தொழில் வளமும் பெருகி வரவேண்டும் என்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பது தான் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் நோக்கம். இந்நிலை பரந்திடும், உறுதியுடன், ஒற்றுகை வுடன் கட்டுப்பாடு விளக்குவது மேற்படி சேரக் கள் பூர்த்தி பெறுவதற்குப் பொறுத்திருக்கிறது என்று ஜவாஹர்லால்ஜி உறுதிபடுத்தினார். தங்கள் சக்திக்கு இயன்ற வகையில் கடன் பத்திரங்கள் வாங்குவதன் மூலம் இந்தத் திருப்பணியில் ஈடுபட வேண்டும்.

சென்னைக் கவர்னர் வேண்டுகோள்

இன்று மாநகரங்களுக்கு முன், வெற்றித் திரு ளளான விழுவதாயி அன்று சென்னைக் காவில் சிவந்த மங்களகரமான கவையத்தைய யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. அன்று, ஒன்றுபட்ட உள் ராஜ்யம் தொடர்புடைய கார்ப்பு நிறுவனச் சின்ன கோபுரத்திற்கும் பிரார்த்தனை மண்டபத்துக்கும் சென்னைக் கவர்னர் ஸார் ஸ்ரீ பிரகாசா அல்தி வாரக் கல் ஸாட்டினார். தேசத் தந்தையான கார்ப்பு மகானின் ரூபகார்த்தமாகக் கோபுரம் நீர்ம னிப்பதன் தத்துவத்தையும் மண்டபம் அமைப் பதன் கோக்கத்தையும் அப்போது, ராஜாஜி உள் பட்டப் பவ தலைவர்கள் விளக்கினார்கள். இந்த அல்திவார விழாவில்போது கலை மறை பெல் தது. அது முதல் தமிழ் ஸாட்டினும் தொடர்ந்து மறை பெல்து தன்னிச்சிப் பஞ்சம் இல்லாமல் செல்து வருகிறது.

இப்போது மேற்படி மண்டபத்தின் அல்தி வார வேலியன் பூர்த்தியாகி யுள்ளன. மேற் கொண்டு நீர்மான வேலியன் உடிய விளையில் ஆரம்பமாகும். கோபுரமும் மண்டபமும் பூர்த்தி யாக மொத்தம் ஸாது ஸட்டம் ரூபாய் தேவை யாக இருக்கும் என்று மதிப்பீட்டிற்குமிருக்கின். இதுவரையில் ஒரு ஸட்டம் ரூபாய்க்கு மேல் செல்து அகிலமாக வருவாதி இருக்கிறது. கார்ப்பு மண்டப சித்திக்கு ஒவ்வொருவரும் தம்மால் இயன்ற பொரு ளுதவி செய்வ வேண்டியதன் அவசியம் பற்றிக் கவர்னர் ஸ்ரீ பிரகாசா பொது ஜனங்களுக்கு விடுத்தான் வேண்டுகோளில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மூலப்பி கோபுரத்துடன் நீர்மணிக்கப் போகும் பிரார்த்தனை மண்டபத்தில் ஜாதி, மதம் கட்டுப் பிதமின்றிச் சகலரும் கட்டும் உடியப் பிரார்த்தனை செய்வலாம். அத்தகைய கட்டம் களில் கலந்து கொள்வோர் கார்ப்புதின் புனிதத் தொண்டையும் உபதேசங்களையும் நினைவு உகத்து, தங்கள் கோரித் வரத்தக்கவையில் அவற்றை அனுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டு வர முற்படுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். இத்தகைய சேவ கைக்கப் பத்தியில் எல்லோரும் பங்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்; கார்ப்பு நினைவுச் சின்னம் அறி சேகி ரத்தியில் உயிர்ப்பாக்க கார்ப்பு அளிப்பதற்கு எல்

லிகள் உள்பட எல்லோரும் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று அவர் உறுதியுடன் கேட்டுக் கொண்டுள்ளார்.

பாங்கு, இவ்வாறாகக் கம்பெனி போன்ற ன்றாபணங்களும் செவ்வகத்தர்களான தனி ஸர் ளும் இதுவரை கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்குக் கடன் பத்திரங்கள் வாங்கி யுள்ளனர். ஆனால் எல்லார்களும் கடன் பத்திரங்கள் வாங்கி, தேசீ யக் கைக்கலத்தில் பங்கு பெற வேண்டும் என் பதே ஜவாஹர்லால்ஜியின் கருப்பம். இந்நிலப் பிரதமரின் எண்ணம் சிறைவேற வேண்டும்.

கடன் பத்திரங்கள் வாங்குவோருக்கு, தங்கள் கொடுத்த தொகைக்கு கட்டி கிடைத்த விடு கிறது. பத்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு அக் தொகையும் கிடைத்து விடுகிறது. தேசியத் திட்டக் கடன் பத்திரங்கள் வாங்குவோர் யாத்தாரு கஷ்ட கஷ்டமில்லாதி, தலைமுறை தலைமுறையாகவும் தேசத்துக்கும் தேச மக்களிற் றவாழ்வுக்கும் பெருதவி செய்த பணியையும் பெருமையையும் அடைகிறார்கள்.

மேலும் பொருளுதவி புரிய வேண்டும் என்று கவர்னர் கேட்டுக் கொண்டுள்ளார்.

பாரத ஸாட்டில் கல்கத்தா, பம்பாய், கவைய முதலிய இடங்களில் ஏற்கெனவே கார்ப்பு ரூபகக் சின்னங்கள் நீர்மானமாகி விட்டன. புது டிவீஸில் மகத்தான ரூபகச் சின்னம் சிறுவ ஏற்பாடு செய்வப்பட்டு வருகிறது. சென்னை வெளி ஸாடு களில்உட கார்ப்பு நினைவுச் சின்னங்கள் ஸாட்டு மளிக்கின்றன. காலுயிதரர் சேர்த்த ஸ்ரீமத சகரீய நீர்மானிக்கப்பட்டுள்ள கார்ப்பு நினைவுச் சின்னத் தைச் சில விளக்கங்களுக்கு முன் ஐந்துபிப் பாபு ராஜேந்திரப் பிரகாசு சென்று திறந்து வைத்தது ரூபகமிருக்கலாம். கன்னியாகுமரியில் திருவாக் கர் சர்க்காரின் செவியல் கார்ப்பு மகாதுக்கு ரூபகச் சின்னம் நீர்மானிக்கப் போவதாக ஸ்ரீ பட்டம் தாதுப் பிள்ளை சென்ற வாரத்தில்தேரிவித்திருக்கிறார்.

மகாத்மா கார்ப்பு பாரத ஸாட்டுக்கு மாத்திரம் சொந்தமானவர் அல்ல; உலகத்துக்கே சொந்த மானவர்; மானிட வர்க்கத்தை உயிரிக்க வந்த மகா புருஷர்; மறப்போர் வழியில் உழன்று தனிக் கும் உலகத்துக்கு அறப்போர் வழியைக் காட்டிய உத்தமர். எனவே அப்போர்ப்பட்ட உலகச் சிறவுட்டருக்கு வெளி ஸாடுகளிலும் நினைவுச் சின் னங்கள் நீர்மானிக்கப்பட்டு வருவதில் ஆச்சரிய மில்லை. மேற்படி புனிதச் சின்னங்கள் மக்களுக்கு என்றென்றும் கார்ப்புதின் அறவழியையும் மனி மொழிகளையும் நினைவுறுத்தி, அவர்களை மேம்படச் செய்யும் சிலா சாணங்களாக விளங்கி வரும்.

கீTத்தி மண்டப சித்தி ஒரு ரூபாயிலுக்கு எவ்வளவு தொகை வேண்டுமானாலும் கொடுக்க லாம். மேற்படி சித்திக்கு கன்னகோட, வருவிக் கும் பொறுப்பைச் சென்னை "இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்" "நிளமணி" பத்திரிகையத்தார் மாணுபுர்து ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கன்னகோட யானர்களின் பெயர்கள், அவர்கள் கொடுக்கும் தொகை முதலிய விவரங்கள் அப்போததகல் போது மேற்படி பத்திரிகைகளில் வெளியாகி

வரும். அத் தொகைகளுக்கு அவர்கள் உரிய ரசீதுகளும் வழங்குவார்கள். சென்னை வங்கிகள் ஸ்ரீ பிரதாஸுக்கும் வங்கோடைகளை அனுப்பி வைக்கலாம். அவ்விதம் நேரில் தமக்கு வரும் தொகைகளுக்கு வங்கி அவர்களே ரசீது அனுப்பி வைப்பார்.

கார்த்தியைத் தலைமையிற் கதார்திரப் போராட்டம் நடந்த காலத்தில், அந்த மகான் வகுத்த

வழியைப் பின்பற்றுவதில் தமிழ் காடு முதல் கர்நாடகம் வந்தெழு எப்பதை ஞாபகமுண்டுமே. தென்னிந்தியாவின் பண்பாட்டையும் சிற்பச் சிறப்பையும் அனுசரித்து அமைக்கப்படும் கோபுரமும் மண்டபமும் அடக்கிய கார்த்தியை நீக்கிச் சென்னை நீர்மான்மை செலவுக்குத் தமிழ் மக்கள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பண உதவி புரிய முன் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

ஆயுள் தானம் செய்த தியாக சீலர்கள்

புனித கங்கை சங்கமத்தில் உள்ள கலா நேத்திரத்தினே, இரண்டாயிரத்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் மானிட வர்க்கம் எங்கென்றும் மறக்க முடியாத அற்புதச் சம்பவம் நிகழ்ந்தது. அங்குள்ள போதி மர நிழலினே புத்த பிள்ளை ஞான வாய்வு பெற்று, உலகம் இன்புறும் வழியை உபதேசித்தார். அந்நிமிசையை அடிப்படையாகக் கொண்ட அமை உலக அமைதிக்கு அஸ்திவாரம் அமைத்தார்.

அதே புத்த காலத்தில் உருவான சர்வோதய புரிவிக் கிவ நினைவுகளுக்கு முன் அது போன்ற மந்திரோ அற்புதம் நிகழ்ந்தது. அங்கு நடந்த அமை இத்திய சர்வோதய சம்மேளனத்தில் கோஷ விலக்குக் கட்டிவிக் தலைவரான ஸ்ரீ ஜெயப்பிரதாஸராயன் தாம் அரசியலிலிருந்து விலகிக் கொள்ளத் தீர்மானித்திருப்பதாக அறிவித்தார். ஆர் சாரிய விஜேபா பாவே ஆரம்பித்து நடந்த வரும் பூமி தான இயக்கத்துக்குத் தமது வாழ் நாட்டினையே அர்ப்பணம் செய்யப் போவதாகப் பிரதிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்.

அவரது அடிக்கையிலைப் பின்பற்றிப் பண மானாக்கலையும் சேர்க்க ஐந்து பேர்கள் பூமிதான இயக்கத்துக்குத் தங்கள் வாழ் நாள் முழுவதும் இடை விடாது தொண்டு செய்வதாகப் பிரதிக்கை செய்து கொண்டுள்ளனர். சென்ற பத்திரிதமே மத காலமாக ஆர்சாரிய விஜேபா பாவேயுடன் கூற்றப் பிரவணம் செய்த வரும் பாட் மெக் மோகன் என்ற அமெரிக்கப் பெண்மணியும் தம் ஆயுள் பூரண

யும் பூமிதான இயக்கத் தொண்டுக்கு அர்ப்பணம் செய்வதாகத் தீர்மானித்திருக்கிறார்.

இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் ஆர்சாரிய விஜேபா பாவே பூமிதான இயக்கத்தை ஆரம்பித்த போது இப்பத்திரித கட்டும் ஏக்கர்கள் பூமிதானமாகப் ப்பர வேண்டும் என்பதே தமது குறிக்கோள் என்று கூறினார். ஆனால், அவர் கோரியதைக் காட்டிலும் அதிகமாக, அதாவது முப்பத்திரண்டு கட்டும் ஏக்கர்களுக்குமே பூமி தான வேண்டிக்குக் கிடைத்து விட்டன!

மகத்தான புரட்சியின் மூலம் வெகு காலம் கஷ்டப்பட்டுச் சாதிக்க வேண்டிய மாபெரும் சமதர்மக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு சாரியத்தை, ஆர்சாரிய விஜேபா பாவே தமது ஆதம் சக்தியினால் குறுகிய காலத்தில் வெகு எளிதில் சாதித்து விட்டார். இப்போது அந்தத் திருப்பணியில் மேற்கொண்டு எடுபட ஐந்து பேர்கள் தங்கள் வாழ் நாள் முழுவதையும் அர்ப்பணம் செய்ய முன் வந்திருப்பதால், அவ்விதம் மேலும் அமோக வெற்றி பெற்று உலக சரித்திரத்தினையே சமதர்மப் புரட்சிக்குச் சிறமாத விளங்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

தானங்களுக்குத் திறந்த அன்ன தானம், அத்தகைய அன்ன தானத்துக்கு வழி செய்யும் பூதானத்துக்காகத் தன்னுடைய ஆயுள் காலம் முழுவதையும் அர்ப்பணம் செய்ய முன் வந்தவர்கள் சீலர்களின் தியாகத்துக்கு எடு இணை ஏது!

இரட்டையர் மிரட்டல்!

பிரசெந்தர் வெளி வட்டு மந்திரி சர் ஸுருக்ஷாகாணும் பாலிஸ்தான் சர்க்கார் முன்னுள்ள கைத்தொழில் மந்திரி சந்தர் அப்துர் ரிஷ்டாரும் கிவ நினைவுகளுக்கு முன் ஓர்சாரி பார்லிமெண்டில் பேசிய போது, கவுண்டிரப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். 'கவுண்டி பிரக்ஷணைத் தீர்க்க இத்தியா மீது போர் தொடுப்போம்' என்று தடபுடலாகப் பேசினார்கள்.

பாலிஸ்தானிலே முஸ்லிம் சீக்க் சர்க்காரின் ஆட்சியில் ஊழல்கள் மலிந்து விட்டன என்று பாலிஸ்தான் மக்கள் கொதிப்பு அடைந்துள்ளனர். மேற்படி கவுண்டினை மறைத்து, பொது மக்களின் கவனத்தை வேறு திசையில் திருப்புவதற்காகப் பாலிஸ்தான் தலைவர்கள் 'மதத்துக்கு ஆபத்து' 'ஜிஹாத்' போன்ற கோஷங்களை அடிக்கடி கிளப்புவது வழக்கம்.

பாலிஸ்தான் சர்க்கார் மீது அகிலாட்டும்களின் அநிருப்தி மேலும் மேலும் வளர்ந்து இப்போது உச்ச நிலையை அடைந்திருக்கிறது. அத்துடன்

சர் ஸுருக்ஷாகாண் 'காதிவாஸி'க் கட்டடத்தைச் சேர்க்குவார் என்பதற்காக அவரைப் பாலிஸ்தான் மந்திரி கவுண்டியிருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்றும் ஒரு சாரார் பெரும் கிளர்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். இவ்விதம் பாலிஸ்தான் ஆட்சியாளர் மீது அகிலாட்டுப் பொதுமக்கள் கொள்கைக்கும் ஆத்மித்ததை வேறு வழியில் திருப்புவதற்காகவே அகிலாட்டுத் தலைவர்கள் இத்தியாவுக்கு எதிராக வுத்த கோஷம் செய்யத் தங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கிழக்குப் பாலிஸ்தான் தேர்தலின் போது முஸ்லிம் சீக்கர்கள் செய்த பிரசார வித்தையிலே பொது மக்கள் மயங்கி விடவில்லை. சீக்கர்களின் பிரசாரத்துக்குப் பதிலாக அவர்கள் படுதொல்லை அடைவதையும் செய்து விட்டார்கள். எனவே, கவுண்டிப் பிரக்ஷணைத் தீர்க்க இத்தியாவுடன் போர் தொடுப்பதே வழி என்று சர் ஸுருக்ஷாகாணும் சந்தர் ரிஷ்டாரும் கூறுவதைக் கண்டும் பாலிஸ்தான் மக்கள் மயங்கிவிட மாட்டார்கள்; அந்த முட்டாள்தனமான போசனைக்கு ஒரு காலத்திலும் செவி சாய்க்க மாட்டார்கள்.

அத்தியாயம் 89

வஸந்தம் வந்தது

மதுராந்தக உத்தம சோழந்தேவரின் முடி சூட்டு விழா நடந்து ஒன்றரை மாதத்துக்கு மேலாயிற்று. பின் பனிக் காலம் வழக்கத்தை விட விரைவாக விடை பெற்றுக் கொண்டு சென்றது. தென்றல் என்னும் தெய்வ ரதத்தில் ஏறிக் கொண்டு வஸந்த காலம் வந்தது. பைங்லிளிகள் மாமரங்களின் குங்கும நிறத் தளிர்களுக்கு அருகில் தங்கள் பவன வர்ண மூக்குகளை வைத்து ஒத்திட்டுப் பார்த்தன. அரச மரங்களின் தங்க நிறத் தளிர்கள் இளங் காற்றில் அசைந்தாடி இசை பாடின. புன்னை மரங்களிலிருந்து முத்துப் போன்ற மொட்டுக்களை உதிர்த்துக் கொண்டு குயில்கள் கோவாகவ மாகக் கூவின. இயற்கைத் தேவி உடல் சிவிர்த்தாள். பூமா தேவி குதூகலத் தினால் பொங்கிப் பூரித்தாள். இலைகள் உதிர்த்து மொட்டையாகத் தேர்ந்திய மரங்களில் திடீரென்று மொட்டுக்கள் அரும்பிப் பூத்து வெடித்தன. மாதவிப் பந்தல்களும் மல்லிகை மூலைப் புதர்களும் பூங்கொத்துக்களின் பாரம் தாங்க முடியாமல் தவித்தன. நதிகளில் பிரவாகம் குறைந்து விட்டது. கரையோரமாகப் பளிங்கு போன்ற தெளிந்த நீர் சல சலவென்று ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

சோழ நாட்டு மக்கள் அகலும் முகமும் மலர்ந்து விளங்கினார்கள். வயல்களில் விளைந்திருந்த செந் நெல்லை அறுவடை செய்து கண்கூசியங்களிலே கொண்டு

போய்ச் செர்த்தாடி விட்டது. அரசியல் சம்பந்தமான நீச்சயமற்ற நிலைமை நீங்கிக் கவலை தீர்ந்து விட்டது. நகரங்களிலும் நாட்டுப்புறங்களிலும் காமன் பண்டிகை கொண்டாடுவதற்கு மக்கள் ஆவத்தம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆலயங்களில் வஸந்த உற்சவம் நடத்துவதற்கும் ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றன. வீதிகள் சேருமிடங்களிலெல்லாம் நாடக மேடைகள் அமைக்கப்பட்டு வந்தன.

இந்த இளிய காட்சிகளை பல்லாரம் பார்த்துக் கொண்டு வல்லவரையன் பழையாறை நகரை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தான். இந்தத் தடவை அவன் மகாநீர்தும் ஒளிந்தும் மாறுவேடம் பூண்டும் அந்த மாநகருக்குள் பிரவேசிக்க வில்லை. திறந்திருந்த பிரதான நகர் வாசல் வழியாகத் தங்கு தடை யின்றிப் புகுந்து இளையபிராட்டி குந்தவை தேவியின் அரண்மனையை அடைந்தான்.

இளைய பிராட்டி குந்தவை, வானதி முதலிய தன் தோழிகள் பலர் புடை குழ அரண்மனை வாசலுக்கு வந்து அவனுக்கு முகமன் கூறி வரவேற்றாள்.

கெடுந் தூரம் பிரயாணம் செய்து வந்த களைப்புத் தீர்ந்த பிறகு தன்னை அரண்மனை உத்தியான வளத்தில் வந்து சந்தித்துப் பிரயாண விவரங்களைக் கூறும்படி சொல்லி விட்டுச் சென்றாள்.

வந்தியத் தேவன் இளைப்பாறுவதற்கு அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்ள வில்லை.

ஸ்ரீராம பாண்டங்களைப் பற்றி விவரத்தில் முடித்துக் கொண்டு உத்தியானவனது துக்குச் சென்றான். அங்கே இளைப்பாண்டி அவன் வரவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தான். ஒருவரைப் பொருவார் சந்திப்பதில் யாருக்கு அதிக ஆர்வம் என்று சொல்ல முடியாமலிருந்தது. ஒரு வரிடம் ஒருவர் பல செய்திகளைக் கேட்டு அறிவதில் இருவரும் ஆவல் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய பர பரப்புக்கு அது மட்டுந்தான் காரணம்? தங்கள் வருங்கால வாழ்க்கையைப் பற்றி நிச்சயித்துக் கொள்ள விரும்பியதும் காரணமா? யிருக்கலாம் அல்லவா! அசேதனப் பொருள்களிடத்திலும் இளர்ச்சியை உண்டாக்கிய இளவேனில் உணர்ச்சி நிறைந்த அவர்களுடைய உணர்ச்சியும் ஒரு பரபரப்பை உண்டாக்கி யிருக்கலாம் அல்லவா?

"ஐயா! தங்கள் சென்றிருந்த காரியத்தில் பூரண வெற்றி அடைய வில்லை யென்று அறிவித்தேன். அது உண்மையா?" என்று கேட்டான் இளைப்பாண்டி.

"உண்மையானால், தேவி! இது வரையில் நான் ஏற்றுக் கொண்ட எந்தக் காரியத்திலே தான் பூரண வெற்றி அடைந்திருக்கிறேன்?" என்று வல்லவரையன் கூறிப் பெருமூச்சு விட்டான்.

"அப்படிச் சொல்ல வேண்டாம்! என் தம்பியை சமூக நாட்டிலிருந்து கொண்டு வந்து சேர்த்தீர்கள் அல்லவா! அச் சமயம் அருள்மொழி வர்மன் வந்ததினால் தானே இந்த வரைக்கும் சோழ நாடு தப்பிப் பிழைத்தது?" என்று குத்தவை.

"அருள்மொழி வர்மனுக்கு அவர்வியமான அபாயத்தை உண்டாக்கி அவரைக் கடும் குளிர் சுரத்துடன் குற்றுயிராகக் கொண்டு வந்து சேர்த்தேன். அதுவும் பூங்குழலி மகாராணியின் உதவியினால்தான். சேர்தன் அழுதனிடமும் பூங்குழலியிடமும் என் நண்பரை ஒப்புவித்து நாகைப் பட்டினத்துக்கு அழைத்துப் போகும்படி சொன்ன போது, அவர்கள் தஞ்சை புரிக்கு வந்து இந்தச் சோழ சாம்ராஜ்யத்தில் சிங்காதனம் ஏறி மணி மகுடம் சூட்டிக் கொள்ளப் போகிறார்கள் என்று கனவிலும் நான் கருத வில்லை....."

"உத்தமச் சோழ சக்கரவர்த்தியின் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொடுத்தவர் தாங்கள்தான் என்பதை நான் மறந்து விடவில்லை. அவரும் மறந்துவிட வில்லை. பெரிய பழுவேட்டரையருக்குப் பதிலாகத் தங்களைச் சோழ நாட்டின் தனது

காரியங்களை விடவேண்டும் என்று உத்தமச் சோழர் விரும்பினார்..."

"நல்ல வேளை தப்பிப் பிழைத்தேன்!"

"அது என்ன அப்படிச் சொல்லுமிருக்கீர்? இச் சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் தனதுகாரி பதவி சாமான்யமானதா? முதன் மந்திரி பதவியைக் காட்டிலும் மாநாட்ட நாயகர் பதவியைக் காட்டிலும் பெரியதாயிற்றே? தனதுகாரியின் தயவு இல்லாமல் சக்கரவர்த்தி கூட எந்தக் காரியமும் செய்ய முடியாதே?"

"தேவி! பெரிய பழுவேட்டரையரின் பாதாளப் பொக்கிஷ நிலவறையில் ஒரு மூலையான் ஒளிந்திருக்க நேர்ந்தது. அப்போது அங்கே கும்பல் கும்பலாகக் கொட்டி யிருந்த பொற்காசுகளின் ஒளியில் ஒரு சிலந்திப் பூச்சியின் வலையைப் பார்த்தேன். இறந்து போன மணிதனின் மண்டை எலும்பையும் பார்த்தேன். இனிமேல் அந்தப் பொக்கிஷ நிலவறைப் பக்கமே போகக் கூடாது என்று தீர்மானித்துக் கொண்டேன்....."

இளைப்பாண்டி புன்னகை புரிந்து விட்டு, "தாங்கள் தனதுகாரியானாலும் பொக்கிஷ நிலவறைக்குப் போக வேண்டிய அவசியம் நேராது. அந்த நிலவறையில் இருந்த பொருள்களை யெல்லாம் செலவு செய்து பெரிய தொரு கடற்படை கட்ட அருள்மொழி தீர்மானித்து விட்டான். புதிய சக்கரவர்த்தியின் அனுமதியும் பெற்று விட்டான்!" என்றான்.

"புதிய சக்கரவர்த்தியும் அவருடைய பட்ட மகிஷியும் அருள்மொழிவரமகுடன் கோடிக்கணக்கில் சென்றிருப்பதாகத் தஞ்சையில் அறிந்தேன்."

"ஆம், அவர்கள் போகும் போது தங்களைப் பட்ட அழைத்துப் போக முடிய வில்லையென்று மிக்க வருத்தப் பட்டுக் கொண்டு போனார்கள்."

"நான் அதைப் பற்றி வருத்தப்பட வில்லை. இப்போது கூடக் கோடிக்கணக்கான பொய் அவர்களுடன் சேர்ந்து கொள்வான். அருள்மொழிவரமர் நான் இல்லாத சமயம் பார்த்துக் கொடும்பாளூர் இளவரசியைக் கலியாணம் செய்து கொண்டது பற்றித்தான் வருந்துகிறேன்."

"ஏன், ஐயா! தங்கள் நண்பர் என் தொழியை மணந்து கொண்டது தங்களுக்குப் பிடிக்க வில்லையா?"

"தெய்வமே! அம்மாதிரி நான் சொல்ல வில்லை. நான் அந்தத் திருமணத்துக்கு இல்லாமல் போனது பற்றித்தான் வருத்

தப் படுகிறேன். வானதியை மணந்து கொள்ளக் கொடுத்து வைத்தது அருள் மொழிவரமரின் பூர்வ ஜன்ம பாக்கியம். தங்கள் தோழி வானதியும் பாக்கிய சாலிதான். ஆனால் எதற்காக அவ்வளவு அவசரப் பட்டார்கள்?"

"அவர்கள் அவசரப்பட வில்லை. நான் தான் அவசரப் பட்டேன். என் தந்தையும் தாயும் காஞ்சிக்குப் புறப்பட்டுப் போக விரும்பினார்கள். அவர்கள் புறப் படுவதற்குள் திருமணம் நடந்து விட வேண்டுமென்று சொன்னேன். இதனால் கொடும்பாளூர் பெரிய வேளாரின் மனமும் நிம்மதி அடைந்தது. மகுடாபிஷேக தினத்தில் நிறைந்து தங்கள் நண்பர் உத்தமச் சோழரின் தலையில் சோழ நாட்டுக் கிரீடத்தை வைத்தது பெரிய வேளாருக்குப் பெரும் அதிர்ச்சியை உண்டு பண்ணி யிருந்தது."

"இன்னும் பலரும் அப்போது அதிர்ச்சி அடைந்திருப்பார்கள்."

"எங்கள் எல்லாருக்குமே அது வியப்பாகத்தான் இருந்தது. நண்பர்கள் இருவரும் அந்தச் செய்தியை மிக மிக இரகசியமாக வைத்திருந்தீர்கள்....."

"தேவி! தங்களிடம் மட்டுமாவது சொல்லி யிருப்பார் என்று நினைத்தேன்."

"சில மாதங்களுக்கு முன்னதாக இருந்தால் சொல்லித்தான் இருப்பான். என்னிடம் கேளாமல் அருள்மொழி எந்தக் காரியமும் செய்தது கிடையாது."

"இப்போது ஏன் மாறி விட்டார்?"

"சகவாச தோஷந்தான்! தங்களுடன் சேர்ந்த பிறகுதான் என் அருமைத் தம்பி இவ்வாறு மனம் மாறி விட்டான். உன்னும் புறமும் ஒன்றாக இருந்தவன் கபட நாடகத்திலும் தந்திர மந்திரத்திலும் தேர்ந்து விட்டான்!"

"தேவி! என் பேரில் வீண் பழி சுமத்த வேண்டாம். உத்தமச் சோழருக்கு முடிசூட்டிய கபட நாடகத்துக்குத் தங்கள் தம்பிதான் முழுதும் பொறுப்பாளி. இப்படி எல்லாரையும் ஏமாற்றலானா என்று நான் விவாதித்துப் பார்த்தேன். இராம பிரான் அயோத்தி ஜனங்களை ஏமாற்றி விட்டு இரவுக்கிரவே காட்டுக்குச் சென்றதை அருள்மொழி உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டினார். தங்களிடமிருந்து சொல்ல வேண்டாமா என்று கேட்டேன். தம் வாழ்க்கையில் ஒரு முறையாவது தங்களிடம் யோசனை கேளாமல் ஒரு காரியத்தைச் செய்து தங்களிடம் பிற்பாடு 'சபாஷ்' வாங்கப் போவதாகச் சொன்

னார். தேவி! இவ்வரசர் செய்தது தங்கள் மனதிற்கு உகந்த காரியந்தானே?"

"இதைக் காட்டிலும் எனக்கு உகந்த காரியத்தை இவரி யாரும் செய்ய முடியாது. என் தம்பிக்குத் தாங்கள் இக் காரியத்தில் உதவி செய்ததற்கு மிக்க நன்றி!" என்றான் இளைய பிராட்டி.

"தேவி! அருள்மொழி வரமர் சிங்காதனம் ஏறி மணி மகுடம் குடி உலகாளுவதைப் பார்க்கத் தாங்கள் ஆவல் கொண்டிருந்ததாக நினைத்தேன்."

"முன்னம் அப்படி நான் ஆசை கொண்டிருந்தது உண்மைதான். என் தோழி வானதி அத்தகைய சூபதம் செய்த பிறகு அந்த எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டேன். மேலும், தமையன் கொலை செய்யப்பட்டு மாண்ட உடனடியாகத் தம்பி சிங்காதனம் ஏறினால் உலகத்தில் என்ன நினைப்பார்கள்?"

"ஆம், தேவி! இவங்கை இராஜ வம்சத்தில் நடந்திருக்கும் பயங்கரமான செயல்கள் அருள்மொழி வரமருக்கு இது விஷயத்தில் பெரிதும் கலக்கத்தை உண்டாக்கியிருந்தன. ஆனால் அதைப் பற்றிக் கூட அவர் அவ்வளவாகக் கவலைப்பட வில்லை. என் பேரில் அந்தக் கொடிய கொலைக் குற்றத்தைச் சிலர் சுமத்த முயன்றபோது, என்னைக் காப்பாற்றுவதற்காகவே சோழ சிங்காதனத்தில் ஏற அவர் உறுதி கொண்டிருந்தார். நல்ல வேளையாகப் பெரிய பழுவேட்டரையர் அந்தக் குற்றத்தைத் தம் பேரில் போட்டுக் கொண்டு என் மீது அந்த வீண் பழி விழாமல் காப்பாற்றினார்."

"பாவம்! அந்தக் கிழவர் ஒருவர் இல்லாத படியால் சோழ நாடே வெறிச் சோடிப் போனதாகத் தோன்றுகிறது."

"தமையனைத் தொடர்ந்து தம்பியும் போய்விட்டதை நினைத்துப் பார்த்தால் மிக்க வருத்தமா யிருக்கிறது."

"ஐயோ! சின்னப் பழுவேட்டரையரும் இறந்தே போய் விட்டாரா? நிச்சயந்தானா?" என்று கேட்டான் குந்தவை.

"நான் அவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டபோது அவருக்கு உயிர் இருந்தது. ஆனால் நூற்றைம்பது அடி உயரம் செங்குத்தான மலையிலிருந்து கீழே விழுந்துவிட்டவர் எப்படிப் பிழைக்க முடியும்? இறந்து போயிருக்கத் தான் வேண்டும். சின்னப் பழுவேட்டரையரின் மரணத்துக்கும் நானே ஒரு விதத்தில் காரணமா யிருந்தேன் என்று நினைக்கும்போது என் உள்ளம் துடிக்கிறது" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

“ஐயா! அதைப் பற்றி யெல்லாம் எனக்கு விவரமாகச் சொல்லுங்கள். மகுடாபிஷேக தினத்தன்று சின்னப் பழுவேட்டையைரைச் சபா மண்டபத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்குத் தாங்களும் என் தம்பியும் சூழ்ச்சி செய்தீர்கள் அல்லவா? அதில் இருந்து விவரமாகச் சொல்லுங்கள். அதைப் பற்றி என் தம்பியிடம் நான் விவரம்கேட்கவே முடியாமற் போயிற்று. தங்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலா மென்றே இருந்தேன். ‘பெண்களிடத்தில் இரகசியம் எதையும் சொல்லக் கூடாது’ என்று எண்ணித்தான் முன்னாலேயே என்னிடம் சொல்லவில்லை. இப்பொழுதாவது சொல்லலாம் அல்லவா?”

“தேவி! அந்தக் காரணத்திற்காகத் தங்களிடம் சொல்லாநிலை இல்லை. தங்களை ஒருமுறையாவது ஆச்சரியப்படச் செய்ய வேண்டுமென்று இளவரசர்விரும்பினார்.”

“அப்படி யொன்றும் நான் ஆச்சரியப் பட்டு விடவில்லை. நீங்கள் இருவரும் சேர்ந்து இவ்விதம் ஏதோ சூழ்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று ஊகித்தேன். ஏதாவது தவறு நேர்ந்து விடக் கூடாதே என்று சிறிது கவலைப் பட்டுக் கொண்டு மிருந்தேன்.”

“உண்மையில், தவறு நேர்ந்துதான் விட்டது. மிக மூக்கியமான காரியம் நிறைவேறி விட்டாலும் அதன் மூலம் நேர்ந்த வேறு விபரீதத்தைத் தடுக்க முடியாமல் போயிற்று. ஒரு வேளை தங்களிடம் யோசனை கேட

டிருந்தால் இந்த மாதிரி நேர்ந்திராது!” என்றான் வந்தியத்தேவன்.

சின்னர், சேந்தன் அமுதனாகிய புதிய மதுரார்த்தகத் தேவருக்குப் பட்டம் கட்ட வேண்டு மென்று பொன்னியின் செல்வர் தீர்மானித்ததிலிருந்து அவர்கள் போட்ட திட்டங்கள், செய்த சூழ்ச்சிகள், நடந்திய காரியங்கள் எல்லாவற்றைப் பற்றியும் விவரமாகக் கூறினான்.

மதுரார்த்தகத் தேவருக்கு முடி குட்டப் போவதாக முன்னாலேயே சொன்னால், அதற்குப் பல ஆட்சேபங்களும் இடையூறுகளும் ஏற்படும் என்று அருள்மொழி வர்மர் எண்ணினார். கொடும்பாளூர் வேளாரும் திருக்கோவலூர் மலையமாளும் முன்போலவே அந்த யோசனையை ஏதிர்ப்பார்கள். பெரிய பழுவேட்டையைரே மரணத் தறுவாயில் பொன்னியின் செல்வருக்கே முடி குட்டவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார். அவருடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றவே அவரைச் சேர்ந்தவர்கள் விரும்புவார்கள். சின்னப் பழுவேட்டையைர் தமது மருமகன் உண்மையான மதுரார்த்தகன் அல்லவென்று தெரிந்து கொண்டு விட்டார். நடக்காட்டியின் மக

ளான பூங்குழலியைச் சிங்காதனத்தில் அளித்துவதில் அவருக்கு உற்சாகம் இருக்க முடியாது. செம்பியன்மாதேவி, சேந்தன் அமுதனாகிய மதுரார்த்தகத்தேவன், பூங்குழலி

எல்லாரும் ஆட்சேபனை செய்வார்கள். அவர்களுடைய ஆட்சேபனைகளைப் புறக்கணிக்கக் கந்தர சோழரும் விரும்பாதவராயிருக்கலாம். இந்தக் காரணங்களை வெல்லாமல் மனத்தில் வைத்துக் கொண்டுதான் பொன்னியின் செல்வர் தாம் செல்வத் தீர்மானித்த காரியத்தைக் கடைபிடிப்பதில் மனரையில் இரகசியமாக ஊலத்திருக்க விரும்பினார். மருடாபிஷேக சமயத்தில் தம்மிடம் கொண்ட அன்பினாலோ அல்லது மதுராந்தகரிடம் கொண்டு பொருகாப்பினாலோ ஆட்சேபனைகளைப் பித்த தடை செய்யக் கூடிய பரபரப்புக்காரர்கள் எல்லாரையும் ஒவ்வொருவராக வெவ்வேறு காரணங்களைச் சொல்லி வெளியூர்களுக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

தமக்கு உதவி செய்ய ஒருவர் வேண்டுமே என்பதற்காக வந்தி வந்தேவனிடம் மட்டும் தமது அந்தரங்கமோக்கத்தைச் சொல்லி விரும்பார். இருவரும் கலந்து யோசித்தே திட்டங்கள் வகுத்துக் காரியங்களும் கவனமாகச் செய்து வந்தார்கள்.

இளஞ் சம்புலதரவன் கந்தரன். பார்த்துபேந்திரப் பல்லவன் ஆயிவங்களை ஊதரவிட்டே அனுப்பியாவி விட்டது. ஆனால் சின்னப் பழுவேட்டையைதர ஊதர விட்டு அனுப்புவது சாத்தியம் இல்லை. அவர் கையினால் பொன்னியின் செல்வரின் சீரளில் மணி மகுடத்தைச் சூட்டுவது என்ற பேச்சும் ஏற்பட்டு விட்டது. அந்தச் சமயத்தில் சேந்தன் அழுதனாகிய புதிய மதுராந்தகர்

தலையில் முடி சூட்டச் சொன்னால் அவர் தடை சொல்லாம லிருப்பாரா? அவர் மறு தனித்தால் அது பேரிய அபசகுனமாகக் கருதப்படும்; அதிலிருந்து வேறு பல குழப்பங்களும் ஏற்படலாம். ஆகையால் முடி சூட்டுகிற சமயத்தில் அவரை மண்டபத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு ஏதேனும் யுக்தி செய்ய வேண்டும் என்று நண்பர்கள் இருவரும் யோசித்தார்கள். முழுதும் திருப்திகரமான யுக்தி எதுவும் தோன்றவில்லை. இச் சமயத்தில் ஆழ்வார்க்கடியான் வந்து ஒரு விசித்திரமான செய்தியைக் கூறினான்.

பரிணமிய நாட்டு ஆபத்து உதவி.
 ளான ரவிதாஸன் கூட்டத்தார் எங்கே போனார்கள். நத்தினி தேவி இன்னமும் அவர்களுடனே இருக்கிறாள். திருப்புறம்பயம் காட்டில் நள்ளிரவில் முடி சூட்டப்பட்ட சிறுவன் எங்கே மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்றும் செய்திகளை அறிந்து வருவதற்காக முதன் மந்திரியின் சமீபத்துடன் ஆழ்வார்க்கடியானை அருள்மொழி வர்மர் அனுப்பியிருந்தார். பாதாளச் சிறையிலிருந்து தப்பிச் சென்று கருத்திருமன் அவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறான். கந்தமாறன் வந்து சொன்னபடி பழைய மதுராத்கள் இறந்தது உண்மையா, அல்லது அனாலும் தப்பிப் பிழைத்துச் சதிக் கூட்டத்தாருடன் சேர்ந்திருக்கிறான் என்று தெரிந்து கொண்டு வருவதற்கும் திருமலை நம்பி சென்றிருந்தான். அவன் இச்செய்திகளை அறிந்து வருவதற்கு வேகு காலம் ஆகும் என்று எண்ணி யிருந்தார்கள். ஆனால் ஆழ்வார்க்கடியான் சில தினங்களிலேயே திரும்பி வந்து விட்டான்.

ரவிதாஸன் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவரும் படகோட்டி முருகியான் மனைவியுமான ராக்கம்மாளைக் கொல்லி மலைக்கு அருகில் அவன் பார்த்தான். அவன் எங்கே போகிறான் என்பதைக் கவனித்து அவளைத் தொடர்ந்து சென்றும் ரவிதாஸன் கூட்டம் இருக்குமிடத்தைச் சேரலாம் என்று ஆழ்வார்க்கடியான் எண்ணினான். ஆனால் ராக்கம்மாள் தஞ்சைபுரிக்குச் செல்லும் மார்க்கத்தில் சென்றுது அவளுக்கு வியப்பு அளித்தது. ஆயினும், அவளைத் தொடர்வதே ஆபத்துதவினைப் பற்றி அறிவதற்கு உபாயம் என்று எண்ணி மாறுவேடம் பூண்டு அவன் அறியாதபடி பின் தொடர்ந்து சென்றான். உதையூருக்கு அருகில் வந்த

பிறகு, தஞ்சையில் போன்னியின் செல்வருக்கு நடக்கப் போதும் முடிசூட்டு விழாவைப் பார்ப்பதற்காக மக்கள் திரள் திரளாகச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் ராக்கம்மாளும் கலந்து கொண்டாள். ஆயினும் ஆழ்வார்க்கடியான் அவளை விடாமல் பின் தொடர்ந்து தஞ்சை வரைக்கும் வந்தான். ராக்கம்மாள் கூட்டத்தோடு கூட்டமாகத் தஞ்சைக் கோட்டைக்குள்ளும் புகுந்து சின்னப் பழுவேட்டரையரின் அரண்மனையைச் சுற்றி அவன் வட்டமிட்டதைக் கண்டதும் அவனுக்கு மிக்க வியப்பு உண்டாயிற்று. உடனே அருள்மொழி வர்மரிடமும் வந்தியத்தேவனிடமும் போய் இச்செய்தியைத் தெரிவித்தான். ராக்கம்மாளைச் சிறைப்படுத்தி விடலாமா என்று முதலில் அவர்கள் யோசனை செய்தார்கள். அப்படிச் செய்ய வேண்டாம் என்றும், அவன் எதற்காக வந்திருக்கிறான் என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதே முக்கியமான தென்றும் தீர்மானித்தார்கள். சின்னப்பழுவேட்டரையரின் மகளுக்கு அவன் ஏதோ செய்தி கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும் என்று ஊகித்தார்கள். சின்னப் பழுவேட்டரையரிடம் இப்போது அதைச் சொல்ல வேண்டாம் என்றும், முடிசூட்டு விழாவின்போது அவரைச் சபா மண்டபத்திலிருந்து அப்பாற்படுத்துவதற்கு அதை உபயோகித்துக் கொள்ளலாம் என்றும் முடிவு செய்தார்கள்.

ஆழ்வார்க்கடியான் மறுபடியும் சின்னப்பழுவேட்டரையரின் அரண்மனைக்கு அருகில் சென்ற போது ராக்கம்மாளைக் காலையில்லை. முடிசூட்டு விழாவிற்காக வந்த ஜன்கூட்டம் மேலும் மேலும் அதிகமாகிக் கொண்டிருந்தது. ஆழ்வார்க்கடியான் அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து நின்று அரண்மனை வாசலைக் கவனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இரண்டு பெண்கள் அரண்மனை யிலிருந்து வெளியில் வந்தார்கள். அவர்களில் ஒருத்தி இடுப்பில் குழந்தையையும் வைத்துக் கொண்டிருந்தான். வந்தவர்களில் ஒருத்தி ராக்கம்மாள் என்று உடனே தெரிந்து விட்டது. இன்னொருத்தி தலையில் முக்காடிட்டு முகத்தைப் பாதி மறைத்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் சின்னப் பழுவேட்டரையரின் மகளை யிருக்கலாம் என்று திருமலை நம்பி ஊகித்தான். அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்துவதா, அல்லது எங்கே போகிறார்கள் என்று பார்ப்பதா என்பதை அவனால் ரிச்சயிக்க முடிய

வில்லை. இதற்குள் அவர்கள் ஜனக் கூட்டத்தில் புருந்து மறைந்து விட்டார்கள். கோட்டை வாசலை நோக்கித்தான் அவர்கள் போயிருக்க வேண்டும் என்று கூறித்துக் கொண்டு ஆழ்வார்க்கடியான் அங்கே போனான். கோட்டை வாசலுக்கு அப்பால் சிறிது தூரத்தில் வைத்திருந்த பல்லக்கில் அவர்கள் ஏறுவதையும் குதிரை வீரர்கள் புடை சூழப்போவதையும் பார்த்து விட்டான். இனிச் சின்னப் பழுவேட்டரையரிடம் இந்தச் செய்தியைச் சொல்வாமல் தாமதிக்கக் கூடாது என்று சபா மண்டபத்துக்கு வந்தான்.

அந்த சமயம் பொன்னியின் செல்வர் தமிழ்ப் புலவரைப் பார்த்துப் பேசும் சமயமா யிருந்தது. சின்னப் பழுவேட்டரையரிடம் ஆழ்வார்க்கடியான் செய்தியைச் சொன்னதும் அவர் உடனே அவனுடன் விளம்பினார். தமது அரண்மனைக்குச் சென்று மகளைத் தேடினார். மகள் இல்லை என்று அறிந்து திடுக்கிட்டார். ஆழ்வார்க்கடியான் கூறிய செய்தி உண்மையாகவே இருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தார். திரும்பி அவர் சபா மண்டபம் வருவதற்குள்ளே "மதுராந்தக உத்தமர் சோழ சக்கரவர்த்தி வாழ்க!" என்ற கோஷங்கள் விளம்பின. சபா மண்டபத்தில் நடந்ததை அறிந்த பிறகு இனி அங்கே தமக்கு வேலை இல்லை என்பதை உணர்ந்து கொண்டார். சில அந்தரங்கமான ஆட்களைத் தம்முடன் அழைத்துக் கொண்டு ஓடிப் போன மகளைத் தேடித் கொண்டு புறப்பட்டார். தம் முகைய புதல்வி சோழ குலத்தின் பரம்பரைப் பகைவர்களான பாண்டிய குலத்து ஆபத்துதவிக்குடன் சேர்வதா என்று எண்ணியபோது அவருடைய நெஞ்சம் கொதித்தது. அதைக் காட்டிலும் அத்தகைய மகளைத் தம் கையினாலேயே கொன்று விடுவது மேல் என்று எண்ணி விரைந்து சென்றார்.

அன்றிரவு உத்தமர் சோழ சக்கரவர்த்தியின் பட்டாபிஷேக ஊர்வல வைபவங்கள் கோலாகலமாக நடந்து முடிந்த பிறகு ஆழ்வார்க்கடியான் நம்பி அருள்மொழி வர்மரிடம் அன்று மத்தியானம் நடந்த விவரங்களைக் கூறினான். அருள்மொழி வர்மர் வந்தியத்தேவனுக்கு வலந்து யோசித்தார். ரவிதாஸன் கூட்டத்தார் தந்திர மந்திரங்களிலே எவ்வளவோ கைதேர்ந்தவர்கள் என்பது அவர்கள் மூவருக்கும் தெரிந்திருந்தது. முன்கேர்பக்கரரான சின்னப் பழுவேட்டரையரால் அவர்களுடைய தந்திரத்தை வெல்வ முடியா தென்றும், அவர்களிடம் சிக்கிக் கொண்டு ஆபத்துக்குள்ளாவார் என்றும் எண்ணினார்கள். தமது அருமை மகனையே கொல்லுவது போன்ற விபரீதமான காரியத்தைச் செய்யக் கூடியவர் என்றும் நினைத்தார்கள். ஆகையால், சின்னப் பழுவேட்டரையரைக் காப்பாற்றி அழைத்து வருவதற்கும், பாண்டிய நாட்டு ரவிதாஸன் கூட்டத்தார் எங்கே இருக்கிறார்கள், என்ன திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து வருவதற்கும் வந்தியத் தேவனும் ஆழ்வார்க்கடியானும் புறப்பட்டுப் போவது நலம் என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள்.

இவ்வாறு சின்னப் பழுவேட்டரையர் தமது மகனையும் அவனைத் தம்மை அறியாமல் அழைத்துச் சென்ற சதிகாரர்களையும் பின் தொடர்ந்து போக, அவர் சென்ற வழியை ஆங்காங்கு விசாரித்துக் கொண்டு வந்தியத் தேவனும் ஆழ்வார்க்கடியானும் சென்றார்கள். சின்னப் பழுவேட்டரையர் குறுக்கும் நெடுக்குமாக அங்குமிங்கும் அலைந்து விட்டுச் சென்றிருக்க வேண்டும் என்று பின்னால் சென்ற இருவரும் கண்டார்கள். இதிலிருந்து அவருடைய மகளைக் கொண்டு போனவர்கள் வேண்டுமென்று அவரை ஏமாற்றி வேறு வழியில் போகச் செய்ய முயன்றிருக்க வேண்டும் என்று முடிவு கட்டினார்கள். காவேரிக் கரைப்போரமாக மேற்கு நோக்கி நெடுஞ்சாரம் பிரயாணம் செய்த பிறகு, அமராவதி நதி காவேரியுடன் கலக்கு மிடத்தில் திசை மாறி, அந்தக் கிளை நதிக்கரை வழியாகத் தென் மேற்குத் திசையில் பிரயாணம் செய்தார்கள். சேர நாட்டுக்கும் கொங்கு நாட்டுக்கும் எல்லையாக அமைந்திருந்த ஆனைமலைப் பிரதேசத்தை அடைந்தார்கள். ஆனைமலையின் அடிவாங்கத்தை அடைந்த பிறகு பிரயாணம் மிகக் கடினமாகி விட்டது. அந்த வாய் பிரதேசத்தில் மரங்கள் மிக அடர்த்தியாகவும் செழிப்பாகவும் வளர்ந்திருந்தன. வனவிலங்குகளின் பயங்கர உறுமல் நாலா டிசையிலும் கேட்டது. குதிரைகளைச் செலுத்திக் கொண்டு போவது மிகவும் சிரமமாக இருந்தது. குதிரைகளை விட்டு விட்டுக் கால் நடையாகப் போனால் நாட்டு மிருகங்களுக்கு அளவ இரையாகி விடலாம் என்ற பயமும் திருந்தது.

கடைசியில் கண்பர்கள் இருவரும் மேலே குதிரையைச் செலுத்திப் போக

இயலாத மிக அடர்ந்த காட்டுப் பிரதேசத்தை அடைந்தார்கள். சமீபத்தில் எங்கேயோ வேறு ஒரு குதிரை கிடைக்கும் சத்தம் கேட்டது. அந்த இடத்தைத் தேடிப்பிடித்து அடைந்தபோது சின்னப் பழுவேட்டரைபர் ஏறி வந்த குதிரை அங்கிருப்பதையும், அதைக் காலம்-புரீய ஆள் ஒருவர் இருப்பதையும் கண்டார்கள். சின்னப் பழுவேட்டரைபரும் அவருடன் வந்த மற்ற மூவரும் அங்கிருந்து கால்வடையாகச் சென்றிருப்பதாக அந்த ஆள் தெரிவித்தான். தங்கள் குதிரைகளையும் அந்த ஆளைப் பார்த்துக் கொள்ளும்படி சொல்லி விட்டு கண்பர்கள் மேயேபோனார்கள். குரீயவெலிச் சமே உன் நுழைபாத கனுந்தகாரம் நிறைந்த காடுகளின் வழியாக அவர்கள் வெகு தூரம் சென்றார்கள். பின்னர், மரமடர்ந்த மலைப் பாதைகளில் ஏறிப் போனார்கள். பத்து அடி தூரத்துக்கு அப்பால் என்ன இருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ளமுடியாத பாதைகளில் அவர்கள் போக வேண்டி யிருந்தது.

கடைசியில், சற்று வெளிச்சம் தெரிந்த ஓர் இடத்தை அடைந்தார்கள். அங்கே மலையீடு இருந்து அருவி ஒன்று செங்குத்தாக விழ்ந்து கொண்டிருந்தபடியால் இந்த இடைவெளி ஏற்பட்டிருந்தது. அதற்கு அப்பால் தொடர்ந்து பிரயாணம் செய்வது இயலாத காரியமாகத் தோன்றியது. ஏனெனில் மலைச் சுவர் அங்கே அவ்வளவு செங்குத்தாக மேயெழும்பு தது. எவ்வளவு தேடிப் பார்த்தும் மேயே ஏறப் பாதை எதுவும் தென்படவில்லை. அருவியில் குவித்துச் சிறிது இளைப்பாறி விட்டுத் திரும்பிப் போக வேண்டியதுதான் என்று கண்பர்கள் தீர்மானித்தார்கள். சின்னப் பழுவேட்டரைபரும் அவருடன் வந்த ஆட்களும் வன விலங்குகளுக்கு இரையாகி யிருக்க வேண்டுமென்று எண்ணினார்கள்.

இந்தச் சமயத்தில் அவர்கள் எதிர் பாராத அதிசயமான காட்சி ஒன்றைக் கண்டார்கள். மலை மேயே அருவியின் கீடு விழ்ச்சி எங்கிருந்து ஆரம்ப மாயிற்றோ, அங்கே இரண்டு மனித உருவங்கள் தெரிந்தன. போரிட்டுக் கொண்டே அவர்கள் அருவி விழும் இடத்தை நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களை உற்றுப் பார்த்ததில், இருவரும் தங்களுக்கு ஏற்கெனவே அறிமுகமானவர்கள்தான் என்று தெரிந்தது. ஒருவர் சின்னப் பழுவேட்டரைபர்;

இன்னொருவர் அவருடைய மகனாக மணந்தவரான பழைய மதுராந்தகர். ஆகா! சண்டை என்ற வார்த்தையைக் கேட்பாலே முகத்தைச் சுளுக்கிக் கொண்டிருந்த மதுராந்தகர் இதற்குள் இவ்வளவு வாகவமாக வானக் கையாளக் கற்று கொண்டு விட்டது என்ன வித்தை? காவர்த்தக கண்டருடன் சரி சமமானாகக் கத்திச் சண்டை இடுகிறோர் ஐயோ! காவர்த்தக கண்டர் பின்வாங்குகிறோர்? உண்மையிலேயே களைப்புறாப் பின் வாங்கி வருகிறோரா? அல்லது எப்படியும் தமது மருமகப் பிள்ளையாழிற்றே என்று தயங்கிப் பின் வாங்கி வருகிறோரா? எப்படி யிருந்தாலும் அபாயகரமான அருவி விழும் முனையை நெருங்கி வருகிறோர்! ஐயோ! அங்கே செங்குத்தான அருவிப் பள்ளம் என்பது அவருக்குத் தெரியாது போகிருக்கிறதே!

வந்தியத் தேவனும் ஆழ்வார்க்கடியானும் பெருங் கூச்சல் போட்டு அவருக்கு எச்சரிக்கை செய்ய முயன்றார்கள். அவர் களுடைய முயற்சி பயன்பட வில்லை! அருவி விழும்போது எழுந்த 'சொ' என்ற சத்தம் தூறு செங்கங்களின் கர்ஜனையையும் இருதூறு யானைகளின் பிளிறல்களையும் விழுங்கிவிடக் கூடியது. இந்த இரண்டு மனிதர்களுடைய குரல் அந்தச் சத்தத்தை அடக்கிக் கொண்டு மேயே எழக் கூடுமா, என்ன?

ஆகவே, அவர்கள் கண் முன்னாலேயே அந்தக் கோர சம்பவம் நிகழ். அவர்கள் அதைப் பார்த்துக் கொண்டு கம்மா இருக்க வேண்டியதாயிற்று. எதிரியாபிய மருமகனைப் பார்த்துப் போரிட்டுக் கொண்டு சிறிது சிறிதாகப் பின் வாங்கி வந்த சின்னப் பழுவேட்டரைபர் அருவி முனைக்கு வந்து கால்கள் நழுவிச் செங்குத்தான அருவிப் பள்ளத்தில் விழ்ந்து விட்டார்! அவருடனே போரிட்டுக் கொண்டு வந்த பழைய மதுராந்தகன் பாதை முனையில் வந்து எட்டிப் பார்த்து விட்டு மறு நிமிடம் மறைந்து விட்டான்.

சின்னப் பழுவேட்டரைபர் கால் நழுவின இடத்திலிருந்து கீழேயிருந்த பள்ளம் கமர் முக்கால் தென்கிண மரம் உயரம் இருக்கும். இவ்வளவு உயரத்திலிருந்து விழ்ந்தவர் உயிர் பிழைப்பார் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆகிலும் அந்த மகாவிதருடைய உடலையாவது பார்க்கலாம் என்று எண்ணி கண்பர்கள் இருவரும் அருவிப் பள்ளத்தின் அருகில் ஓடினார்கள். சின்னப் பழுவேட்டரைபரின் உடலைக் காணவில்லை. அருவி

விழுந்த விழுந்த அங்கே பெரும் பன்னா மாசித் தண்ணீர் தலும்பிச் சுற்றிலும் இருந்த பாறைகளில் மோதிக் கொண்டிருந்தது. சின்னப் பழுவேட்டையை குளைய உடல் அந்த ஆழமான அருவிக் குளத்தில் முழுவி யிருக்க வேண்டும் என்று வலித்தார்கள். ஒரு விதத்தில் இது நல்லதுதான். கரையில் பாறைகளின் மீது விழுந்திருந்தால் அந்த மகாவீரரின் உடல் சின்னா பின்னமாகப் போயிருக்கும். ஆழமான குளத்திலே விழுந்த படியால் அந்தக் கதியிலிருந்து தப்பி விட்டார். விரையில் அவருடைய உடலை அருவி நீர்ச் சுழல் வெளியிலே கொண்டு வந்து தன்னும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்கள் எதிர்பார்த்தது வின் போகவில்லை. கொஞ்ச நேரத்துக் கெல்லாம் சின்னப் பழுவேட்டையை வெளியில் வந்தார். நண்பர்கள் இருவரும் விரைந்து குளத்தில் குதித்து அவரைக் கரையில் கொண்டு வந்து சேர்த்தார்கள். முதலில், உயிரற்ற உடல் என்றுதான் எண்ணினார்கள். ஆயினும் ஒரு வேளை உயிர் இருக்கக்கூடாது என்ற இலேசான நம்பிக்கையும் அவர்கள் உள்ளத்தில் இருந்தது. ஆகையால் தண்ணீரில் முழுவிவரை உயிர்ப்பிப்பதற்கு வேண்டிய சிகெச்சைகளைச் செய்தார்கள். வெகு நேரத்துக்குப் பின்னர் சின்னப் பழுவேட்டையை மூச்சு விட்டுக் கண் விழித்துப் பார்த்தார். அவரால் அதிகம் பேச முடியவில்லை. ஆயினும் சொல்லவேண்டியதைச் சில வார்த்தைகளில் சொல்லி விட்டார்.

மிகப் பிரயாசையின் பேரில் காலாந்தக கண்டர் அந்த மலை உச்சியை அடைந்தார். அங்கே ஏறக்குறைய நூறு பேருக்கு நடுவில் அவருடைய மகன் இருந்தான். ரவிதாஸன் காலாந்தக கண்டரைத் தங்களுடன் சேர்ந்து கொள்ளும் படி அழைத்தான். அவருடைய மருமகனே பாண்டிய நாட்டுக்கு உரியவன் என்றும், அவனுக்குப் பட்டம் கட்டிப் போவதாகவும், சேர மன்னனும் இவங்கை அரசன் மகிந்தனும் புதிய பாண்டியனுக்கு உதவி செய்ய முன் வந்திருப்பதாகவும் கூறினான். அவர்கள் உத்தேசங்களை அறிவதற்காக முதலில் சின்னப் பழுவேட்டையை ரவிதாஸன் கூறியதை யல்லாம், கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். பின்னர், அவர்கள் மீது சதி காரர்கள் என்று குற்றம் சுமத்தித் தம் குமாரியைத் தம்முடன் அனுப்பி விடும்

படி கேட்டார். "உம்முடைய மகன், உம்முடன் வந்தால் அழைத்துப் போகலாம்!" என்றான் ரவிதாஸன். சின்னப் பழுவேட்டையை மகனுடைய முகத்தைப் பார்த்தார். அவன் தன் கணவனுடைய கதி தனக்கும் ஆகட்டும் என்று கூறி அவருடன் வர மறுத்து விட்டான். "உன்னை இவர்களுடன் விட்டுப் போவதைக் காட்டிலும் என் கையினாலேயே கொன்று விடுகிறேன்!" என்று கூறிக் காலாந்தக கண்டர் வானை ஒல்கினார். அதுகாறும் மறைவாக இருந்த மதுராதகன் அச்சமயம் திடீரென்று தோன்றி "என் மனைவியைக் கொல்லுவதற்கு நீயார்?" என்று கூறி வாட்போர் தொடங்கினான். இதனால் காலாந்தக கண்டருக்குச் சிறிது திகைப்பு உண்டாயிற்று. தம் மருமகனைத் தம் கையினாலேயே கொன்று தம் குமாரியைக் கைம்பெண் ஆக்குவது ரிபாயமா என்ற ஐயம் அவர் மனத்தில் உதித்து விட்டது. இவ்வாறு மனத்தில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தினால் தீவிரமாகப் போர் செய்ய முடியவில்லை. யோசித்துக் கொண்டே பின் வாங்கினார். பின்னால் அருவிப் பள்ளம் இருப்பது தெரியாமல் அதில் விழுந்து விட்டார்.

இதையெல்லாம் தீட்டுத் தடுமாறிச் சொல்லி முடித்து விட்டு, "நான் இனி உயிர் பிழைக்கப் போவதில்லை. என் முடிவு நெருங்கி விட்டது. என்னை இங்கேயே விட்டுவிட்டு நீங்கள் விரைந்த செல்லுங்கள். சேர நாட்டின் மீதம் சுழ நாட்டின் மீதும் உடனே சோழ சைன்யம் படை எடுத்துச் செல்லட்டும். பொன்னியின் செல்வரை மதுரைக்கு அழைத்துச் சென்று 'சோழ பாண்டியன்' என்ற அபிஷேகப் பெயரைச் சூட்டிப் பட்டம் கட்டச் செய்யுங்கள். இந்த மூன்று காரியங்களையும் உடனே செய்யா விட்டால், சோழ சாம்ராஜ்யத்துக்குப் பேரபாயம் உண்டாவது நிச்சயம். மறுபடியும் பழையபடி பாண்டிய ராஜ்யம் தனியாகப் பிரிந்து போய்விடும்! உடனே விரைந்து செல்லுங்கள்!" என்று காலாந்தக கண்டர் கூறினார். அவரை இந்த நிலையில் அநாதையாக விட்டு விட்டுப் போக நண்பர்களுக்கு மனம் வரவில்லை. ஆகையால் இருவரில் ஒருவர் அவரைப் பார்த்துக் கொண்டுவது என்றும், இன்னொருவர் தஞ்சைக்குப் போவது என்றும் தீர்மானித்தார்கள். இருவரில் வேகமாகக் குதிரை விடக் கூடியவன் வந்தியத்தேவன் ஆகலால், அவனே புறப்பட வேண்டிய தாயிற்று.

அந்த நாள்

எம். வி. எம்.

ராஜன் ஒரு ரேடியோ இன்ஜினீர். ரேடியோ பொறி இயலில் மிக்க ஆர்வமும் ஆராய்ச்சிப் புலமையும் உண்வர். அக்கம் பக்கங்களில் எல்லாம் கல்ல மனுஷர் என்று தான் பெயரும் எடுத்திருந்தார். இருந்தாலும், அந்த 1948-ம் ஆண்டில் சென்னையில் ஐப்பாளிய குண்டு விழுந்து ஊரே அழிச்சாய் பட்டுக் கொண்டிருந்த அன்று அவர் சிவரங்கவரால் கட்டுக் கொள்ளப்பட்டு அவர் அதறியில் கிடந்தார். அவர் இந்தக் கிடந்த அதறியில் மேலுற மீது ஒரு பெட்டியில் துணிகளும் ரூபாய் கொட்டுகளும் வைக்கப் பட்டிருந்தன. இவற்றை பெல்லாம் பார்த்த போது அவர் எக்ஸ்போ பேரகத் தயாராகக் கொண்டிருந்தார் என்றும், அந்த வேலை சிவரங்கவரால் கட்டுக் கொள்ளப்பட்டு விட்டார் என்றுதான் ஊக்கக் முடிவாகிறது.

இத்தகைய சீரில் சி. ஐ. டி. சிவானந்தம் தொன்றுதிரு. "எழை படுப்பாடு" படத்தில் ஐரவராகத் தென்றிப் புதிய பெற்றிரு சிதாராமன் சி. ஐ. டி. சிவானந்தம் பாகத்தை ஏற்றுத் திறம்பட கடித்திருக்கிறார்.

இந்தக் கொலை வரால் செய்யப்பட்டது என்று துப்புத் துலக்குவதே இந்தக் கதையின் வகியம். போக்கு, எல்லாம். ஒருவரைச் சந்தேகப்பட்டுப் புலன் விசாரிக்கச் சென்றும், அவர் 'நான் அல்ல கொலை செய்தவன்-இன் தொருவர்' என்று பழியை மாற்றி வைக்கிறார். அந்த இன் தொருவரிடம் சென்று விசாரிக்கும்பொது அவர் பழியை மந்தொரு வர்மீது கமத்துகிறார்.

இப்படி இந்தக் கதையில் கொலையுண்ட ராஜனின் தம்பி, தம்பியின் மனைவி, கூடா கட்டிக் கொண்டிருந்த அப்பூதும். அடுத்த வீட்டுச் சின்னப்பா என்று பலர் மீது சந்தேகம் எழுந்தது. ஒவ்வொருவரும் மற்றவர் மீது 'இவன் இன்ன காரணங்களை இன்னார் மீது சந்தேகப்படுகிறேன்' என்று உறுவதே கதையாக இருக்கிறது. அதையே படமாக எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் சி. ஐ. டி. க்குச் சந்தேகம் எல்லாம் வேதொரு இடத்தில். அதாவது கொலையுண்ட ராஜனின் மனைவியேதான் என்பது அவர் அபிப்பிராயம். அதுவே ஓரளவு உண்மை என்பது புலன் விசாரித்ததில் தெரிய வருகிறது.

ஆம், ராஜனின் மனைவி உஷா தேச பக்தி மிக்கவள். தன் கணவன் ஐப்பாளியருக்கு காட்டைக் காட்டிக் கொடுக்கத் தீர்மானித்து விட்டாள். அவனுடைய உணவு காரணமாகச் சென்னையில் அன்று ஐப்பாளியர் குண்டு போட்டனர் என்றபோது வீர பாதக்துயப் பெண்மணி வேறு என்ன செய்ய முடியும்? அதைவிட அவளை உயிருடன் விட்டு வைப்ப

தால் தாய் காட்டுக்குச் சென்றி முடியாத உற்பாதம் தேரும் என்றும்போது, என்ன செய்வான் அந்தப் பேகதப் பெண்? ஆம், வேரு தேசம் அவன் உள்ளத்தில் 'கணவனு? தேசமா?' என்ற போராட்டம் மாறி மாறி எழுந்தான் செம்பிறை.

பிரேக்ஸ்போனும் இது ஒரு துப்பறியும் கதைதான் என்றாலும், சிறந்த தேச பக்தியை ஊட்டும் கதைவாக அமைந்திருக்கிறது. ராஜனும் கடிக்கும் சிவராஜ் கணேசன் கறுக்குத் தெரித்தாற்போல் பேசி அபாசமாக கடித்திருக்கிறார். அவர் மனைவி உஷாவாக கடிக்கும் சூமதி பண்டாரியப் பதவிகம் பண்பும் வாய்க்கத் பெண்ணாகவும், பாதகத் தாயின் குரல் எழுப்பிபாது செயிமடுத்த அதற்கு ஒப்ப எழும் வீராக்ஷியாகவும் வெரு சிறப் பாக கடித்திருக்கிறார்.

அடுத்த வீட்டுச் சின்னப்பாவாகத் தோன்றும் திரு சம்பந்தம், கைக்களை ததும்பப் பேசவும் கடித்தும் மகிழ்ச்சி பூட்டுகிறார். அப்பூதமாக வரும் சூமதி குர்வகையாக என்னுடைய கடித்திருக்கிறார்.

சி. ஐ. டி. சிவானந்தமாக கடிக்கும் திரு சிதாராமன் இந்தக் கதைக்கு வசனங்கள் எழுதி வீருக்கிறார். இவருடைய வசனங்கள் கைக்களையும் பொருட் சேறியும் வாய்க்கு அழகாக உள்ளன. சூ என். பாலகந்தர் தம் கூடாக்கின் திறமையைப் பலவிடங்களில் பிரகாசிக்கச் செய்திருக்கிறார். எல்லா வந்தறையும்விட அந்தமற்ற காட்டியங் களையும் பொருளற்ற டப்பாப் பாட்டுக் களையும் சேக்கராமல் தமிழ் காட்டில் ஒரு படம் வராதா என்று ஏக்கிக் கொண்டிருந்த சினிமா சனிக்களுக்கு இப் படம் பெரும் மகிழ்ச்சி பூட்டும். இந்தப் படத்தில் மாதிரிக் குக்கட ஒரு டப்பா பாட்டிலும்; ஒரு கபத்த கடனிலும்!

சினிமாக் களையில் ஆடலும் பாடலும் இல்லாமல் ஒரு கல்வ படம் எடுக்க முடியும் என்பதை முதன் முதலில் எம் காட்டில்க காட்டிய பெருமை ஏ. வி. எம். கையே காரும்.

இம்மாதிரி தனிச்சுலுடன், கல்வ படங்கள் எடுத்து வெளியிட்டாக்தான், பொது மக்களின் கவையும் உயரும். பொது மக்களின் கவையையும் தரத்தையும் உயர்த்தும் படங்கள் மேலும் மேலும் தமிழகத்தில் வெளியாகும் என்று கம்புகிறேன். முதல் முதலில் கல்வ படம், டப்பாச் சந்தேகமும் பெய்க்குத்தும் இக்காத படம் கம் தமிழ் காட்டிலிருத்து வெளியாகி வீருக்கிறது என் பதில் மெக்கும் பெருமைதானே!

காமினியா

சேட்டில் ஆயில் சேட்டில்

காமினியா ஆயிலின் (ரிஜிஸ்டர்ட்) ஜீவசக்தியுள்ள சரக்குகள். இந்த பிரசித்தி பெற்ற தேர் ஆயில் மற்றெல்லா தேர் ஆயில்களினின்றும் மாறுபட்டு வினங்கச் செய்கிறது. சேதத்தை வளப்படுத்துவதற்கு அவசியமானவற்றைத் தவிர வேண்டுமே இல்லை. இந்த பாட்டிலில் பூராவும் காமினியா ஆயில்தான். வேண்டுமாயும் இத்துடன் கலக்கப்படுவதில்லை. இதில் அடங்கியுள்ள தைலம் பூராவும் உபயோககரமாக செலவழிக்கப்படுகிறது. எனவே, நீங்கள் காமினியா ஆயில் (ரிஜிஸ்டர்ட்) வாங்குவதானால் உங்கள் பணத்திற்கான முழு மதிப்பையும் பெறுகிறீர்கள்.

சேட்டில் பெற தயார் செலவிட்டு அது சேட்டில் அதுர்பவும்.

ஆங்கிலே இந்தியன் டிரக் & கெமிகல் கோ.

பம்பாய்-2

அண்ணாமலைநகரில் அகில இந்திய எழுத்தாசிரியர்கள்

இருபத்தைந்து ஆண்டுக்கு முன்பு 1898 ல் அண்ணாமலை செட்டியார் அவர்கள் ஆய்விக்கப்பட்ட அண்ணாமலை பள்ளிக் கல்விக் களப்பணம் இன்று போல ஆய்விக்கப்படும் போல் பள்ளிப் பெருகிச் செழிப்பாக்குகின்றதோ உண்மையான இரூபத்தைக் காட்டா சித்திரம் தவறாகப் பட்டித்து விட்டோரைச் சித்திரித்த. ஆகவே நேரடியாக அந்த அறிவுக் களத்தில் புதிதான தத்துவங்களை மாணவர்கள் பட்டியல் பெற்றுச் செல்கின்றனர். ஆகவே தன் சிழ்வில் ஒரு சமயம் வழிப்பாட்டாளிகளாகவும் இடம் அளித்து உதவுவதற்காக நேரடி மாநிலத்திலே அகில இந்திய எழுத்தாசிரியர்களுக்குத் தங்க இடம் அளித்தது. ஒன்று நினைக்க அண்ணாமலை எவ்வளவு வளமுடையதோ அந்த மாதிரியில் அகில இந்திய எழுத்தாசிரியர்களுக்குத் தங்க இடம் அளித்தது. ஒன்று நினைக்க அண்ணாமலை எவ்வளவு வளமுடையதோ அந்த மாதிரியில் அகில இந்திய எழுத்தாசிரியர்களுக்குத் தங்க இடம் அளித்தது. ஒன்று நினைக்க அண்ணாமலை எவ்வளவு வளமுடையதோ அந்த மாதிரியில் அகில இந்திய எழுத்தாசிரியர்களுக்குத் தங்க இடம் அளித்தது.

அந்த ஒன்று நினைக்க அகில இந்தியாவிலிருந்து அங்கு வந்து சென்றிருந்த எழுத்தாசிரியர்கள் அவ்வாறு விட்டிருந்த தங்க இருந்தது போல ஒரு வரலாற்றுடன் இருந்தது உபாசரணைப் பெற்றுக் குதலையாக இருந்தார்கள். அவர்களில் சம்பந்தி விட்டோர் அரசாங்கம் போல் அந்நேரம் சென்ற சென்றும் குதலையாக இருந்தோர் சென்றும் இருந்தவர்கள் சென்றும் உண்டு.

சீர்தரணமாக ஒத்தமை ஏற்பட்ட உபாசரணை உபாசரணை குறிப்பிட்டபடி எழுத்தாசிரியர்கள் முதலில் வரக் கூடியவர்கள். அரசாங்கம் எழுத்தாசிரியர்களுக்கு அபிப்பிராய வேதனையும் வேதனை வித்தியாசங்களும் சிறப்பாக இருப்பது தான். அது இயற்கை. எல்லா எழுத்தாசிரியர்களும்

ஒரே அபிப்பிராயமும், ஒரே வேதனையும் உடையவர்களாக இருந்தால் உலகம் அநேக எழுத்தாசிரியர்களை நோக்குவதற்கு அபிப்பிராய ஏற்பாடுகளாக! எனவே ஒவ்வொரு எழுத்தாசிரியரும் தங்களுக்குள்ளே தான் அபிப்பிராயத்தையும், வேதனையையும் உடையவர்களாக இருப்பதில் ஆர்வம் உள்ளார்கள். அபிப்பிராயம் அபிப்பிராய வேதனையையும் வேதனை வித்தியாசங்களும் வேதனை எழுத்தாசிரியர்கள் ஒன்று சென்ற ஒத்தமைவாகக் காண்பவர்களை உத்தமமான எழுத்தாசிரியர்கள்.

இந்தக் கல்வியை எழுத்தாசிரியர்கள் எவ்வளவு எழுத்தாசிரியர்கள் உலகம் பி. இ. என். எந்தமும் அங்கு எழுத்தாசிரியர்கள் வேண்டி போன சமயம் அங்கு எழுத்தாசிரியர்கள் வேந்திப் பெற்று வருகிறது என்று சொல்லலாம். இந்தக் கல்வியை போன சமயம் உலகத்தில் இப்படி இடங்களில் சென்ற உலகங்கள் இருக்கின்றன.

பி. இ. என். இந்திய சென்ற உலகங்கள் பிப்பர் உலகம் சென்ற பிப்பர் மோதியா வாய்க்கா எந்த அம்சமாய் நினைக்க உத்தம வருகிறது. இந்தக் கல்வியை உலகம் பிப்பர் மோதியா வாய்க்கா எந்த அம்சமாய் நினைக்க உத்தம வருகிறது. இந்தக் கல்வியை உலகம் பிப்பர் மோதியா வாய்க்கா எந்த அம்சமாய் நினைக்க உத்தம வருகிறது. இந்தக் கல்வியை உலகம் பிப்பர் மோதியா வாய்க்கா எந்த அம்சமாய் நினைக்க உத்தம வருகிறது.

எழுத்தாசிரியர்கள் பன் ஒன்று சென்ற மாதிரி உலகம் பிப்பர் மோதியா வாய்க்கா எந்த அம்சமாய் நினைக்க உத்தம வருகிறது. எழுத்தாசிரியர்கள் எவ்வளவு

தீர்மானம் புகியில் இங்கியப் பிரதமர்

வங்காளி, "உங்கன் எட்டில் தரகாரப் பேரில் யாராவது கையிடு இருக்கிறாரா?" என்று கேட்டாராம். அப்போது தாகூர் உயிருடன் இருந்த காலம், அவருடன் இருந்த எல்லாத் தமிழ் அன்பர்களும் "இல்லை" என்று சொல்லி விட்டார்கள். ஸ்ரீ சோவாச ராவன் அதை உடனே மறுத்து, "இருக்கிறார்; எங்களுக்குக் கம்பன் இருக்கிறார்" என்றாராம். மற்றத் தமிழ் அன்பர்கள் மூலம் கம்பரைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்ட வங்காளி "தயிரம் வருஷத்துக்கு மூன்றும் இறந்துபோன கம்பரைப் பற்றி யார் கேட்டார்கள்! இப்போது உயிருடனிருக்கும் கம்பரைப் பற்றி அவ்வளவு கேட்டேன்!" என்றாராம்.

அதற்கு ஸ்ரீ சோவாச ராவன், "வங்காளத்தில் எப்படியோ தெரியாது. எங்கள் தமிழ் நாட்டில் கையிருக்க

இருப்பதில்லை. எப்போதும் அமரர்களாக இருந்து வருவார்கள்!" என்று கூறி அந்த வங்காளியைப் பிசைக்கச் செய்தாராம்.

தமிழ்த் தமிழர் சிறப்பை இவ்வளவு உலகத் குறையில் எடுத்துக் காட்டிய பொருளில்லை. சோவாச ராவன் அவர்களின் சொற் பொழியைக் கேட்டுச் சைப்போர் உற்சாகக் கரவோலும் செய்தார்கள். இந்த மாதிரி உற்சாகத்தை மூன்று இலங்கன் நடந்த அகில இந்திய எழுத்தாளர் மகாநாட்டில் காண முடிய வில்லை.

1949-ம் ஆண்டும், பதினொட்டாம் தேதி காலைத் திசைநிலாப் மண்டபத்தில் ஸ்ரீமதி சோவாச ராவியுடைய தலையணைக் கூட்டம் ஆரம்பமாகியது. உத்திர இந்தியாவின் ஆல்வத்தின் சீக்கம் என்பது இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஆராய்ச்சிக் கூட்டம் நடந்தது. டாக்டர் சி. பி. சாமசாமி ஐயர் இந்தக் கூட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார். வழக்கம் போலவே எல்லா மொழியைச் சேர்ந்தவர்களும் இதில் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். முதல் மொழியாக அந்தத்துப் பிரதேசத்துக்குரிய தாய்மொழியும் இரண்டாவதாக இந்தியாவின் பொது மொழியான இந்தியப் புள்ளுவதாக உலகமெங்கும் பரவியுள்ள ஆங்கிலமும் இருக்க வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயத்தை எல்லாரும் வலியுறுத்தித் தெரிவித்தனர். ஆல்வத்தை அடிபோடு சீராகடுத்து விடவேண்டும் என்று சொசைனஸ் யாரும் ஆதரிக்கவில்லை.

தொடர்ந்து 1949-ம் ஆண்டிலிருந்து 1953-ம் ஆண்டு வரை ஐந்து ஆண்டுகளில் இலக்கியங்கள் வளர்ந்த குறையைப் பற்றி: ஆராய்ச்சிச் சொற் பொழிவுகள் நடந்தன. தமிழ் இலக்கியம் வளர்ந்துள்ள குறையைப் பற்றி ஸ்ரீ சி. சத்திரசேகரன் கணர் என்று கைவாடும் பிரியத்தைத் குறிப்பிட வேண்டும். ஐந்து வருஷங்களில் தமிழ் இலக்கியம் வளர்ந்த குறையைப் பற்றியும் அதை வளர்ப்பதற்குப் பாடுபட்ட ஆசிரியர்களைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார். எல்லா எழுத்தாளர்களைப் பற்றியும் பொதுவாகச் சொல்லி, சிறப்பாகச் சொல்லுதாளர்களின் சேவையையும் எடுத்துக் காட்டினார். கவிமணி ஸ்ரீ தேசிக விசுவகம் பிண்டி

அகில இந்திய எழுத்தாளர் மகாநாட்டுக்கு வந்திருந்த தமிழ் எழுத்தாளர்களின் கூட்டம்.

வைப் பற்றி அவர் முடிவாகக் கூறியது கவிதா சங்கம் பொருத்தியதாக இருந்தது.

பின்னர் பெரிய ஸ்ரீ ச. ஐ. வேங்கடாச்சாரியார் "கூறியது கூறல்" என்ற குறித்துக்கு ஆளாகக் கூடாது என்பதற்காகத் தாம் எழுதி எடுத்து வந்திருந்த நீண்ட உரையில் கவிதாச் சாரதி வாரியப் பற்றிய பகுதியை மட்டும் விவ்ந்தாராகப் படித்து முடித்தார்.

பிற்பகல் நடந்த மகாநாட்டின் இறுதிக் கூட்டத்தில் ஸ்ரீ ச. ஐ. வேங்கடாச்சாரியார் எழுத்தாளர்கள் கூட்டம் இந்த மாதிரி ஆராய்ச்சிக் கூட்டங்களுக்கு சிறந்த முறையில் ஒரு சொசை கூறினார். தங்கள் போய் போகும் விஷயங்கள் முதலியவை அச்சடித்து எல்லாப் பிரதிநிதிகளுக்கும் வழங்கிவிட வேண்டும். பிரதிநிதிகள் அந்த ஆராய்ச்சிக் கூட்டுரைகளைப் படித்து விட்டு கூடுத அடையிது ஆராய்ச்சி சிறந்த விவாதங்கள் நடத்தினால் மிகப்பொருத்தமாக இருக்கும் என்றார்.

அகில இந்திய எழுத்தாளர்கள் மகாநாடு கூடி ஏதோ பிரமாதமாகச் சேதித்து விட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியா விட்டாலும், போலப் போக இதுபோன்ற மகாநாடுகளால் எழுத்தாளர்களுக்கும் நாட்டுக்கும் கல்யாணம் ஏற்படும் என்று சிவசுமார் கம்பமாம்.

அகில இந்திய எழுத்தாளர் மகாநாட்டின் வெற்றிவைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அதற்கு உட்பட பாடுபட்ட வரவேற்புக் குழுவின் கொண்மடப்பற்றித் குறிப்பிட வேண்டும்.

வரவேற்புக்குழுவினர் தலைவராக இருந்து, சகல ஏற்பாடுகளுக்கும் பொறுப்பு கெடுத்து, கூடியவரை எல்லா விஷயங்களுக்கும் தனித்தனியே பார்த்து உபசரித்த டாக்டர் சி. பி. சாமசாமி ஐயர் அவர்களின் சேவை மகத்தானது. இந்தியப் பிரதமர் நேருவுடன் எதிர்பாராமல் இன்னும் பல பிரமுகங்களும் விஜயம் செய்து விட்டார்கள். பத்தேவசுத்துக்காக கமர் ஆவிர்த்தைத்துறு

பேரறிவாரும் வந்திருந்தார்கள். இவ்வளவு பேரை
வும் சமாளிப்பது இலேசான காரியமா?

அமெரிக்கா போன்ற மிகப் பெரிய நாட்டில்
குடியரசுத் தலைவராக இருந்து நாட்டை ஆண்ட
வர்கள் தங்கள் இயல் காலத்தில் சர்வ கலாசாலை
தலைவர்களாக இருந்து நாட்டின் எதிர்க்கால
மக்கள் கல்வ முறையில் வளரும் பணியில் ஈடுபட்டு
உழைப்பார்களாம். அது போல மிகச் சிறந்த
பதவிக்கான வந்த வந்த டாக்டர் சி. பி. ராமசுரீ
ஸுயர் அவர்கள் அன்னாமலை சர்வகலாசாலை உப
அத்யட்சகராக இருந்து பணியாற்றி வருவதாக
. அன்னாமலை சர்வகலாசாலையின் அந்தஸ்தை
உயர்ந்து விட்டது. அவருடைய உதவியினால்
நடந்த அகில இந்திய எழுத்தாளர் மகாநாட்டின்
சிறப்பும் உயர்ந்து விட்டது.

மகாநாட்டின் வெற்றிக்கு இன்னும் பலர்
பாடுபட்டனர். அன்னாமலை சர்வகலாசாலையி
பேராளியர் ஸ்ரீ சி. ஆர். மய்யவேலு, ஸ்ரீ ராமநாதம்
பிள்ளை, ஸ்ரீ சீனிவாசாச்சாரியார், பம்பாயிலிருந்து
வந்திருந்த பேராசன்குமாரியாதரீசி ஸ்ரீ எம். ஆர்.
ஜம்புநாதன், மூன்று பேர் மீது மேயர் ஸ்ரீ சாமு
சாமி நாயுடு முதலியவர்கள் பெரிதும் சிரமப்பட்டு
உழைத்து மகாநாடு சிறப்பாக நடப்பதற்கு
வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் மிகத் திறமை
வாகச் செய்திருந்தார்கள்.

மகாநாட்டுக்குப் பலப் பல மாநகரங்களில்
இருந்து வந்திருந்த பிரதிநிதிகள் அன்னாமலை
சாலையில் உள்ள பல்வேறு கட்டிடங்களில் தங்கி

யிருக்க வேந்தது. அவர்களுக்குப் பல வகை
களில் உதவி புரிந்த அன்னாமலைச் சர்வ கலாசாலை
தொண்டிகளுக்கு நன்றி உறுவிறோன்.

16உ இரவு புதுக்கோட்டை ஸ்ரீ கே. சாகராஜன்
ஆங்கிலத்தில் எழுதிய "நந்தம்" என்னும் நாடகம்
அன்னாமலைச் சர்வகலாசாலையைச் சேர்ந்த
ஆசிர்பர்-மாணவர் குழுவின்ரால் கடிக்கப்பட்டது.
காடக ஆரம்பத்தில் "மாண்புபெற்ற
தனிலே" என்ற பாடலுக்கு ஒரு சின்னஞ்சிறு
பெண் குழத்தை அபிநயம் பிடித்தச் சபையோரை
மகிழ்வித்தாள். குழத்தையின் அபிநயத்தை
விபரீத மகிழ்ந்த சபையோரைப் போலவே
பிரதம மந்திரி ஜவாஹர்லால் நேருவும் பெரிதும்
ரவர்த்து மகிழ்ந்தார். ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமாவின்
ஆனந்தத் தாண்டவத்தை அற்புதமாக ஆடிச்
காட்டிய பெண்மணியின் நடனத் திறமை நேரு
வரகப் பாராட்டப்பட்டது.

17உ ஸ்ரீமதி குக்மணி தேவி தமது குழவி
குடன் "குமார சம்பவம்" என்ற நாட்டிய நாட
கத்தை நடத்தி மகாநாட்டுப் பிரதிநிதிகளை மகிழ்
வித்தார். இந்த அருமையான நாட்டிய நாட
கத்தை ஸ்ரீ ஜவாஹர்லால், டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன்
முதலியவர்கள் பார்த்து ரவர்த்தனர்.

தமிழ் நாட்டில் அகில இந்திய எழுத்தாளர்
மகாநாட்டை நடத்தப் பிரயத்தனம் எடுத்துக்
கொண்டு பாடுபட்டவர்களுக்கும், அதை வெற்றி
கரமாக நடத்திக் கொடுத்தவர்களுக்கும் எழுத்
தாளர்கள் சார்பாக நன்றி உறுவிறோன்.

வின் பிடிவாதம்

கவர் அப்துல் கலாம் அவர்கள் பாதிஸ்தான் சர்க்காரை தற்கை வழியில் திரும்ப எவ்வளவோ
முயற்சியும், உண்மையைப் பார்த்து மார்ட்டோக், கோட்கு மார்ட்டோக், பேசு மார்ட்டோக்
என்ற கதைபாகம் பாதிஸ்தான் சர்க்கார் தலைவர்கள் பிடிவாதம் செய்து வருகிறார்கள்.

மவுண்டன் பேஜ். இங்க் உலகில்
முதலாம் புகழை வாய்ந்த பெயர்

வாட்டர்மன்ஸ்

(தொடங்கி: 1883)

இந்தியாவில் கம்பெனாழ்வு நாளானாது
கிடைக்கிறது

மெட்டர்
(கலா. 791)
கலா. 791
(கலா. 791)
பெரிய வாட்டர்மன்ஸ்
கிடைக்கிறது
மது, கிடைக்கிறது
கிடைக்கிறது

மெட்டர்
(கலா. 792)
கலா. 792
(கலா. 792)
பெரிய வாட்டர்மன்ஸ்
கிடைக்கிறது
மது, கிடைக்கிறது
கிடைக்கிறது

மெட்டர்
(கலா. 793)
கலா. 793
(கலா. 793)
பெரிய வாட்டர்மன்ஸ்
கிடைக்கிறது
மது, கிடைக்கிறது
கிடைக்கிறது

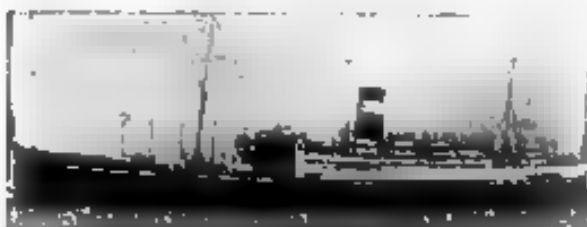
வாட்டர்மன்ஸ்
இங்க்

இந்தியாவில் கம்பெனாழ்வு நாளானாது
கிடைக்கிறது (மது, கிடைக்கிறது) கிடைக்கிறது

மது, கிடைக்கிறது
மது, கிடைக்கிறது
மது, கிடைக்கிறது
மது, கிடைக்கிறது

1883 - 1884

B. I. S. N. கம்பெனி லிமிடெட்

S. S. "ரஜுலா"

சென்னை - தாயகப்பட்டினம் - பீரோங்கு - சிங்கப்பூர்
சென்னையிலிருந்து: 1954 30 17a - தாயகப்பட்டினத்திலிருந்து: 1954 30 18a
தாயகப்பட்டினம் - தாயகப்பட்டினம் (இது தாயகப்பட்டினம்)

தாயகப்பட்டினம் - தாயகப்பட்டினம் (இது தாயகப்பட்டினம்)
தாயகப்பட்டினம் - தாயகப்பட்டினம் (இது தாயகப்பட்டினம்)
தாயகப்பட்டினம் - தாயகப்பட்டினம் (இது தாயகப்பட்டினம்)
தாயகப்பட்டினம் - தாயகப்பட்டினம் (இது தாயகப்பட்டினம்)

தாயகப்பட்டினம் - தாயகப்பட்டினம் (இது தாயகப்பட்டினம்)
தாயகப்பட்டினம் - தாயகப்பட்டினம் (இது தாயகப்பட்டினம்)
தாயகப்பட்டினம் - தாயகப்பட்டினம் (இது தாயகப்பட்டினம்)
தாயகப்பட்டினம் - தாயகப்பட்டினம் (இது தாயகப்பட்டினம்)

தாயகப்பட்டினம் - தாயகப்பட்டினம் (இது தாயகப்பட்டினம்)
தாயகப்பட்டினம் - தாயகப்பட்டினம் (இது தாயகப்பட்டினம்)
தாயகப்பட்டினம் - தாயகப்பட்டினம் (இது தாயகப்பட்டினம்)
தாயகப்பட்டினம் - தாயகப்பட்டினம் (இது தாயகப்பட்டினம்)

தாயகப்பட்டினம் - தாயகப்பட்டினம் (இது தாயகப்பட்டினம்)
தாயகப்பட்டினம் - தாயகப்பட்டினம் (இது தாயகப்பட்டினம்)
தாயகப்பட்டினம் - தாயகப்பட்டினம் (இது தாயகப்பட்டினம்)
தாயகப்பட்டினம் - தாயகப்பட்டினம் (இது தாயகப்பட்டினம்)

வட்ட மேஜை

யோகியின் தீர்க்கதரிசனம்

மிகைல்களின் வாக்குகள் தீர்க்க தரிசனமடை
கின்றன. கப்பிரமணிய பாரதியின் பாடல்கள்,
தீர்க்கதரிசனம் அடைந்து விட்டன. அதேபோல
ஸ்ரீ கந்தரானந்த பாரதியாரின் பாடல்களும் தீர்க்க
தரிசனம் அடைந்து வருகின்றன.

ஸ்ரீ யோகியாவர்கள் "பொன்னியின் செல்வன்
கவே" என்று ஓர் பாடல் பாடினார். இலங்கையின்
வளம் மிக்க வணப்பையும், பார்க்குமிடமெங்கும்
நீக்கமற நிறைந்து காணப்படும் பசுமையின்
தன்மையையும், அன்னார் இலங்கையில் தங்கி
இருக்கும்போது கண்டு அனுபவித்தார். இத்
தகைய வளம் மிக்க காட்டில், பம்பு, வீரம்,
உறுதி முதலாய அரிய குணங்கள் பெரலிவதை
யும் கண்டார். அந்த உணர்ச்சி வெகத்தில்
உதித்த பாடல்தான் "பொன் இலங்கை வரழ்
கவே!" என்றும் அரிய பாடல்.

எங்கும்பொன் இலங்கை வரழ்கவே—கவிஞர்

இராமையோ அழகு பொலிகவே!

மங்கனச் சுந்தராக கிளி—கவி

மா. அம் வடிவம் வந்த மொழிகவே.

அன்புறுதி யுண்மை வீரமும்—கட்டும்

ஆண்மைச் சிங்கம் இனகு முத்திரம்

தன்பு மிக்க வங்கையின் கோடி—அனாத

குரல் மெல்லாம் புலகு நாட்டுமோம்.

தென்மேயின் மார்புதந்திவே—பூத்த

செருத்திருக் கமலம் போகந்திற

போங்கு புத்த கைம் தன்மனம்—கவி

போலிக் தங்க போக நாடிதே!

யோகியாரின் பாடல் தீர்க்கதரிசனம் உடையது
என்பதை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டுவதற்குத்
தான் போதும் ஸ்ரீ கந்தரத்தினசாரி நம் செயற்

கரிய சாத்தியைச் செய்தார். கடல் நீர்தலது
என்றால் சாமானியமான காரியமாகாது. அதுவும்
மலிப்போல் அலைகளுள்ள ஒடுவென உறுமும் புயற்
கடலை மீட்டுக் கொடிச் சுரையை அடைவது முடி
வாத காரியம். கொடிச் சுரைக் கடலின் கொடுங்
கொத்தலிப்பையும், கொடிச்சுரைச் சேற்றின்
கொரேத்தலையும் "பொன்னியின் செல்வன்"
என்றும் கவித்திர கவிதைதைப் படித்து வரும்
நேபர்கள் அறியாமல் இருக்க மாட்டார்கள்.

இன்று யோகியாரின் கவிதையில் தீர்க்கதரி
சனம் உண்டு என்பதை ஞாலம் உணரவைத்து
விட்டார், உறுதியும் புழந்தியும் வீரமும் ஒருங்கே
அமைந்த ஸ்ரீ மு. கந்தரத்தினசாரி அவர்கள்.

வீரர்கள் தேவநிறைந்தான் புலமை தேரன் றும்
என்பது ஒரு பெரிய உண்மை.

ஸ்ரீ கந்தரத்தினசாரியின் பழந்தமிழ் வீரத்துக்கு
நிகரான வீரத்தைப் புகழ்ந்து எழுதிய பாடல்கள்
எண்ணிறந்தன. இலங்கை எல்லாவற்றையும்
தொகுத்து வெளியிட்டால் புறநாறுரத்தில், வீர
நாய் புகழ்ந்து எழுதிய கவிதைகள் எவ்வாறு
பண்டிடத் தயிற் மக்கள் வீரம் புரிந்தார்கள்
என்பதை எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றனவோ,
அவ்வாறே உறுது வரும்புல மக்களுக்கும் இவ்
வீரச் செய்யல் எடுத்துக் காட்டுவதற்கு ஓர்
உகந்த தூவாக விளங்குமென்பர் மிகையாகாது.

இலங்கை

21-4-66

பகவான்

வேர் அறுக்க வேண்டும்!

ஆதர்ப் குளிரியர்களைய எங்களுக்குச் சரீக்
கார் மூன்று ரூபாய் சம்பளம் உயர்வு அளித்ததை
முழுமனத்துடன் வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறோம்.

கடாம் மரம்பி நாளைத் தேதி நூலிது மாரி 5-80 மணிக்கு மயிலி "ரத்தி மரம்"லிக்
மயிலையுத் ஸ்ரீ சேந்தாமரை வித்தியாயைக் கட்டிட நிதிக்கான கலை நிகழ்ச்சிகள் தடைபெற்றன.

ஸ்ரீமதி குலமங்கலம் சேகரம்
களில் இவை நிகழ்ச்சி ஸ்ரீ காக்
ரத்தி மரம் அங்கம் முன்னிலை
யில் வெகு நெய்யாக தடைபெற்
தது. ஏனெனவன ஜனங்கம் இந்த
விழாவில் உகந்து கொண்டனர்.

பொங்கலம் புலகு குமார் கலை
யின் நடன நிகழ்ச்சி, ஸ்ரீ க.
கோவிந்தாசுர நாடி அங்கம்
முன்னிலையில் தாத்தது. இந்த
விழாவுக்கு டிரோஜன் அனா
மலை செட்டியார் அங்கம் தீவனம்
தாவினார்கள்.

வித்தியாலய மாணாஜர் ஸ்ரீ பி.
க. ஸ்ரீனிவாசன் நிதிக்கு ச.கவி
யவர்களுக்கு தந்தி உதிஞர்.

இறுதியில் பன்னியின் துணைத்
தலைவர் ஸ்ரீ தே. கமலக் கண்ணன்
வர். வி. அவர்கள் தனவந்திகள்
யாவரும் கட்டிட நிதிக்குப் பொருள்
உதவி செய்தல் வேண்டும் என்று
பேட்டுக் கொண்டு, தந்தி உற
விழா இனிது முடிவுற்றது.

சர்க்கார், ஆசிரியர்களுக்கு
 மூன்று ரூபாய் கொடுக்கும்படி
 மாணாஜர்மண்டலர்களுக்கு உத்
 தரவிட்டும் அவர்கள் கொடுக்கா
 விட்டாலும் பாதகமில்லை, எம்
 கனிடம் மேற்கொண்டு பணம்
 பிடுங்காமல் விட்டால் போதும்
 எங்குமி விட்டது. பன்னிக்கூட
 மாணாஜர்கள் மூன்று ரூபாய்
 கொடுத்தோடு மாதா மாதம்
 எங்கள் சம்பளத்தி விடுக்கும்
 மூன்று ரூபாய் மூலம் பத்து
 ரூபாய் வரை கமிஷன் எடுத்துக்
 கொண்டு விடுகிறார்கள். அப்
 படிக்க கொடுக்க மறுக்கும் ஆசிரி
 யர்கள் எத்தனை திறமை உள்ள
 வர்கள்! யிருந்தாலும் வேலையி
 லிருந்து நீக்கப் படுகிறார்கள்.
 மாணாஜர் சொல்வதையெல்லாம்
 அங்கீகரிக்கிறார்கள். வேலை
 போய்விட்டும் என்று அஞ்
 சம் கூறுங்கள் எல்லி அபிவாதி
 கனிடம் இதை அறிவிக்கப் பவர்க்கு
 கொண்டுவிடுகிறோம். இப்போது
 கொடுக்கும் மூன்று ரூபாய் அந்
 த சம்பளத்தையும் மாணா
 ஜர்கள் கேட்டுக்கொள். இந்த
 அக்கிரமக் கொடுக்காமல் கிங்

என்பதே விதவாள் மாவதரம் ஸ்ரீ வி. வி. சிவசுப்பையன் அவர்களின்
 செவ்வக ரூபாய் கொள்முதல்பாங்குதான். ஸ்ரீ வி. எஸ். சங்கரமன்
 அவர்களின் ரூபாய்தான். ஸ்ரீ எம். கிங்ஸ்டான் (W. Kingsdon,)
 கொழும்பு) அவர்களின் கொள்முதல்பாங்குதான். சந்திரோஜை
 ரூப (The Chartered Bank of India) ரூப 21-4-54 கொள்முதல்
 மிகச் செம்பலம் சிவராம் நடத்தியதற்கு. ரூபத்தத்துக்கும்,
 அந்த மான நடத்த ஸ்ரீமதி என் பிசுத்தா, ரூப அவர்களின்
 கட்டுரைக்கும் படி பிசுத்தாவுக்கும். சிவராம் என்பதே விதவாள்வாளுக்கு
 விஜயம் செய்து வணக்கம் கூர்வதற்காக.

தும் கதரிசு சர்க்கார் எங்களைக் கப்பல்த
 உடனடியாக மூன் வர வேண்டும். இரவு
 பரணியம், ஸ்ரீவித்திபுத்தூர், தென்சாமி வட்டா
 ரங்கனில் கனிய அபிவாதிக்க மாணாஜர்களையும்
 ஆசிரியர்களையும் சேலில் விசாரித்த இந்த எஞ்சத்
 தாண்டவத்தை வேரறுக்க வேண்டும். குற்றம்
 சாட்டவேண்டுமென்று இல்லாத வாலிவையாப்புக்கினா
 லை ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்குச் சர்க்கார் எத்தனை
 சம்பளம் உயர்த்தினாலும் அது பன்னி மாணாஜ்
 ருக்கே போய் விடுகிறது. எங்கள் கைக்குக்
 கிடைக்கச் சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

தென்சாமி 20-4-54 செ. வேங்குருகன்

தகுதியில்லாதவர்கள்!

பிரத காட்டினே பரம்பரையாக மதிப்புப்
 பெற்று, மாதா பிதாவுக்கு அடுத்தபடியாகவும்,
 தெய்வத்துக்கு மூர்ப்பாகவும் வைத்து மதிப்பிடுபு
 பட்டு வந்த ஆசிரியர்களின் தந்தைய அக்கனாய்
 பற்றி எம்மையம் வளரவதென்றே தெரிவனிலும்!
 எந்தக் காலத்தில் அதில் சம்பளம் வாக்கி
 இப்பொழுது வாக்காமல் இருக்கிறோம், எந்தக்
 காலத்தில் அதிக சம்பளம் வாக்கல் போகிறோம்!
 இரங்கு மிலும். இப்படி இருக்கே எங்கள் சம்பள
 உயர்வையும் மதிப்பையும் பற்றி வராத பத்
 திரிசையே கிடையாது; போரத கூட்டமில்லை;
 போரத உயர் இல்லை.

ஆனால் எங்கள் கைக்குவிலையும் இல்லை. வேலை
 களையும் விடவில்லை; கொட்டியு மனக்கவிலையும்.
 இவ்வளவு சிதானமாத இருக்கும் கட்டத்திலே
 எங்களுக்கு நம்புது ரூபாய் சம்பளமே அதிக
 மென்றும்! ஆகாத வாக்கக் கூடத் தகுதி வற்ற
 வர்கள் என்றும் அறிவான் எனக் கூறப்படும்து
 ஒருவர் சொல்வது தரிமராலும்! இப்படி உறக்
 கூடியவரே ஆரணக் காலமுமெனிய கதறுப்
 பதவிக்கு வந்து விட்டாரா! தகுதி பிவிவாத

எங்கள் எக்ஸ்காஜாபிமெய் வறி அனுப்பி விட்டு
 ஒருமாத காலமாகவு பன்னிகில் உடத்தில் காட்
 டலாமே! அங்ளது மற்றவர்களுக்கு எங்கள்
 தொழிலை ஒப்படைத்துப் பரக்கெட்டுமே!

கொழும்பு 20-4-54

வி. சிதாதேவி

மொத்தப்பட்டுடன்!

எனக்கு வயது பதினெட்டு ஆகிறது. என்
 என். என். என். வி. நேர்ச்சி பெற்று இரண்டு
 வருடங்கள் ஆகிறது. என்னுடைய குடும்பம்
 ஏழ்மையானதாக, என்னுடைய பெற்றோர்
 எனக் என்றே மேற்கொண்டு படிக்க வைக்க
 இல்லாமல்லை. ஆகவே, என் குடும்பம் மூன்றுக்கு
 வர வன் வேலை நேடும் பட்டத்தில் இறங்க
 வேண்டிய தாவிற்று.

கேள் மாதத்தில் ஒரு பிரபல பத்திரிகையில்
 ஒரு கம்பெனிக்கு "விதப்பன் பிரதிநிதிகள்
 தெனய" என்று விளம்பரம் வந்திருந்தது. அதில்
 மாத சம்பளம் ரூ. 75 சிவராமக் கொடுக்கப்படும்து
 என்று கண்டுகூர்த்து. என் இரண்டு வருடங்க
 காலப் பாலிக வேலைக்கும்து பிரவந்தனப்பட்டு
 என் மூவற்றில்க நேர்ச்சி அடைந்தவன். ஆத
 வன் இந்த விளம்பரத்தைக் கண்டு உடனே ஒரு
 மனுப்பிப்பட்டுடன். கொட்ட சில காலத்தில்
 என் நேர்ச்சிக்குக்கப்பட்டு விட்டதாலும்,
 இந்த வேலைக்கு மூன் பணமாக ரூ. 70 கூட்ட
 வேண்டும் என்றும், இவ்விருத்தரக் நேராகக்
 கொடுக்கக்கு வந்து இரண்டு கால்களில் பெட்டி
 கான வேண்டும் என்றும் கண்டுகூர்த்தது. வேலை
 கெட்டதால் போதும் என்று சிவந்த அந்த
 மூன் பணம் ரூ. 70 கூட்டமே மிகச் சிறமப்பட்டுக்
 உன் வாக்கிக் கொண்டு கொடுக்கக்குப் பண
 மாணா. அந்த விவரத்தில் கண்டுகூர்த்த அந்தக்
 கம்பெனிக்கு மாணாஜர் இருக்குமிடத்தைத்
 நேடிக் கண்டு பிடித்தேன். அவரைச் சந்தித்தறி

விருத்த அக் கம்பெனியின் தலைமைத் தாபிரஸைப் பங்கத்தாலியிருக்கிறது என்று தெரிய வந்தது. மேலும், எனக்கு ரூ. 75 சம்பளம் கொடுக்கப்படும் என்றும், இன்னும் சில வாரங்களுக்குள் சொல்லி என்னை அளவு உத்தரவு முட்டினார். "ஃ பணத்தைக் கட்டத் தயாரா?" என்று கேட்டு என்னைமிருந்து பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு, எனக்கு ஒரு ரசீதைக் கைபெறுக்குப் போட்டுக் கொடுத்தார். எனக்கு இன்னும் ஒரு வாரத்தில் எத்துமைய ஊருக்கு வேங்கோட "அதிகார பூர்வமான" உத்தரவு வரும் என்றும், அது வந்தவுடன் வேங்கோடு சென்றிடுகிறேன் என்றும் சொன்னார். மேலும் வேங்கோடும் திடீர் என்று காங்கியும் சிறைக்கு அந்த மூர் பணம் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்.

என் ஊருக்குத் திரும்பி வந்தேன். வந்தபின் ஒரு வாரத்துக்குப் பின் ஒரு உத்தரவும். அதோடு ஒரு "ஃ பணத்தைப் பாரவும்" வந்தது. அதில் ஊர் வேங்கோடு ஒரு இடத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டதாகவும், எனக்கு 3000-க்குச் சாமான் கிற்றுத் தான் ரூ. 75 கமிஷன் தரப்படும் என்று (சம்பளம் அல்ல) கண்டிருந்தது.

மேலும் சில சேர்ப்பு முடிபாத கிபத்தினாலும் அதில் எழுதப்பட்டிருந்தது. இதைக் கண்ட என் பெற்றோர் என்செய்த காரியத்துக்கு மனம்வருத்தி, என்னைக் கட்டிய பணத்தைத் திரும்பிப் பெற்று வரும்படி இரண்டாம் முறைபாசை கொண்டு அனுப்பினார்கள். என் அவதாரம் சேதித்தேன். வேங்கோடும் பட்டத்தின் பணம் இன்னும் சில நாட்களில் கைத்தாலி விருந்து அனுப்பப்படும் என்றும், என்னை ஊருக்குத் திரும்பிப் போய் விடுவதும்கூட சொன்னார். ஆனால் ஒரு

புதுவைப் போர்ப்படைக்கு வாழ்த்து!

தமிழர்கள்

கெஞ்சிய அழிக்கப்பட்டதன் பழக்கம்
கெஞ்சியே அழிந்தோம்.—எம்(து)
உன்னை குறி உணர்வாழ்த்தி வணங்கினோம்,
உன்னைதான் வெல்ல எந்தே!
பாரத நாத்திர குர்தம் முன்வந்த
பட்டவம் திவத்திருமோ?—நாட்டுப்
மோசெனிக் தோக்கை புடைத்தேறும் பரம்பரைப்
போர்வீர தாயகமோ?
புதுவைபு அனாயும் வேறாகக் காட்டப்
போதுமாயே புருப்பதமோ?—வேறும்
பதமாயாய் திருக்கதாம் பாயல் அகங்கை
மகனாம் கண்டவர் தாம்!
எங்கேயோ பாரங்கிக் திருப்பன் தம்மோசை
இன்னரும் அஞ்சுதாம்!—அதை
அகங்கை எத்தக்கோன்(டு) ஆட்டல் தாய்களிக்
அகங்கை தமக்கைமோ!
வாணாதிருத்த போதும்! இவ்வேறும்
தாயைப் போர்க்கொழுந்தி!—பக
தாயைக் கண்டதாம் தாட்டல் கெடுத்தோரை
தாயைக் கத்தினர்!

வாரத்தில் கைத்தாலியிருந்து சில விதிகளைப் படி பணம் திரும்பி அனுப்பப்பட்ட மாட்டாது என்று ஒரு வாதம் வந்தது. அதுமுதல், என்ன சேர்வதென்றே எனக்குப் புரியவில்லை. ஒரே குழப்பமா யிருக்கிறது. வாங்கிய கடனை எப்படி அடைப்பது என்று திட்டசூசிக் கொண்டு இருக்கிறோம். இனி எனக்கு வேறு என்று அகப்படுமோ! இன்னும் என்ன அகல்கள் கொடுமோ!

மதராசத்தாம் 32-4-34
'டி. க. வரதராஜன்'

கோதிடக் கடிதங்களுக்குப் பரிசு

கோதிட சாஸ்திரத்தைப் பற்றியும், கோதிடம் பரப்பதில் உள்ள அறுபுவாக்கள் பிரதிகுலங்கள் பற்றியும் நோய்களிடமிருந்து நாம் எதிர்வார்த்ததானிட ஏராளமான கடிதங்கள் வந்தன. இவ்வளவு உற்சாகமாக இந்தப் போட்டியில் கலந்து கொண்ட எண்ணற்ற நோய்களுக்கு நமது மனமார்த்த நன்றி. மேற்படி கடிதங்களில் பிரகாசத்துக்குப் பொறுக்கி எடுத்தவற்றை எல்லாம் ஐயாவர் சில முதல் ஏப்ரல் 25ல் முடிய ஏழு கல்கி இதழ்களில் வெளியிட்டு விட்டோம். காலு கடிதங்களுக்குத்தான் பரிசு கொடுப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் ஆறு கடிதங்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. பரிசு பெற்றவர்களின் விவரம் பின்வருமாறு:

1. ஜெகதாபி ரகுபதி ரங்கராஜன் ஜனகநாதபாசு, கொச்சை-35	4. எஸ். கிருஷ்ணசாமி 28, சீனிவாச ஆதாரத்த தேரு, போம்பூர்
2. ஏ. டி. என். இராமசாமி கைதாரப்பாளையம், ஆண்டமடம் போஸ்ட்	5. கப. இராமன் கிராமம் காலனி, சிறு சாறு வீதி, தஞ்சை
3. ஆர். கண்ணா லட்சுமி 22-ஏ, தேவர் தேரு, கிள்கைக்கம் செங்கப்பட்டு ஜில்லா	6. க. அரிதூரன் மேலத் தேரு, கொட்டையம் தாலிகோனிக் வரி

காற்றில்லே!

கிணறுக்கெட்டிய தூசும் வரை சேக்கடல் பரவி விருத்தது. அதிலிருந்து எழும்பிய அகில ஓசை 'கோ' வெணக்கோதைப் பிளந்து சென்றிருந்தது. அன்று கடற்கரை ஓரே பேரிடைச்செழுடன் காணப்பட்டதின் முக்கிய காரணம் கல்லூரி மாணவ மாணவிகளின் பரிகைகள் எல்லாம் முடிவுற்றதுதான். ஒரு தனியான இடத்தில் இரு வண்பர்கள் உட்கார்க்கு கொண்டு அனவனாவிக் கொண்டிருந்தனர்.

"என்ன, சங்கர் உன் னுடைய கஷ்டம் வருட கவத்தியப் படிப்பு முடிந்த விட்டது. பரிகை முடிவு தெரிந்தவுடன் எந்த வகையில் போய்த் தொழில் செய்யப் போகிறாய்?" என்றுள் ராஜா.

"பரிகை முடிவு முதலில் வெளியாகட்டும். பிறகுதான் அதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும்" என்றுள் சங்கர் சற்று அசிரத்தையாக.

"என்னப்பா, நீ கடலா முடிவாய் பற்றிக் கவலைப் படுகிறாய்? மாகாணத்திலே முதன்மைவாதத் தேர்தல் கூடியவன் என்று எல்லோரும் உன்னைப் பற்றிக் கொத்து குரர்கள். நீ ஏன் கவலைப்படுகிறாய்?" என்று என்னம் செய்தான் ராஜா.

"ராஜா, நான் நிச்சயம் பரிகையின் தேர்தலிலிருந்து. அதற்காக என் கவலைப்படவில்லை. பரிகையின் முடிவுக்குப் பிறகுதான்....." என்று இழுத்தான் சங்கர்.

"என்? ஒரு கல்லு பெண்ணாய் பங்கிடுறது. கலியாணம் செய்து கொள்வது. பிறகு உன் தொழிலை ஆரம்பிப்பது. இதில் என்னப்பா ஆழ்ந்த யோசனை வேண்டிக் கிடக்கிறது?" என்றுள் ராஜா.

"ராஜா, நீ என்னை இன்னும் புரிந்த கொள்கையில்லை. நான் எல்லோரையும் போல கலியாணம் என்னும் பத்தத்தில் மாட்டிக் கொண்டு அவதிப்படப் போவதில்லை. யாழ் நான் எல்லாம் பிரம்மச்சரியாகவே காலம் கழிக்கப் போகிறேன். என் யாழ்க்காலம் லாம் தொண்டு செய்வதிலே கழிக்கப் போகிறேன். கலியாணம் என்ற பத்தத்தில் மாட்டிக் கொண்டால் நான் கிணறுப்பதெல்லாம் கிடக்காது. ஆகையால் நிச்சயமாகக் கலியாணம் செய்து கொள்ளவே மாட்டேன்" என்று ஒரு குட்டியப் பிரச்சனமே செய்து முடித்தான் அவன் என்பன் சங்கர்.

இதைக் கேட்டவுடன் 'இடி இடி' என்று சிரித்தான் ராஜா. அவனும் அப்பொழுது பொங்கிவந்த சிரிப்பை அடக்க முடியவில்லை.

"என்னப்பா, ஏன் சிரிக்கிறாய்?" என்று ஆச்சரித்துடன் விளையுள் சங்கர்.

"இந்தமாதிரி கொல்லிப்பவர்கள் எல்லாம் கலியாணம் செய்து கொண்டு மகிழி தானாக மாறி விடுகின்றார்கள். உன்னைப்போல நான் தூறு பேரைப் பார்த்து விட்டேன்" என்று சொல்லி மேலும் கைகத்தான் ராஜா.

"என்னையும் அவர்களில் ஒருவனுக்கி விடாதே. நான் காரிப்பதில் செய்து காட்டி விடுவேன். பிறகு சொல். அது சரி உன் பி. என்ஸி. இந்த யருஷத்தினாடு முடிந்த விட்டதென்பால் இருக்கே, நீ மேலே என்ன செய்யப் போகிறாய்?" என்றுள் சங்கர்.

"காது? என் என்பன் ஸ்ரத்தியின் தக்கை விமலா என்று ஒருத்தி இருக்கிறான். அவளை நான் கேளிக்கிறேன். அவளும் என்னை கேளிக்கிறான். பரிகை முடிவு தெரிந்ததும் விவாகம் செய்து கொண்டு விடுவேன்" என்றுள்.

"சொல் ராஜா, எனக்குக் கலியாண அழைப்பு அனுப்புவாய் அல்லவா?"

"உனக்கில்லாமலா? நிச்சயம் முதலில் அழைப்பு உனக்குத்தான்" என்றுள் ராஜா.

"சரி ராஜா, நான் இன்னும் இரண்டு மூன்று நாட்களில் திருச்சிக்குப் போய் விடுவேன். என்னை மறந்து விடாதே. அடிக்கடி கடிதம் போட்டுக் கொண்டிரு" என்று சொல்லிய வண்ணம் எழுதிதான் சங்கர்.

அதே இரவு, மணி மொர் பத்து இருக்கிறும், 'எந்தி கல்லூரி விடுதி'யின் கட்டிடம் ஓரே மொனத்தில் ஆழ்ந்து கிடந்தது. அன்

ரேடு அந்தக் கல்தூசி மாணவிகளின் பரிசுஷகம் எல்லாம் முடிவடைந்து விட்டன. ஆசாபடியால் எல்லா மாணவிகளும் சேர்ந்தே படுக்கைக்குச் சென்று விட்டனர்.

ஆனால் அந்தக் கட்டிடத்தின் இரண்டாவது தளத்தின் வரண்டா ஒன்றில் சிலர் வெளிக்கத்திக் கண்டூரையும் அவன் தோழி விடியாலும் உட்கார்ந்து பலமான குரலில் கண்டூரையும் எனக் அடக்க அடித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

“என்ன கண்டூரி, பரிசுஷ பெய்களும் வழியாக முடிவடைந்து விட்டன. யுடுக நீ என்ன செய்யப் போகிறாய்?” என்று கேட்டான் அவன் தோழி.

“நீ என்னை என்ன செய்யச் சொல்கிறாய்?” என்றும் கண்டூரி.

“ஏன், கவிபாணம் செய்து கொண்டுச் செல்லுகிறேன்!” என்றும் விமலா.

“கவிபாணமா? விமலா நீ என்னைத் தவறாக நினைக்கிறாய். கவிபாணம் செய்து கொண்டவர்களெல்லாம் என்னத் தவறாக நினைத்து விட்டார்கள்! அவர்களைப் போல் நான் அந்தப் படித்ததில் மாட்டிக் கொண்டேன் போவதில்லை. நாய்ப்பாக வாழ்க்கையெல்லாம் தனிப்பட்ட இருக்கப் போகிறேன். ஏன், இன்னும் கேட்கப் போனும் என் படித்த இந்த பி. எஸ்ஸி. படிப்பை விளக்கப் போவதில்லை. நம் காட்டில் எவ்வளவு பிரமங்கள் இருக்கின்றன. தெரியுமா! அங்கே எவ்வளவு பேர் கவி அறிய இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். படிப்பின் வாதையே இல்லாமல் அவதூறு படுகிறார்கள். அங்கே எல்லாம் போய் நான் பன்னிக்கட்டம் கிறுப்பியாய் மக்களுக்கு எழுத்தறிவு புகட்டப் போகிறேன். இது நிச்சயம்!” என்றும் கண்டூரி ஆவனசெய்தான்.

இந்தப் பிரசங்கத்தைக் கேட்டவுடன் எனக் கொட்டிக் கைகல வென்று சிரிக்க ஆரம்பித்த விட்டான் அவனுடைய தோழி விமலா.

“கண்டூரி, உன்னைப் போல் எவ்வளவு போகப் பார்த்து விட்டேன். வீரம் பேசிக் கொண்டு ஒருவாட்டம் அடிமைப்பாடுத் தக்கக் கொண்ககலையே மறந்து வாழ்க்கை நடத்தி வருகின்றாய்” என்றும் விமலா.

“விமலா, என்னையும் அவர்களில் ஒருத்தியாகச் சேர்த்து விடாதே. நான் பேசிய தெய்வம் காரியத்தில் செய்து காட்டுகிறேன். பிறகு நீ போக. அது சரி, நீ என்ன செய்யப் போகிறாய்?”

“நான் என் மனத்திலிருப்பதைச் சொல்லி விடுகிறேன். என் அன்னையின் கண்பர் ஒருவர் இருக்கிறார். நான் அவரைக் காதலிக்கிறேன்.....” என்று இழுத்தான்.

“சொல்லு, விமலா! என்னைக்கு முகூர்த்தம்? எனக்கு அழைப்பு அனுப்புவாய் அல்லவா?” என்றும் கண்டூரி வினாபாட்டாக.

“பழப்பிலையாமல் கவிபாணமா? முதல் அழைப்பு உனக்குத்தான்” என்றும் விமலா.

“சரி, எனக்குத் துக்கம் கண்டூரி கழட்டுகிறது. வீர, படுக்கைக்குப் போகலாம்!” என்று சொல்லியவாறே எழுந்தான் கண்டூரி.

“ஏன்டாப்பா, கங்கா! இந்தப் புகைப் படத்தைப் பார்த்து விட்டுப் பிறகு போயேண்டா!” என்று சொல்லியவண்ணம் ஒரு நான் கங்காவிடம் வந்தான் அவன் தாயார். அந்தப் படத்தைக் கையில் வாங்கிக் கொண்டு, “அம்மா, பெண் கங்காத்தான் இருக்கிறான். என்னை என்னபண்ணச் சொல்லுகிறாய்?” என்றும் கங்காள் எரிச்சலாக.

“பி.எஸ்ஸி வகையில் படித்திருக்காளாம். உன் தந்தைத்தோடும் கங்காப் பொருத்தி வருகின்றது. நீ ‘சரி’ என்று சொல்லிவிட்டால் முகூர்த்தம் வைக்க வேண்டியதுதான் பச்சி!” என்று கூறினான்.

“அம்மா, இன்னொரு நடவடிக்கை கவிபாண விஷயமாக ஏதாவது பேசினால் எனக்குக் கொபம் வரும். அதனால், உரை விட்டே கிளம்பி விடுவேன். ஆமாம், சொல்லி விட்டேன்” என்றும் மிகவும் கண்டிப்பாக.

“என்கே போய் விடுவாயா?” என்று கேட்டான்.

“நம் காட்டில் இருக்கிற ஒவ்வொரு பிரமத்துக்கும் சென்று என்னால் பின்புற வரை இவ்வளவு மருத்துவம் செய்து வரப் போகிறேன்” என்றும் கங்காள்.

“இதுக்காகவா உன்னை உங்க அப்பா இப்பவா பணத்தைச் செலவழித்துப் படிக்க வைத்தார்?” என்று கேட்டான் தாயார்.

“அப்பா என்ன சொன்னதும் எனக்குக் கலையில்லை.

ஏழை மக்களுக்குக்காகத்தான் நான் உழைக்கப் போகிறேன், கலியாணம் செய்து கொள் டால் இதெல்லாம் நடக்காது. அதனால் நான் கண்டிப்பாகக் கலியாணம் செய்து கொள்ள மாட்டேன் என்றுதான்!" என்றான்.

“ஓ” என்று, உங்க அருமைப்பெண் கஸ்தூரி சொல்லுகிறதைக் கேட்டேனா?” என்று சொல்லியபடி, ஸ்ரீதாஸ் கஸ்தூரியின் தாயார் அவள் அன்புக் கணவரிடம்.

“என்ன சொல்லுகிறார்?”
“என்னவா? அவள் கலியாணமே செய்து கொள்ளப் போவதில்லையாம்” என்றான் அவள் தாயார் அபிசயத்துடன்.

“பிள்ளே என்ன செய்யப் போகிறாள்?”
“ஜீவ்வொரு கிராமத்துக்கும் சென்று படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்கப்போகிறாள்.”

“சரி, அப்படினா அந்த ஜோஸ்வா கொடுத்த டாக்டர் பைபன் ஜாதகத்தை வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட வேண்டி யதுதானா?” என்று கேட்டார்.

“சரிதான்; அவளோ குழந்தை! ஏதோ பிதற்றுகிறார். நீங்கள் மேலே காரியத்தைப் பாருங்கள்” என்று சொல்லிய வண்ணம் சட்டென்று உள்ளே சென்றான்.

“”
“MT தங்கள் உருண்டோடின. சங்கரன் ராஜதானியிலே முதன்மையாகத் தேறினான். சர்க்காரே மூன் வந்து அளித்த பெரிய உத்தியோகத்தை உதவி விட்டு ஒரு கிராமத்தில் மருத்துவச் சாலையை ஆரம்பித்தான்.

எடுத்த எடுப்பிலேயே சங்கரன் பெயர் பரவத் தொடங்கியது. அவன் மக்களிடையே சேர்ந்து பழகினான். அவர்களின் நலமே தன் நலம் என்று கருதினான்.

அதே கிராமத்திலே மற்றொரு அதிசயம் நிகழ்ந்தது! “ஆரம்பப் பள்ளி” என்ற தலைப் புடன் ஒரு புதிய பள்ளி ஆரம்பிக்கப்பட்டதுதான். அது! அதன் நிர்வாகி சாக்ஷி கஸ்தூரிதான்! காலை யில் அவ்ளர் சிறுவர்கள் கல்வி கற்றுக் கொள்ள ஆரம்பித்தனர். இரவு

வேளைகளில் முதியோர்கள் அந்தப் பள்ளி யில் வந்து கல்வி கற்றுக் கொண்டனர்!

ஸ்ரீதரையைக் கங்கிக் கொண்டு அதிலேயே மாசுச் செல்லும் அந்தக் காட்டாற்றின் தீரத்தை விபரித வண்ணம் அமர்ந்திருந்தான் சங்கரன். அந்தச் சின்னஞ் சிறு கிராமத்தில் வளர்ந்து ஓடும் அந்தக் காட்டாற்றைக் கண்டால் அவனுக்கு மிகவும் பிடிக்கும். தினமும் மாலைவேளைகளில் அங்கே வந்து உட்கார்ந்து விடுவான். அதன் அழகில் தன்னை மறந்த வனாய் உட்கார்ந்து விடுவான் அவன்!

“ஐயோ, அம்மா” என்ற தினக்குரலாக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டான் சங்கரன், அவன் பார்வை ‘சட்ட’டென்று ஆற்றுப் பக்கம் சென்றது. அங்கே ஒரு பெண் ஆற்றில் மிதந்து அதிலேயே மறக்கப் போய்க் கொண்டிருந்தான்! சங்கரன் குடல் திடீரென எழும்பி மூச்சைக் குழிசை அடைத்து விடும் போல் இருந்தது! மறு நிமிஷம் தன்னைச் சமாளித்துக் கொண்டான், சட்டைபைக் கழற்றி விட்டு ஆற்றில் குதித்தான்.

மிகச் சிரமப்பட்டு அவளைக் கரை ஏற்றி னான். முதல் உதவி செய்வதில் அவனுக்கு நிகர் அவன்தான்! தவிர அவன்தான் டாக்டர் ராயித்தே! அந்தப் பெண் கண்ணைத் திறந்தான். இரண்டு மூன்று நிமிஷம் ஒருவரை யொருவர் பார்த்தபடியே இருந்தனர். இரு வரிடையே நிலவியிருந்த அந்தப் பவங்கர மெளனத்தை முதன் முதலில் டாக்டர் சங்கரன்தான் கலைக்கான்.

“தாங்கள் யார்? ஆற்றுப் பக்கம் வரக் காரணம் என்ன?” என்றான் சங்கரன்.

அவன் ‘சட்ட’டென எழுந்து உட்கார்ந்தான். பிறகு “நான் இங்குள்ள இருக்கும் ஆரம்பப் பள்ளியின் சிபாந்தியாயினி. இந்த ஆற்றின் அழகைக் காணத் தினமும் தவறாமல் வருவேன். இன்று இங்குள்ள ஒரு சேற்றில் காலைவைத்து விட்டேன். வழக்கி என்னை யு மறியாமல் விழாந்து விட்டேன். இன்று நீங்கள் செய்த உதவி மகத்தானது. நான் என்றும் உங்களுக்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்” என்றான் நாத்தழகுமுகம்.

கலியாண கால விசேஷ விற்பனை

★ புத்தம் புதிய சாக்குகள்	★ புதிய மாதிரிகள்
★ கலையழகு மிக்க கண்கள்	★ கண்களையும் வர்ணங்கள்

அசல் கொள்ளைகாலம் பட்டுச் சேலைகளும், கிரேப் சேலைகளும், பாவாடைகளும், எல்லாவிதமான ஜரிகை நூல் ஜவுளிகளும் கிடைக்கும்.

கூரைச் சேலைகள் எழுது விசேஷ அம்சம்

ராதா எஸ்க் எம்போரியம்

14, சன்னதித் தெரு - மயிலாப்பூர் - சென்னை-4

அவையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற தான் சங்கரன். இதற்கு முன் இவன் எவ்வளவு சேயோ பார்த்திருக்கிறோமோ என்ற யோசனையால் அவன் தன்னை மறக்கவிட்டிருக்கிறான். பிறகு திடீரென்று, "சங்கரன் பி. எஸ்.ஸி. களரவில்லை படித்திருக்கிறீர்களா?" என்று.

“ஆமாம். உங்களுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?” என்றுள் ஆச்சரியத்தோடு.

"என் தாயார் உங்கன் புலகப் படத்தைக் காண்பித்து உங்களைப் பற்றிய விவரம் கூறிக் கல்பாணம் செய்து கொள்" என்றுள்.

"நீங்கள் என்ன சொல்வீர்கள்?" என் னால் அவள் ஆர்வத்துடன்.

“நான் ஒருவரையுமே விவாகம் செய்து கொள்ளப் போவதில்லை என்று என் நண்பன் ஒருவரிடம் சபதம் செய்திருக்கிறேன். ஆதலால் கலியாணம் பண்ணிக் கொள்ள மாட்டேன் என்று அவர்களிடம் சொல்லி விட்டேன்!” என்றான் சங்கரன்.

“என்ன நீங்களுக்கும் சப்தம் செய்திச்சுளா? நானும் என் கிணைகிதி ஒருத்தியிடம் சப்தம் செய்தேன்” என்றாள் அச்சதரியத்தோடு.

“ நம் இருவர் சபதமும் இவ்வளவு செகிரத் தில் தங்கிப்பொடியாகும் என்று நான் கணவி தாய் நினைக்கவில்லை. ஆனால் நம் இருவர் மனமும் எல்லாவிதத்திலும் ஒன்றுய் இருக்கின்றது. எல்லாம் விதியின் விளையாட்டு தான் !” என்றுள் சங்கரன்.

“என்றோடு விமலாவின மூகத்தில் எப்படி விழிப்பேன்?” என்றான் கஸ்தூரி.

வெகு சீக்கிரமே பன்னியும் மூத்தவச்
சாலையும் ஒன்று சேர்ந்தன ! அதி விரைவில்
இராமம் முன்னேறி எல்லா விதத்திலும்
பிறந்து விளங்கியது ! சங்கரனுக்கும் கஸ்தூ
ரிக்கும் அந்தச் சிராமத்திலே வெகு தட்புட
லாக விளாகம் நடந்தேறியது !

“**என்னுங்க! இதைப் பார்த்தீர்களா?**” என்று சொல்லியபடி ஒரு நாள் கஸ்தூரி இரு தினசரித் தாளைக் கொண்டு வந்தாள். “என்ன?” என்றுள் சங்கரன்.

"படிக்கிறேன் கேளுங்கள்" என்று சொல்லியபடி படிக்க ஆரம்பித்தான்.

“விமலா என்ற பதினெட்டு வயதுப் பெண் தான் காதலித்த இராணுவ மணக்கப் பெற்றோர்கள் சம்மதிக்காததால் ஓடும் ரயிலிலிருந்து விழுந்து உயிர் விட்டாள்” என்று படித்தான். பிறகு “அவள்தான் என்னுடைய சினேகிதி விமலா. அவளிடம்தான் நான் அமெரிக்கா திரி சபதம் செய்தேன்” என்று அவன் விக்கியபடியே.

“கஸ்தூரி, இந்தா இதைப் படித்துப் பார்” என்று சொல்லியபடி ஒரு கடிதத்தை ரீட்டினாள் சங்கரன்.

அவசரம் அவசரமாக அதைப் பிரித்துப்
படிக்க ஆரம்பித்தான் கஸ்தூரி.

“அன்புள்ள சங்கர்,

நாமொன்று விநாசகத் தெய்வம் ஒன்று
விநாசக்கும் என்பார்களோ அது நம் விஷயத்
தில் முற்றிலுமே உண்மையாகி விட்டது.
அன்று க் கட்டங்களையிப் பேசிய விரும் காந்
தோடு காந்நாயம் போய் விட்டது.

தாம் பார்த்த இளைஞனையேதான் விவாகம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று விமலா வின் பெற்றோர்கள் இதே காரில் நின்றுபடியால் எனக்காகத் தன் கயிறையே விட்டுவிட்டாள்! அவள் அன்புக்கு ஈடு இறை எது? சககரி! அவள் போனதின் என் வாழ்க்கையே சுசந்தவிரிட்டது. வங்கு நோக்கினதும் அவள் அழிய முகம்தான் கண்ணத்திர வரலின் தது! நான் என்ன செய்வது?

சரம் கட்டிய மனக் கோட்டை தான் தூணாகி விட்டன. சங்கர், பனக்கு ஒரு யோசனை தோன்றுகிறது. நான் உன் கிராம நிர்வாகத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். பாமர மக்களுடன் பழகினால்தான் என் துக்கத்தை மறக்கலா மல்லவா? உன் மனைவியும், என் விமலாவின் தோழியாகிய கஸ்தூரித்ரீஷ் என் வணக்கத்தைக் கொடுவியாகள்.

உன் அருமை நண்பன் தரமு."

இந்தக் கடிதத்தைப் படித்த கஸ்தூரியின்
எண்கள் கலங்கின. அவளையும் அறியாமல்
கையினிர்ந்த கடிதம் கடிவிக் கீழே விழுந்தது.

[illegible]

தீ எதற்கும் தயாராயிருக்க வேண்டும். எத்தனைய ஆபத்து வரும் என்று என்னால் ஒன்றும் தீர்ப்போது சொல்ல முடியாது. நாளை இரவு தமக்கு ஒரு ஆபத்து நோப்போகிறது..... கமதி, உனக்கு நீத்தத் தெரியுமா?" என்று கேட்டு விட்டுப் பூபதி தாது புறமும் பார்த்தான்.

"ஆகா! நன்றாய் நீத்தத் தெரியும்!" என்றான் கமதி.

"படகின் அடுப்பு தன்னத் தெரியுமா?"

"ஆகா, நன்றாய்த் தெரியும்!"

"அது உனக்கு எப்படித் தெரிந்தது? திரை ராஜ குமாரியாவிடே!"

"பூபதி, எங்கள் நாட்டின் நகரகரத்தில் ஒரு பெரிய ஏரி இருக்கிறது. அந்தத் தீவ ஏரி என்று பெயர். அந்த ஏரி ஐயம் தீவ நிறமாகவும் மிகவும் அற்புதமாகவும் இருக்கும். அந்த ஏரியின் என் தோழிகளுடன் நீத்தி விளையாடுவன். என்னோடு மாகச் சேர்ந்து வேகு தோன் படகு தன்னக் கொண்டு பெயர் ஆளத்தொடர் போய்து போக்குவோம். ஆகா, அந்த நாட்டின் நகரகரம் எனக்கு தீர்ப்போது மனம் உளங்கிறது. மீண்டும் நான் உன் தாய் தந்தையர்களைப் பார்க்க்போனே! அந்த இன்ப வாழ்வை அடைவேனா!" என்றான் கமதி தழுதழுத்த குரலில்.

"கமதி, மனம் தளராதே! காதலமாயிரு. எப்படியாவது உனக்கு உன் அன்மனை வாழ்வை அளிக்கத்தான் முயன்று கொண்டிருக்கிறேன்!" என்றான் பூபதி.

"நீங்கள் இருக்கும் போது எனக்கு என்ன கவலை?" என்றான் கமதி.

கமதி இதைச் சொன்னவுடன் பூபதி சிறிது யோசித்து விட்டு, "ஏ, நாளை இரவு உன்னைச் சந்திக்கிறேன்!" என்றான்.

"என்ன விபத்து நேரும் என்று சொன்ன மாட்டேன் என்கிறீர்களே! தெளிவாய்ச் சொல்லுங்களேன்!"

"நாளை மறு நாள் உன்னைவும் என்னை யும் இந்தக் கப்பலி விருத்து வேறு ஒரு கப்பலுக்கு அனுப்புகிறேன். அந்தக் கப்பலின் கமகைச் சேர்ப்பதற் பழம்பு நாய் தப்பிவிட வேண்டும். அவர்களைப் சிக்கி விட்டால் நாம் உயிர் தப்ப முடியாது. யாரோ வரும் சத்தம் கேட்கிறது. நீ உடனே மறைந்து கொள். நாளை இரவு விழிப்புடன் இரு!" என்று கூறி விட்டுப் பூபதி போய் விட்டான்.

கமதி தன்னிடத்துக்குச் சென்றான். ஆனால் அவன் மனம் பூபதி சொன்ன விஷயங்க ளிலேயே ஈயித்துக் கிடந்தது. என்ன ஆபத்து வருமோ என்று பயந்து அன்று இரவைக் கழித்தான்.

மறு நாள் பூபதி

மீட்டவும் உறுகறுப்பாயிருத்தான். அந்த

முாட்டு ஆட்களின் காரியங்களை மிகவும் சரியாகக் கவனித்துக் கொண்டான்.

இரவு மணி பத்தாவி விட்டது. 'டான், டான்' என்று மணி அடித்தது. என் னோரும் பதிகடப் போனார்கள். பூபதி பதுங்கிப் பதுங்கிக் கப்பலின் மேல் தளத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தான். அங்கே கமதி காத்துக் கொண்டிருந்தான். யானத்தில் வெண்மையான அழகாகப் பவனி வந்து கொண்டிருந்தது. தட்சத்திரங்கள் கண்ணில் விட்டின.

பூபதி மெல்லிய குரலில், "கமதி, தயாராயிருக்கிறாயா?" என்று கேட்டான்.

"தயாராயிருக்கிறேன். என்னத்துக்கு என்று சொல்ல விரும்பியே!"

"இன்னும் பதிகடது நிமிஷத்தில் தெரிந்து விடும்!" என்று கூறி விட்டுப் பூபதி கீழே குனிந்து எதையோ நகர்த்தினான். ஒரு வரி கீழே தோள்பட்டது. கமதி மின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு பூபதி அந்த வரிமீது இறங்கினான். கமதிக்கு அவதினாறு வேலமாக இறங்குவது சிரமமாக இருந்தது. பத்து நிமிஷங்கள் வரை மீன் பூபதியும் கமதியும் கீழே இறங்கிக் கொண்டே விருத்தானர். கடைசியில் கப்பலின் கீழ்த்தளத்தின் தாழ்வாரத்தில் இருந்த ஒரு சிறு படகின் கமதியுடன் பூபதியும் உட்காந்து கொண்டனர்; படகின் இரண்டு அடுப்புகள் இருந்தன. கமதியிடம் ஒன்றாகக் கொடுத்தான்; ஒன்றை வைத்துக் கொண்டான் பூபதி. அடுத்த நிமிஷம் பூபதி எழுந்து எதையோ பசமாக ஒரு தன்மூத் தன்னினான். அவ் வளவுதான். அந்தப் படகு அப்படியே பெயர்ந்து சூழத்திரத்தில் தோப்பென்று விழுந்தது. கமதி, பூபதியின் கால்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டான். அவன் தீண்டப்படாது குனிந்தது விடவில்லை. மீட்டவு நாய் ஆர்வரித்தது. பூபதி உடனே வேலாகத் துடுப்பைப் போட ஆரம்பித்தான். அடுத்த நிமிஷம் கப்பலின் மேல் தளத்திலிருந்து ஏருவன் படகை தோக்கித் துப்பாக்கியை உயர்த்தினான். 'ஓய்ச், ஓய்ச்' என்று வேட்டுச் சத்தம் கேட்டது. படகு மறைந்தது. (தொடரும்)

குடும்பத்திற்கு
குதூகலம் அளிப்பவை

TSR

சத்தானது நாம்
தொழில் செய்து
கிடைக்கக்கூடிய
செய்து உதவி
கொடுக்கின்றது
அது உதவி
கொடுக்கின்றது
அது உதவி
கொடுக்கின்றது

பி. எஸ். ஆர். டீ. கோ. குடும்பத்திற்கு

மொத்த வர்த்தகம் டி. எஸ். ஆர். டீ. கோ. 167, பிராட்வே, மதராஸ்
இந்தியா, பாக்கிதான், பி. எஸ். ஆர். டீ. கோ. 167, பிராட்வே, மதராஸ்
இந்தியா, பாக்கிதான், பி. எஸ். ஆர். டீ. கோ. 167, பிராட்வே, மதராஸ்

பாதுகாப்புடன் கூடிய சேவை

'ஜூபிடர் ஜெனரல்' ஸ்தாபனம் கடந்த 34 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இளை
யிலா நெருத்த சேவை செய்து வருவதுடன், நான்கு நாள் இன்ஷூரன்ஸ் உல
கிலே முதன்மை ஸ்தாபனம் பெற்று வருகிறது. 'ஜூபிடர் ஜெனரல்' ஸ்தாப
னத்தில் ரீங்கள் இன்ஷூர் செய்து கொள்வதால் உங்களுக்கு பரிபூரண
பாதுகாப்பு, நெருத்த சேவை முதலியவைகள் நிச்சயமாகக் கிடைக்கிறது.

ஆயுள், மதம் இதர சகலவித இன்ஷூரன்ஸ்
அலுவலகமும் ஒன்றுக் கொண்டு படுகின்றன.

மொத்த ஆஸ்தி ரூ. 3,35,00,000க்கு மேல்

தி ஜூபிடர் ஜெனரல்

இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

தலைமை ஆபீஸ்: பாங்க் தெரு :: போர்ட் :: பம்பாய்

தென் இந்தியாவின் முக்கிய ஆபீஸ்: 'ஜூபிடர் தலைவர்' 167, பிராட்வே, மதராஸ்
இந்தியா, பாக்கிதான், பி. எஸ். ஆர். டீ. கோ. 167, பிராட்வே, மதராஸ்
இந்தியா, பாக்கிதான், பி. எஸ். ஆர். டீ. கோ. 167, பிராட்வே, மதராஸ்

எது காரணம்?

கே. ஆர். கௌசல்யா

இவ்வொரு மாதமும் தன் சொற்ப சம்பந்தத்தை வாதாடும்போது, என்னை? விட்டுக் கைக்குவான் 'சோமு. பி. ஏ. பரீட்சையில் தேறிவிருந்த அவனுக்குத் தன்னைவிடச் சாதாரணப் படிப்புப் படித்தவன் எல்லாம் சிறை வச் சம்பாதிக்கத் தான் மட்டும் இப்படிச் சிரமப்படுவது அவன் மனக்குச் சொற்பவும் கஷ்டமாக இருந்தது.

"என்மோப்பா சோமு! உன் கஷ்டம் நிரம்பு பரவி. 'பரவி' கஷ்டத்திற்கு வரக்கூடிய தான் வாழுவான்" என்று வசைம் சொல்லுவான். 'சுந்தரனாயோ அதிர்ஷ்டமாகத்தான் இருக்கப் போகிறேன்...போகப் போகப் பரிகாரமே...இப்படியே ஏன் மனம் குடிஞ்சு போயிடறே?" என்று அவனைத் தேற்றி வந்தான் தாய் தங்கைய்மான்.

இதனிடையில் தான் சோமுவுக்கும் விஜயத்துக்கும் விவாகம் நடந்தேறிவது. விவாகம் நடந்த மறுமாதமே விஜயம் சோமுவுடன் குடித்தனம் செய்யப் புகக்கம் வந்தான்.

சோமு எப்போதும் கல்வ உழைப்பானி, உண்மையாகவும், சேர்க்கையாகவும், எந்த மாகவும் நடந்த. கொள்ளும் பொருள் அவனுடையது.

அன்று அப்போது தன் ஆசனத்திலேயிருந்த மூலமுதலான வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தான் சோமு. மானேஜின் கூடாரிச் சுவரை அழைப்பதாகத் தகவல் வந்தது. எழுந்து அவர் அறைக்குச் சென்றான். பம்புகி டீடன் தன் மூன் வந்து சிறை சோமுவை மயக்கித் துடித்துடன் ஏறிட்டு நோக்கினார். "மிஸ்டர் சோமு!...வந்த கான் முதல் கான்

உம்முடைய உழைப்பையும் சேர்க்கைத் திறனை யும் வெளித்துக் கொண்டு நானிருக்கிறேன். அதற்கெற்ப உமக்கு விவாகத்தில் கல்வ உதான மொன்று அளிக்க வேண்டுமென்று என்னை யிருக்கிறேன். உதயி மானேஜர் தாகவன் திருச்சிவிலுள்ள கம்முடைய இளைக் காரியால யத்துக்கு மாற்றலாகப் போகிறார். அந்த உதானத்தை மானுஷத்த உமக்களிக்கிறேன் கான். என்ன சம்மதம் தானே!" என்று அவர் கூறி முடிந்தபோது சோமுவுக்கு விவப்பு மிகுதியில் தொண்டை யடைந்தது. காத் தழு தழுக்க, தன் இதய பூர்வமான கன்றியையும், வந்தனத்தையும் அவரிடம் தெரிவித்த விட்டுத் தன் ஆசனத்தில் போய் அமர்ந்தான் அவன்.

அன்று மாலை விட்டுக்கு வந்து மட்டந்த மகிழ்ச்சியுடன் அந்த சர்க்கரை சமாளத்தை அவன் சொன்னபோது தங்கைய்மாளும் விஜய மும் ஆசைத் மிகுதியாகப் போய் விழித்தனர். தங்கைய்மான் தன் அருமை சிபோதி எதிர் விட்டு எச்சரிக்கும், விஜயம் தன் பிரிய சிபி பக்கத்தி விட்டுப் பக்கத்து விடமும் பெருமைக்குரிய அந்தச் சொந்தியைத் தெரி யிக்கப் பற்றித் விட்டனர்.

அடுத்த மாதம் பிரித்தவுடன் கண் கண் யாக இருந்ததெழுபது ரூபாய் சம்பளப் பணத்துடன் அவன் விட்டினுள்ளே துறைத்த போது ஆத்தி கந்திக் கோட்டா த குறை யாக அவனைப் பிரமாதமாக வரவேற்றனர் விஜயமும் தங்கைய்மாளும்.

அன்றிரவு எப்பிட உட்காக்கப்போது சர்க்கரைதும் வாதைப் பழமும் போட்டு,

பம்பாய் ஜே ஸ்ரீரத் காராங்கரிக் குப் டைரக்டோர்த் த்தராய் ஸ்ரீ வெங்கட்டராய் கிரேடரன் குயர்க்காரை கோமகா, கங்குலி யின் பரதாட்டியம் ஸ்பாக் டீ. ஜெய்பகா தடத்பேரீயது. இரு தடக குயர்க்காரும் ஸ்ரீ ஜி. வி. ரமணிபிடம் தடகம் பவித்தரயாகர். மேற்படி தடக கையபத்தத்தத்தத் தங்கை தங்கிய மத்திய ஸ்கோர் நொழிக் மத்தி ஸ்ரீ வி. வி. கி. அங்கர் தட்டியமாயது இரு குயர்க்காரன் வித்தத்தையும் கிப்பத்த பாராட்டினார்.

பரம்பு பாயசத்தடக உணவு பரிமாறினார் தங்கம்மாள் தன் அருமை மகனுக்கு. "இப் போத் தாண்டா ஜோரு என் மனக்குத் திருப்பியாயிருக்கு. நீ படித்த படிப்புகளும், உழைச்ச உழைப்புகளும் எல்லாத்துக்கும் மேலே உன் பரணி கஷத்திராத்துக்கும் கரியானபடி. பலன் கிடைச்சேடுத்து. நீ வினாக மனக இடிஞ்சு போய் உட்கார் தரவே தவிர நான் சொல்லிண்டே இம் கியா...!" என்று பெருமைபுடன்.

அவன் சொல்வ ஆரம்பித்தபோது தேவ் குடித்த ரீதியைப் போன்று துள்ளும் உக்கரத் துடன், புது காட்டுப் பெண் என்பதற் கொப்பச் சமையல்கரை காயித்படியருகில் அடக்க லொடுக்கமாக நீன்றிருத்த விஜயத் தின் முகம் திடீரென்று மாறினது. விடு விடு வென்று கூடத்துப் பக்கம் சென்று, பக்கத்து வீட்டுப் பக்கமிருத்த ஸ்கைன் 'படக்'கென்று திறந்தான். "பங்கஜம்! பங்கஜம்!" என்று தாழ்ந்த குரலில் கூப்பிட்டு ஸ்கைன் கதவு களில் பொருத்தும் கொக்கியை 'கெளக்' கென்று ஓசைப்படுத்தினான். சிசேஜென் இருவருக்கும் ஒருவரை மற்றொருவர் கூப்பிட அதுதான் சமிக்ஞை.

"அரைக்காண்டி ரசம் விட்டுட்டு எங்கேகூ ஓடறே? இரதா!" என்று தன் கணவன் பரிதாபமாக அவ்றுவதையும் பொருட் படுத்தாமல் தட தட வென்று ஓடி வந்தான் பங்கஜம், "என்னட விஷயம்?" என்று அவனைக் கேட்டவாரே.

"பாருட அலியாயத்தத! அன்றைக்கு அகத்துக்காரருக்கு வேலை உயர்ந்திருக்கிறது என்று உன்னிடம் சொன்ன போது நீ என்ன சொன்னே? 'எல்லாம் உன்னுடைய கால் வைத்த ராஜிட! இந்தநிச கானாக அம்ம! லும் பிண்டியும் முக்காலே அழகா என்ப அம் போதலில்கூ என்று' என்றுதானே

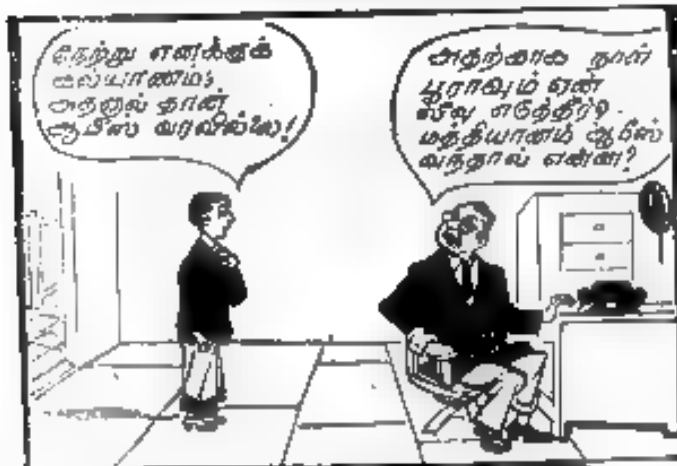
சொன்னே? எங்க மாமியார் சொன்னிரு, 'என் அகத்துக் காரருக்குப் பரணி கட்டத்திர மாம். அதுதான் காரணமாம். என்னைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லுவானாக் கும்று பார்க்கிறேன்! கஹாம்!' என்று பட படவென்று பொரித்து கொட்டினுக் விஜயம்.

"எல்ல சாயத்தியங்க அர்தக் கிழத்துக்கு. இதுக்குத்தான் மாமியார் இல் லாத புக்கமொக காய்க்க னுக்கிறது. நான் இருக் கிறேன் பாடி இரதா ஹாயாக!" என்று பங்கஜம் தன் 'லெக்கரை' ஆரம்பித்த போது, "ஏன்டா! சாய் பிட்ட சாய்பாடுஜ்ஜனமா கி விடும் போலிருக்கே நீ வரு வதற்குன்னே! ரசத்தை

வச்செட்டாவது போயிருந்தால் நான் கஹ் திக் கொன்யெனே இல்லையோ? கையோடு எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டாயே!" என்று பாதிச் சாய்பாட்டில் எழுந்த வந்த கணவன் அந்தட்டம் போடவே, மீதி பேசு க்குத் 'தொடரும்' போட்டுவிட்டு உன்னே ஓடினான் பங்கஜம்.

அன்று இரவு 'உம்பென்று முகத்தை வைத் துக் கொண்டு புத்தக மொன்கைப் படிக்கும் பாவனை விருந்தான் விஜயம். "என்ன விஷயம்! அகத்துக்காரருக்கு வேலை உயர்ந் திருக்குன்னு அர்த மகிழ்ச்சியிலே நீ ஒரு கற்று பருத்துவிட வேண்டாமோ? ஓகா! அதுதான் உன் முகம் கொஞ்சம் உப்பி விடுக்கா?" என்று கொஞ்சலாகக் கேட்டுக் கொன்டே, அவன் முகத்தைத் தன் பக்க மாகத் திருப்பினுக் சொரு. ஒரு அசட்டுப் புன்னகை புரித்தவாரே, அன்புடன் பற்றிய அவனது கைகை மேல்வ எடுத்து விட்டான் விஜயம். "அடடா! புரித்தது, புரித்தது! தேவியின் கோபத்துக்குக் காரணம் புரித்தது

விஷ கடைக்காரை நோக்கியவருள்
ஒன்றில் ஆசில்லைய கல்யாணம்
செய்து கொள்ளும்படியாகவும்
நேரிடலாம்!

விட்டது. "தேவி! விரைவிலேயே தங்கக் கழுத்துக்கு ஒரு மாங்காய் மாலை, காதுக்கு... நெரு..." என்று கன்னங் கட்டினார் அவன் மூலம் தொடர்ந்த போது "சரி போதுமே" என்று மீண்டும் அவன் பேச்சை இடை மறித்து, "தூக்கம் கண்ணச் சுத்துகிறது" என்று படுத்த விட்டான் விஜயம்.

மீது நான் காலை சோமு சாப்பிட உட்கார்ந்த போது, "நான் மட்டும் கிணச் சோண்டா சோமு உன் நட்சத்திரம் பரணி யாச்சே!" என்று மீண்டும் பழைய பல்வலையைத் தொடங்கினான் தங்கம்மாள்.

"ஏனம்மா! சும்மா அதையே ஏன் நான் சொல்லணும்? விஜயம் நம்மாத்துக்கு வந்த வேளைதான். அவன் கால் ராசியான் இதற்குக் காரணம்தான் நான் சொல்வேன். இல்லா விட்டால் இந்தக் காரணம் இல்லாத உத்தியோக உயர்வு இப்போது ஆவானேன்?" என்று, விஜயத்தின் மனப் போக்குத்

தெரியாமலே ஏதோ எதேச்சையாக அவனுக்கே கொள்ளுன்.

"நன்னுவிருக்குடா நீ சொல்றது! அவன் கால் ராசியுமில்லை; வால் ராசியுமில்லை. எல்லாம் உன் பரணி நட்சத்திரத்தின் மகிமை தான். காக்காய் உட்காரப் பணம் பழம் விழாந்தாப்பலே அவன் வருவதற்குச் சரியாய் இது நேர்த்திருந்தா அது அவனாலே என்று தான் அர்த்தமோ? அழகுதான்!" என்று தங்கம்மாள் விதைப் புடன், "நக்" என்று கயச் செம்பை மேடை மீது வைத்தவாறே, தற்செயலாய் சோமு தலையை சிமிர்த்திய போது உறி விவிருந்து மோர் பாத்திரத்தை எடுத்துக் கொண்டு இருந்த விஜயம் தங்கம்மாளின் கார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன், படக் கேன்று முகத்தைத் தோள் பட்டையில் இடித்துக் கொண்டதைக் கவனித்து விட்டான். அப்போதுதான் அவனுக்கு விஜயம் விளங்கியது, தன் உத்தியோக உயர்வு சம்பந்தமாக ஏன் விஜயம் அதிக உற்சாகமோ, பழிநீர் சியோ காட்டியில்லை என்று.

மாலை காரியாலயத்தி லிருந்து வந்த போது கையில் காப்பிபுடன் உள்ளே நுழைந்த விஜயத்தைக் கனிவுடன் நோக்கினான் சோமு. "இதோ பா, விஜயம்! இப்போதுதான் உன் சில நாடாய் மனக் கலக்கத்துக்குக் காரணம் எனக்குப் புரிந்தது. அம்மா மடக்கினான்! நான் சொல்கிறேன், விஜயத்தின் மலர்ச் சுரத்தை நான் பற்றியதன் மகிமைதான் என் வேலை உயர்வுக்கு, என் அதிர்ஷ்டத்துக்கு எல்லாம் காரணம். இப்போது நினைத்தானே?" என்று அவன் முகவாயை அன்புடன் பிடித்து சிமிர்த்தியவாறே.

விஜயத்தின் நெஞ்சு கல்லாக இருந்தது. "ஆமாம்! நீங்க என்னவோ எனக்கு விட்டுக் கொடுத்தாப் போல் பேச வேண்டாம், கல்யாணம் பண்ணி நாட்டுப் பெண்புக்ககம் வந்தா அதற்குப்பிறகு புக்ககத்திலே நடக்கும் குறிப்பிடத் தக்க விசேஷம் எதுவாயினும் அது அவன் கால் வைத்த மகிமை என்றுதான் சொல்லுவா! யானா யாவது கேட்டுப் பாருங்கோ! உங்க அம்மாவுக்குத்தான் அதை ஒத்துக் கொள்ளப் பிடிக்காமல் நெஞ்சு பாருங்கல்லா யிருக்கு!" என்று கன்னிர் விட்டவாறே, அவனுடைய துடுக்குத் தனமான பேச்சில் சோமுவின் உள்ளம் சாம்பி விட்டது. அதற்குமேலும் அந்தப் பேச்சைத் தொடர விரும்பவில்லை அவன்.

விஜயத்தின் அன்னு குழந்தைக்கு ஆண்டு நிறைவு என்று தன் மாமனார் வந்து அழைத்த

தன் பேரில் அவனை அவன் பிறந்த வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றுள்ளோமே. ஆண்டு நிறைவுக்கு வந்திருந்த தன் உறவினர்கள் எல்லோரிடமும் தன் கணவனின் உத்தியோக உயர்வு பற்றிக் கூறித் தம்பட்ட மடித்துக் கொண்டு, அம்மாவிடம், தன் மாமியாருடைய குத்தலான பேச்சையும் சொல்லிக் குற்றம் சாட்டி, "ஏன்மா!... அப்படி என் கணவருடைய தரணி யான கைக்கும் பரணி நட்சத்திரம் என்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்ளும் முன்பே தன் மகிமைகளைக் காட்டுவதுதானே என்கிறேன்!" என்று கர்வமாகப் பேசியது மாடியில் உட்கார்ந்திருந்த சோமுவின் காதலிக் கெளரிவாக விழித்தது.

அத்தனை நாட்களாக விஜயத்திடம் சோமுவுக்குக் கொஞ்சம் அதுதரபம் இருந்தது— தன் நாட்டுப் பெண்ணைப்பற்றித் தங்கம்மாள் பெருமையாகப் பேசிக் கொள்ள வில்லையே என்று. அதற்காகத்தான் அவன் சமயங்களில் வீட்டுக் கொடுக்காது பேசினான். ஆனால் அதுபோன்று விஜயத்துக்குச் சமயம் நேர்ந்தபோது அவனைப்போல் அவனுக்குத் தன் கணவனுக்காக வீட்டுக் கொடுத்துப் பேசும் மனப்பான்மை அணுவளவேனும் இல்லை. அதுமட்டுமின்றித் தற்பெருமைக்கு ஆசைப்பட்ட அவன் உள்ளம் தன் கணவன் விஷயமாகத் தான் செய்ய வேண்டிய ஒரு பெரும் கடமையில் தவறி விட்டது. ஆம்! அவனுடைய உத்தியோக உயர்வு பற்றி ஒரு மகிழ்ச்சிச் சொல்வேனும் அவன் வாயினின்றி உதிர்ந்ததா? ... அன்று முதல் இதே முகச் சளிப்பு, வாதாடல்.

அன்று அதுவகத்திலிருந்து வீட்டுக்கு வந்த சோமுவை உடைக்கக் கூட மாற்றிக் கொள்ளாமல் தோர்வுடன் நாகாலியில் சாய்ந்து கொண்டான். தலைவயத் தன் இரு கைகளாலும் பிடித்து வீட்டுக் கொண்டே ஆழ்ந்த பெருமூச்சொன்றை எறிந்தான்.

"இதென்ன! இப்படி உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள்! காப்பி ஆறிப் போகிறதே! எத்தனை தரம் சொல்வது!..." என்றான் விஜயம்.

"உம்! என்ன சொன்னே...?" என்று திகைப்புடன் தலைநா நிமிர்த்திப் பார்த்த சோமுவை உட்காரிவிட்டு ஆறாய்ப் பெருகிய வியர்வைவயத் துடைத்து வீட்டுக்கொண்டே மீண்டும் கண்ணின் மூடியவாறே தோர்வுடன் நாகாலியில் சாய்ந்து கொண்டான்.

"என்ன இது? என் இப்படி இன்றைக்குப் பிரமை பிடித்தாற்போல் இருக்கிறீர்கள்? உடம்பு சரியில்லையா என்ன?" என்றான் திடு துடன் விஜயம்.

பரிதாபகரமான முகத்துடன் அவனைப் பார்த்து விழித்தான் சோமுவே.

"இன்றைக்கு ஆபீஸிலே ரோம்பவும் வருத் தத்தக்க விஷயம் ஒன்று நேர்ந்து விட்டது. விஜயம்! நான் முன்பு குமாஸ்தாவாக வேலை பார்த்து வந்தபோது என்னுடன் அதே ஸ்தா

னத்தில் வேலை செய்து வந்த என் சிபேகெதன் ஒருவன் எனக்கு மாணேஜிங் டைரக்டரின் கல்லிப்பிராயம் கிடைத்து உத்தியோக உயர்வு ஏற்பட்டது முதல் மனசிலே காரம் வைத்துக்கொள்ள ஆரம்பித்துவிட்டான். முன் போல் அவன் என்னிடம் இப்போதெல்லாம் பேசுவதே கிடையாது. இன்று ஆபீஸ்களைக்கு களில் நிர்த்துள்ள சில தயவுகளைக் கண்டு பிடித்து அதற்குக் காரணம் தான்தான் என்பதை எப்படியோ தக்க சாட்சியங்களுடன் நிரூபித்து விட்டான். மாணேஜிங் டைரக்டருக்கு என் மேசிருந்த கல்லிப்பிராயத்தினால் வேலைக்கு ஒன்றும் ஆபத்து நேரவில்லை. ஆனால் என்னுடைய தவறினால் ஆபீசுக்கு நேர்ந்த அந்த நஷ்டத்துக்கு என் சம்பளத்தில் தான் மாதா மாதம் பிடித்துக் கொண்டு நடு செய்யப் போகிறார்கள். என்ன கஷ்ட காலம்! அந்தத் தவறு எப்படி நேர்ந்ததென்று இன்னமும் எனக்கு விளங்க வில்லை!" என்று வாத் தழுதழுக்கக் கூறி நிறுத்தினான்.

விஜயம் திக்பிரமை பிடித்தவனாய்ச் சிறிது நேரம் நின்று கொண்டிருந்தான். "உங்களுக்கு இப்போது கொஞ்சம் போதாத காலம் போலிருக்கு!... உங்கன் கால பவன் நன்றி விருத்திருக்காது. இல்லா விட்டால் இப்படி ஒரு நஷ்டம் கமக்கு நேருவானேன்?" என்றான் அவன்.

"இல்லை விஜயம்!... நீ பூக்ககம் வந்த வேளைதான் இந்த மன வருத்தத்துக்குக்

சுலேகா

பெளண்டன் பேனா இங்க்

("எஸ்" - 100" ஸால்வென்ட் கூடியது)

உலகத்திலுள்ள இதர மைகளுக்கு ஓர் அமறவகம்

திரத்தில் உயர்ந்தது

உயர்ந்த பெரும வாய்ந்த கதேசியை ஆதிபிடிக்கின்

SULEKHA WORKS LTD.

SULEKHA PARK :: CALCUTTA-32

Branches: DELHI - BOMBAY - MADRAS

உதாரக் ஆரக: 5, உயர்ந்தித் தெரு, சென்னை-1

ஆதாசக்

கோட்டைகள்

கட்டாதீர் ...

வீட்டி லொரு

காஸஸ்

விசிறி

பொருத்துங்கள்!

காஸஸ், ஆனந்த், லக்ஷி & ஆஸாத் விசிறிகள்
மாட்ச்வெல் எலக்ட்ரிகல்ஸ் (இந்தியா) லிட்.
தபால்பெட்டி 1430, டி.லீ.

KX. 59TH

தென் இந்தியாவுக்குப் பூரண விற்பனை ஏஜன்டுகள்:

கார்டன் வுட்ராய் அண்டு கோ. (மதராஸ்) லிமிடெட்.
தபால் பெட்டி. நெ. 42, சென்னை-1 - டெலிபோன்: 2878 (3 லைன்கள்)

தாவணியர்

இருபத்தைந்தாம் தலை முறைகளாக இந்த ஆயுத புகை அலருடைய வம்சத்திலே கடந்து வகுத்தது. இன்று பாஜ ஸாஹப்பின் விழித் திரையிலே அந்த இருபத்தைந்தாம் மகா பராக்கிரம சாலினோன் முன்னோர்களும் உருப் பெற்று நின்றனர். ஆகா! அவர்கள் தான் எப்படிப்பட்டவர்கள்! வயலெங்கடக் களத்தமே கிடையாதவர்கள். ஐதவசியத் தின் மடியிலே தன்னிக்கையாக விளையாடிய வர்களோ வீருத் பொழுதிலும், தான்தான் நித்தனமான காரியங்களில் இறங்கியவர்கள் அவ்வ! எடுபட வேண்டும் என்று எண்ணிய வர்களும் அவ்வ. குர-வீரத்தின் இன்னமாக இருந்த பொழுதிலும் கர்வம் கருகூட அவர்களை ஆட கொண்டதில்லை. பிறரைத் துன்புறுத்தும் பேய்க் குணம் அவர்களுக்கு உண்டானதில்லை. குற்றம் குறைகளின்றி, மாசுமறுவின்றி வாழ்க்தவர்கள் அவர்கள்.

ஆனால் இன்று குடும்பத்தின் அத்தக் கெளரவமும் பெருமையும் மன்னோடு மன்னாதி விடுமோ என்ற கவலை ஏற்பட்டிருந்தது. ஸர்தேதலாய் வம்சத்தின் சந்தத்துக் கொப்பாள் பரிசுத்த வாழ்க்கையின் பெருமை, நெறிவழித்த பயங்கரப் படு குழிகள் கிதைந்த பேய்க் குறைக்குள் மறைந்து இருந்த இடம் தெரியாமல் அடியோடு அழிந்து விடுமோ என்று எண்ணக் கூடிய சிவனமைக்கு வந்து விட்டது. பாஜ ஸாஹப்பின் அந்தரங்க ஆத்மாயுக்கு எதிரே அவருடைய கனிஷ்ட புத்திரானுள் நானாவின் துர் நடத்தைகள் தன் இச்சையாக விரிவான நடனம் ஆடிக் கொண்டிருந்தன.

நானா பாஜ ஸாஹப்பின் கடைசிப் பிள்ளை. எல்லோருக்கும் இளையவன். நாயார் அவனைப் பெற்றதும் பரலோகத்தை நோக்கிப் பிரயாணமாகி விட்டான். இயல்பாகவே பாஜ ஸாஹப் தமது அன்பு முழுமையையும் தமது அந்த இளைய புதல்வன் மீது அள்ளிச் சொரித்திருந்தார். பழைய காலத்து வழக்கப் படி அவர் தமது நான்கு புதல்வர்களில் ஒருவனைக் கொடுத்தும் மடியில் எடுத்துக் கொண்டு கொஞ்சி விளையாடிய திவ்வ. ஆனால் நானாவின் விஷயத்தில் அவர் வேண்டுமென்றே அத்தப் பழைய வழக்கத்தை மீறி விட்டார். தாயில்கரக் குழந்தையல்லவா!

வாய் வீக்க, குறி பார்த்துத் துப்பாக்கி கருவது முதலிய எல்லாவற்றையும் அவரே

அவனுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார். அநேகத் தடவை குழந்தை நானாவையும் கூடவே கூட்டிக் கொண்டு போய், விழித்திருக்கும் புலியை வேண்டுமென்றே வேட்டினால் எழுப்பிப் பிறகு அதைக் கொன்றிருக்கிறார். தம் குடும்பத்தில் வானழவடி வானழயாக வந்த வீரம் அவனிடத்தில் தானாகவே வர வேண்டும் என்பது அவருடைய அந்தரங்க ஆசை. அதனால்தான் அவர் அவ்வாறெல் வாய் செய்தார். ஆனால்..... ஆனால் பரம் பகை வீரமும் ஆண்மையும் வேருன்று வதற்குப் பதிலாக நானாவிடம் புல பயங்கரச் செயல்கள் குடி கொண்டன. அவன் லிம் கையே உருவான மனித யிருவனாக மாறி விட்டான். இப்போத்ப்பட்ட மட்டமான மனிதனை இந்த மானிட உலகத்திலேயே பார்த்து முடியாது என்று கூறுப்படி குலத்தைக் கெடுக்க வந்த கொடூரக் காய்ப்பாக அவன் உருமாறி விட்டான்.

பாஜ ஸாஹப்புக்கு ஏற்பட்ட வகுத்தத் துக்கு ஓர் எல்லையில்லை. கிதையொன்று போடச் சிறை ஒன்று எப்படி மூரித்தது என்று அவருக்கே புரிய வில்லை, பாஜ ஸாஹப்பின் வேதனையும் கண்ணீரும் உணர்ச்சி வசப்பட்ட ஒரு மனிதனின் ஆத்திரத்தையோ ஆவேசத்தையோ சேர்த்தவை யல்ல. அவருடைய கர்ஜனையைக் கேட்டுக் காட்டுக்கு அதிபதியான சிங்க ராஜனின் இரு தலமே படபட வென்று அடித்துக் கொண் ணேண்டும், எடு கடுங்கிச் செத்து விட வேண்டும் என்றால் அதிகம் கூறுவானேன்?— அவ் வளவு சக்தி வாய்ந்த அவர் வேதனையே உருவாகக் கண்ணீரைச் சிரித்தி் கொண்டிருந்தார்.

ஒரு நடவடிக்கை எடுத்து 'காங்கேஸ்' திருவிழா ஒன்றிக்குப் போயிருந்தார்கள். அங்கே ஒரு பரக்கெப் சிப்பாய் வந்தான் சொல்ல வந்திருந்த ஒரு நபித்துப் பெண்மணி அவர்களைப் படுத்தினாள். இங்கேய்தான் பாஷா கான்மீன் காதுகள் கனரக எட்டியே, கோபத்தினால் கொதித்தெழுந்த சம்பவம் சிவந்த இடத்துக்குச் சென்றார்கள். அந்தப் பரக்கெயின் கழுத்தைப் பிடித்த ஒரு அழுத்த அழுத்தினார்கள். அப்படியே அவன் விழித்த பிறகு வெளியே வந்தான்.

[illegible]

கோவை வடிக் படுகியு. செப்பமிக்கிற் றக்
பதற்காக் குத்திற் சங்கட யுதிற் சங்கட
யுமா கொண்டு வந்த விட்டாக்.—இது
போன்ற எத்திற எத்திறயோ செப்பிக்,
எது கொடுத்திற் கொட் வேண்டாம் என்று
என்னினும் வட யுது வராமலிற் எதிற்
வந்த விழித்த கோவையுத்திற்.

பாது காணும் உணர்ச்சிப் போட்டியில்
 கிடைத்திருக்கிறது என்று ஆயிர புகழுகை
 கம்பியோர் காமசோமா கென்று ஒரு
 வரது முடிந்தார். பிறகு முகாபிக் கட்டி
 விருத்த கொழுத்த ஆட்டிக் கழுத்தில் பூமாலை
 கம்பிப் போட்டார். கெத்தியில் குங்கும
 கட்டினார். அடுத்த கையம் துரே விட்டிக்
 அதன் தலை உடலிலிருந்து கருந்தது.
 ஆயிர தேவகத்குழும் பல் கெடுத்த முடித்
 தது; அதன் கத்த தாகம் திரக்கப் பட்டது.

அந்த மாடு கோவிலில் ஒரு கோன்
பட்டி வந்தியக்கன் (புற முழங்கிள்,
மக்கள் சாதி சாதிபாதி செய்து கோவிலில்
கட்டினர். பாதுகாத்துப் பாதிப் பூததூதர்
முடித்துக் கொண்டார், மக்கள் அங்கு வரும்
அவருடன் கோவிலுக்கு வலம் வந்தார்கள்.

ஆயுத வழிபாட்டை முடித்துக் கொண்டு
அவர் தமது வீட்டு வரங்கு யிற்றைப் போது
தமக்கு முன்னாலேயே பத்தப் பதினாறு

பேர் உயிர்நீங்கக் கண்டார். அவர்களுக்கு எடுவிலேயே ஒரு கட்டியில் ஒரு மணிதன் தந்த பெண்காந்திக் தோய்ந்த சாகும் தறுவாரில் மெட்டதார். அனைத்தும் கண்டதும் அவர் அவயியடித்துக் கொண்டு ஒரே பாய்ச் சரிவு கையாற்றாதவித மணிதனாக் அருகில் போய் சின்னார்.

நடு பிறவன் கடத்த
கெழ்ச்சி முழுமத
யும் ஆறியோடு அத்த
மாகச் சொல்லும்,
எனது கடுங் கோப
முற்று அவன் மன்
தடையப் பிளந்திருந்
தான். காணும்,பாது
நாறும்பின் உத்தர
வின் பேசிக், தேரட்
டத்தில் உள்ள பழக்
காத காய்களைப் பறிக்க
க் கூடாது என்று
அவன் காணுமத
தடுத்து விடுத்திவது
தான். கையமுற்றவ
னின் பெயர் சேவலி.
அவன் பாது நாறும்
பின் தேரட்டக்காரன்.

இந்தச் செய்தியைக் கேட்ட பாஜு ஸாஸப் 'ஈறஈற' வென்று பக்கைக் கடித்துக் கொண்டார். அப்பொழுது அதைத் தவிர அவர் வேறு என்ன செய்ய முடியும்?

காதுயோ அவருடைய அருமைத் புதல்வர், தாயில்லாப் பிள்ளை வேறு. அவனைக் கடித்து அடக்கலாம் என்றும் அவர் மனம் கேட்க வில்லை. ஆனால் அதே சமயத்தில் அவன் செய்த தவறையும் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க மனம் ஒப்ப வில்லை. எனவே என்ன செய்யவது என்று புரிவாத இரண்டுக் கேட்ட நிலையில் மனத்தைப் போட்டு அலட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

கடைசியில் 'என்ன இருந்தாலும் அவன் சிறு குழந்தைதானே? அறிவாமல் ஏதோ தவறு செய்து விட்டான். அறிவு வளர்ந்தால் தானாகச் சரியாகப் போய் விடுவான்!' என்று மனத்தைத் தேற்றிக் கொண்டார். இருந்தாலும் உன்னதக் குடும்ப கௌரவம் குட்டிக் கவராளாமல் இருக்க வேண்டுமே என்ற கவலையும் அவரை லாட்டித்தான் செய்தது. இனி அவனைப் பற்றி இது போன்ற ஏதாவது அவதூறான செய்தி வந்தால் கடித்து கொள்ளலாம் என்று தம்மைத் தாமே சமாதானப்படுத்திக் கொண்டு, மற்ற அலுவல்களில் மனத்தைச் செலுத்தினார்.

இந்தச் சம்பவம் நடந்து இரண்டு மூன்று வருடங்கள் ஓடி விட்டன. அது முதல் கொண்டு ராஜா வீட்டுக்கு வரவில்லை. ஆனால் தன் தீயச் செய்களை அவன் கீழிக்குத்துக்கு கீழிக்கும் அதிசயப் படுத்திக் கொண்டேயிருக்கிறான் என்றும் செய்தி மட்டும் பாஜு ஸாஸப் புக்குக் கிடைக்கத் தவறவில்லை.

மத்தியான வேளை, பாஜு ஸாஸப் சாயி வீட்டு வீட்டுச் சித்தி கோம்கணப்பாறலாம் என்று எண்ணி அப்பொழுதுதான் படுத்திருந்தார். குலவாடி வசூபகபர் சேர்ந்த இரண்டு மூன்று பெண்களும், பத்துப் பதின்மூன்று ஆண்களும் குடியோ முகையோ என்று கூச்சலிட்டுக் கொண்டு பாஜு ஸாஸப் பின் வீட்டு வாசலை அடைந்து விட்டனர். பாஜு ஸாஸப் ஜன்கல் வழியே எட்டிப் பார்த்தார். நிலைமை வீருத்த மோசத்தை உணர்ந்த அவர் அசந்து போய் விட்டார். மூன்று பெண்களில் ஒருத்தி புலி. அவன் அடிக்கடி பைத்தியக்காரியைப் போலத் தன் தலைமயிரைப் பிடித்து எடுத்துக் கொண்டிருந்தான். வலிற்றிலும் மார்பிலும் அடித்து அவரிக் கொண்டிருந்தான். அவருடைய தலை பரீப் பறந்து அவர்கோலமாகக் கிடந்தது. அணிந்திருந்த ஆடை தாறுமாகாகக் கிடக்கது. மூகம் முழுவதும் கண்ணீர்க் கறை படிந்திருந்தது. புடவை ஏகமாகக் கிழிந்து கிடக்கவே, உடலுக்கிட சரிவர முடிக்கொள்ள முடியாத நிலையில் அவன் இருந்தான். பாஜு ஸாஸப்புக்கு இருந்த நிலையைப் புரிந்து கொள்ள அதிக கோரம் பிடிக்க வில்லை. தேஜுவை உருவான அவருடைய மூகம் வெட்கத்தினால் கிளையிழந்து வாய் விட்டது.

அவர் ஓடாடி வெளியே வந்தார். பயந்த போய் ஜன்கல் அவருக்கு வழி விட்டனர். அவரை அருகில் பார்த்ததும் அந்தப் பெண் கதறியே விட்டாள், "கவாமி! கவாமி! இனி என் எங்கே போவேன்? என்ன செய்வேன்? ஐயோ, கடவுளே!" என்று!

அந்த உக்ஞரலில் அவமானம் தாளாத பெண்மனையின் சேறும் தோனித்தது. கதி வில்லாத அபினை மனத் தாங்கல் தென்பட்டது. பாஜு ஸாஸப்பின் ஆக்மா அவருடைய அந்த நிலையைக் கண்டு கதி கலங்கியது. இருபத்தைந்து தலைமுறைகளாக ஓடிய ஸந்தேஸாய் வம்சத்தின் பெருமையே உருவான ரத்தம் கொடுத்தது. அவர் அந்தப் பெண்ணின் தலையில் தமது கையை வைத்து, "குழந்தாய், லைக்காதே! கொடுமை புரிபவனுக்குத் தகுந்த தண்டனை கிடைக்கும், ஸந்தேஸாய் வம்சம் உன்னைக் காக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளும்!" என்று சமாதானப் படுத்தும் தோரணையில்.

சாயக்கால பூதஜனா முடித்துக் கொண்டு பாஜு ஸாஸப் தம் குல புருஷனின்

நீதி மந்திரி கேஷ்டுக் மத்திய ரிசர்வ் பிளாக் விடுவதாகச் சொன்னதை வாயில் வாங்கிக்கொண்டு விட்டார்.

தங்க விற்கிறவருக்கு எதிரே மண்டியிட்டு உட்கார்ந்து கொண்டு கருணைப் பிச்சை கேட்டார். குழந்தையைப் போலக் கதறி அழ தார். பிறகு சலவைக்கல் போடையில் வைத் திருந்த தமதுவயங்கத்தின் விரவானுக்குக் கண் களில் நீர் மல்க வணக்கம் தெரிவித்தார். அந்த வானின் உருவத்தில் திரும்பிவந்தது தவறாதவர்களுக்கத் தம் குடும்பத்தில் கடந்து வரும் பாரபட்ச மற்ற தீர்ப்பு முறை உருப் பெற்று வந்துபோகவது போலிருந்தது. அவர் உடல் முழுவதும் ரோமம் குத்திட்டுக் கின்றது.

வணங்கி எழுந்து நின்றார். அவர் பரிவை எதிர்ப்புறம் சென்றது. அப்பொழுது காணு த்தவர் பெண்ணின் குழந்தை தேடிச் சென்ற கொண் டிருந்தான். அதைக் கண்டதும் அவர் தம் சுய புத்தியை இழந்தார். உட் டென்று பூனையி் கிருந்த வானின் கைப்பிடி யைப் பிடித்துத் தூக்கிக்கொண்டார். அடுத்த கிமிஷம் மின்னல் வேகத்தில் அவ்விடத்தை விட்டு வெளியேறினார்.

காற் புறமும் இருள் கவிர்ந்திருந்தது. பாஷ ணாறுப் கையில் உருவிய வானுடன் காற்றின் வேகத்தில் கடுகி நடந்து கொண்டிருந்தார். இருளில் அவருடைய ஒளி வீசும் விழிகள் மர காவுவின் பிரைய விழிகளைப் போலப் பளிச்சிட்டுக் கொண்டிருந்தன. தோல்ச் சேர் ததும் காலால் ஒரு உதை உதைத்து அந்தப்

பெண்ணின் குழந்தைக் கதையைத் திரும்பு கொண்டார். ஒரு மூலையில் மங்கிய விளக்கு 'மினுக் மினுக்' கேன்று பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. அங்கேயே இன்னொரு மூலையில் அந்தப் பெண் மயிவாட்டைப் போல் உதரம் எடுத்த உடலுடன் கின்று கொண் டிருந்தான். அவனுக்கு எதிர்த்தாற் போலக் காமக்கிறக்கம் தோய்ந்த கண்களுடன் கைத்த கண் வாங்காமல் அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் காணு. அவருடைய ரத்தத் தினுறும் மாந்தினுறும் அவ்வன் அவன். ஆனும் ஹிம்மைத் தீயே உருவாகக் காட்டி அளித்துக் கொண்டிருந்தான். அந்தக் காட்டி யைத் தம் கண் கொண்டு காணச் சிக்க விக்கி பாஷ காண்புக்கு.

அவர் உரத்த குரலில் குவதெவதையின் பேயரை உச்சரித்தார். வான் பளிச்சிட்டது. அடுத்த கணம் 'வீர்' என்றலும் சத்தம் வந்தது. உண் திரும்பு பார்த்தால் காணுவின் தலை தவறவில் உருண்டு கொண்டிருந்தது.

தீமை தோய்ந்த காணுவின் உண்ண ரத் தத்தை ஒரு வால் பருகி விட்டு குவ புருஷ னின் வான் ரத்த சண்டையைப் போல் அட்ட, டாடாச் செப்பிச் செரித்தது. அதற்குப் பக்க வாத் தீவம் வாரிப்பது போலப் பாஷ ணாறுப் பின் பங்கரப் பேய்ச் செப்பும் வேறு சேர்ந்து கொண்டது. — ஒரு மார்ட்டுக் கதை.

கால்கேட் குளோரோபில் தேப்பவுடர்

குளோரோபிலின்
பூரண நன்மைகளை
நீங்கள் உபயோகிக்
கையில் தருகிறது!

வீரிய குளோரோபில்தான் பலன் தரும்!

வீரிய குளோரோபிலின் நன்மைகளை எல்லாம் புதிய கால்கேட் குளோரோபில் தேப்பவுடர் தருகிறது. வீரிய குளோரோபில் தான் வாய் நாற்றம், கிரிமினை நீக்கி சுறுகனைப் பலப்படுத்துகிறது. கால்கேட் முறையில் குழந்தைகளுக்கு குளோரோபில் கவனிப்பை அளியுங்கள்—அரிய சந்தர்ப்பம்.

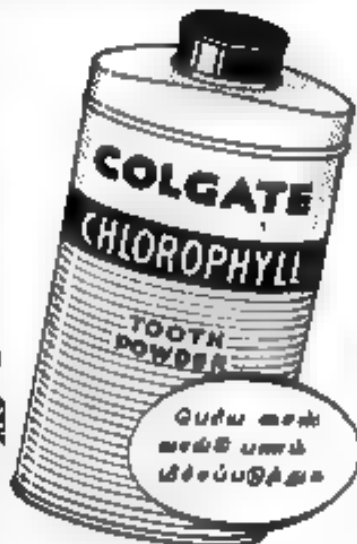

வாய் நாற்றத்தை அழிக்கிறது. ஒரு விசேஷ சூத்திரம் காரணமாக கால்கேட் குளோரோபில் தேப்பவுடர் துரிதமாக, திருத்தமாக வேலை செய்கிறது. உங்கள் வாய் அதிகமோர் புதுமை, இனிமைடன் இருக்கிறது. அதன் வாசனை நேரானது!

கிருமிகளை ஒழிக்கிறது. சாப்பிட்டவுடன் கால்கேட் குளோரோபில் தேப்பவுடரை உபயோகிப்பதால் பற்களைச் சிதைக்கும் அமிலங்கள் ஒழிகின்றன.

சுறுகளை பலப்படுத்துகிறது. சுறுகளை குளோரோபில் பலப்படுத்துகிறது. தினசரி கால்கேட் குளோரோபில் தேப்பவுடரை உபயோகிப்பதால் குளோரோபிலின் பூரண நன்மைகளைப்பெற்று சுறுகளைப் பாதுகாக்கலாம்.

பெரிய கால்கேட் பணம் மீசப்படுதல்

CTP-93

கடுமையான
வெப்பத்திலும்
உற்சாகமும்
கூடுகூடுப்பும்!

வெப்பில் அதிகரித்தால் குடல் மந்திப்பது சகஜம். அதன்
பயனாக சரீரத்தில் விஷக்கழிவுகள் சேர்ந்து, 'வை' உணர்ச்சி
பெரும் அலுப்பும் சோர்வும் உண்டாகும். புத்துணர்ச்சி
தரக்கூடிய தளதளக்கும் ஈனோஸ் 'ப்ரூட் ஸால்ட்' சாப்
பிடுங்கள். அதன் சௌமிய விரோக குணம் எல்லாவிஷக்
கழிவுகளையும் வெளியேற்ற உதவி, உங்களை குளுமையாக,
உற்சாகம் தரும்படி வைத்திருக்கிறது.

ஈனோஸ் 'ப்ரூட் ஸால்ட்'

உங்களை மதுமயமாக்காத குளிரூப்
பானமே வைத்திருக்கிறது.

உதானம் செடையகிடுக புடகாலில்
கிதப்படுகிறது.

'ஈனோ' சத்தம் 'ப்ரூட் ஸால்ட்' சாப்
பதிகள் சித்திரம் செயல்பட்ட
கூடுப் பானமே.

மன்னிப்பாயா!

எஸ்.கி. ஹார்ஷன்

தெருவோடு போய்க் கொண்டிருந்த என்னைக் கையைத் தட்டிக் கூப்பிட்டார் கிழவர். முன்பின் அறிமுகம் இல்லாத அவர் என்னைக் கூப்பிடுவது எனக்குத் திகைப்பை அளித்தாலும் நான் அதை வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொள்ளாமல் அவரை நோக்கி நடத்தேன்.

தாத்தாவாக கிணத்துக் கொண்டுவரக் கொன்னதும் அவர் ஒருமையில் கூப்பிட ஆரம்பித்து விட்டதை நான் உணர்ந்தேன். ஆனால் கோபப்படவில்லை. "எனக்குத் திருவாரூர். நான் பத்மநாப அய்யர் பிள்ளை" என்றேன்.

"ஓ, பத்மநாப அய்யர் பிள்ளையா நீ! நாலேத்தாராக இந்த ஊரிலே இருந்தாரே."

எஸ்.கி. ஹார்ஷன்

“வயசாகிறதோ, இல்லையோ? அதனால் சொம்ப நாழி பேசினால் ‘பட பட’ வென்று வருகிறது. உன் நேரத்தையும் வீணாக அடிக்க விருப்பம் இல்லை, சொல்வ வந்ததைச் சீக்கிரம் சொல்லிவிடுகிறேன். கேட்டுக் கொள்.”

“.....”
“அந்த வாதியார் குட்டி கோமளமா, மக்களமா? அவளை நீ கல்யாணம் செய்து கொள்ளப் போகிறாயாமே! அதுவும் கோவிலிலே தாவிட்டே அழைத்துக் கொள்ளப் போகிறாயாமே! குலம், கோத்திரம் அவ்வளவுக்கும் உலை வைத்து விட்டாயே!”

எனக்குக் கொஞ்சம் கோபம் வந்தது. ஆனால் விதானம் வாழ்க்கைக்கு சொம்பவும் அவசியமானது என்ற காரணத்தால் நான் எப்போதும் பொறுமையை இழப்பதே இல்லை. “ஆமாம், அவளுக்கு ஆடம்பரம் பிடிக்காது. எனக்கும் அப்படித்தான். அதனால் நான் இப்படி முடிவு செய்தோம்” என்றேன்.

துள்ளிக் குதித்தார் சிழவர். “வெளியில் சீர்ப்பிள்ளை உலாவுகிறது என்றால் பெட்டியில் இருக்கும் நாகப் பாம்பு வெளியில் வருவ திடுக்கிடும். வெளிப்படையாகக் கல்யாணப் பேச்சு பரவினால் அவன் குட்டு வெளிப்பட்டு விடும் என்று பயப்பட்டு உள்ள அப்படி மடக்கி இருக்கிறான், பவே கைகாரி யாவிற்றே அவன்...” என்றார்.

நான் குறுக்கிட்டேன். “சொல்வதை விளக்கமாகச் சொல்லுங்களேன். புதிர் போட்டால் எப்படியும் புரிந்து கொள்வ தாயி” என்று கேட்டேன்.

அவர் சொன்னார்: “கோமளத்துக்கு ஏற் கெனவே கல்யாணம் ஆகிவிட்டது. ஏதோ தம்பதிகளுக்குள் சில சர்

வாழா வெட்டியாக அடித்து விட்டான் அவன். அது முதல் இந்த ஊரில் வாத்தி யாரம்மாவாக உத்தியோகம் பார்க்க வந்து விட்டான். அடேயப்பா! அவன் குறுக் கும் தனக்கும்! இந்த ஊரிலே இருக்கிற பசங்களோ டெல்லாம் சவுடால் அடிப்பான் அவன். எவ்வளவோ கட்டுப்பாடாக அவனை வைத்திருந்தோம். நீ என்னடா என்றால் பரபரவென்று கல்யாணம் செய்து கொள் ளத் துணிந்து விட்டாயே!”

நான் பதில் பேசவில்லை. ஏமாற்றத்தால் என் இருதயம் சுமையாகக் கனத்தது. அதற்கு மேல் அங்கிருக்கப் பிடிக்காமல் நான் தங்கி விருந்த வீட்டை நோக்கி நடத்தேன்.

நான் விட்டை அடைந்த போது அவன் தன் வீட்டு வாசற்படியில் எய்திருந்தான். “சொம்ப நேரம் ஆகும் என்நீர்களே! அதற்குள் என் ஞாபகம் வந்து விட்டதாக்கும். அடேயப்பா! இந்த ஆண்களுக்குத்தான் எவ்வளவு பதற்றம்! எண்ணம் என்று ஒன்று கூப்பிட்டு விட்டால் அது சிதறவேறும்

வரை அவர்களால் தூக்கவே முடிவிற தில்லை" என்றான் அவன்.

நான் அவனை எரித்து விடுவதைப் போலப் பார்த்தேன். அவனைச் சிறிதும் சட்டை செய் யாமல் பரக்கப்பரக்க உன்னை நுழைத்தேன். என் உன்மை முணுமுணுத்தது. "சீச்சீ! வெடிக்ம் மானம் என்பது கொஞ்சங்கூடக் கிடையாதோ இவனுக்கு.....!"

சின்னஞ்சிறு வயதிலேயே தந்தையை இழந்தவன் நான். அம்மா அவன் தம்பியை யும் தமையகியையும் கொஞ்சி என்னைப் படிக்க வைத்தான். ஆனால் என் படிப்பு முடிவதற் குள் அவளும் இறந்து விடவே நான் ஒண்டிக் கட்டையாவி விட்டேன்.

சாப்பிடக் கூப்பிடலோ, சாப்பிடா விட் டால் காரணம் கேட்கலோ எனக்கு யாரும் நாதி இல்லை. பரிதம், பாசம், உறவு எல்லாம் எனக்கு காதனாதான்.

தெய்வ கதியாக எஸ். எஸ். எல். டி. பால் செய்ததும் ஸர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சையிலும் தேர்ச்சி கிடைக்கவே தாலுக்கா ஆபீஸ் குமாஸ்தாவாகச் சேர்க்கு மென்ன மென்ன ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் பதவிக்கு வந்தேன். இதன் விளைவாக இத்தனை காட்சனாக ஏற் படாத மணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை திடீரென்று ஏற்பட ஆரம்பித் தது. உப்பு சப்பற்ற என் வாழ்க்கை கொஞ்ச மாவது லாபப்பு அடைய வேண்டுமானால் எனக்கு ஒரு மனைவி தேவை என்பதை உணர்ந்தேன்.

எனக்கு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் பதவி கிடைத்ததும் முதல் ஐம்பாதிக்காக அந்த ஊர் செல்ல வேந்தது. அந்த ஊர் முன்பு நான் தங்குவதற்கு ஒரு வீட்டையே அமர்த் திக் கொடுத்திருந்தார், சகல வசதிகளுடன். அங்கேயே தங்கினேன்.

கோமளம் அந்த வீட்டுக்கு ஏதிர் வீட்டில் வசித்து வந்தாள். புது நான் நான் இளம்பும் போது அவளும் வீட்டை விட்டுக் கிளம்பி னாள். நான் அவளை வெறிக் கொலிக்கப் பார்த்தேன். நெற்றியில் அழகான நிலகம், வாகி முடிந்த கூந்தல், முகத்தின் கிணை வெளிப் படுத்திக் காட்டும் வகையில் மூக்குப் போட்டு. எனக்கு ஒரு பெண்ணைப் பார்ப்ப தாகவே தோன்ற வில்லை. தேவியைத் தரி சனம் செய்வது போலவே இருந்தது.

அவளும் சட்டென்று கின்று விட்டாள். அவள் கண்கள் என் கண்ணோடு உற வாடின. கண்களோடு கண்கள் பேசினால் அவை இன்னதைத்தான் பேச மென்று வரையறை உண்டா, என்ன?

சந்தர்ப்பம் எங்களுக்குத் துணை செய்தது. அன்றைக்கு மறு நான் நானும் அவளும் மனம் விட்டுப் பேசிக் கொண்டோம். அவ லும் அனாதைதான் என்பதை அறிய எனக்கு ஆனந்தமா யிருந்தது. பிச்சைக்காரனுக்கு

உங்கள் நரம்புகள் தளர்ந்தால் வாழ்வே கசந்து விடுகிறது

உடல் இனக்கொது

சக்தி குறைந்து

○○○

★ தூங்கிவீட்டம்

★ கவலை

★ அதிக வேலை

★ தீவிர அலர்ணம்

இவைகள் நரம்பு பலவீனத்தின் பொதுவான காரணங்கள்

★ மறதி

★ பயந்த தோற்றம்

★ மனப் பிராத்தி

★ தற்கொலை எண்ணங்கள்

★ பிரமை

இவைகள் நரம்பு பலவீனத்தின் பலக்கர விளைவுகள்

○○○

நவரத்ன. கெம்பு, முத்து, முதலிய நவரத் தினக்களின் சேர்க்கை கொண்டதும் உலகப்பிரசித்தி பெற்றதுமான

நவரத்ன கல்பம்

உட்கொண்டு நரம்பு பலவீனத்தை மீட்டும்.

கவிராஜ் பண்டிட்
துர்க்காதத்த சர்மா
கவத்திய வாகாப்பதி
அவர்களால்
கண்டு பிடிக்கப் பட்டது

○○○

இதன்மேல் பிரதமர்களுக்கு எழுதவும்:

THE MANAGER:

NAVRATNA KALPA PHARMACY

JULLUNDUR CITY (India)

Grams: "NAVRATNA"

Phone: 401

அவனைப் போலவே பரிவால் வாடும் மற் றொருவனைப் பார்க்கும் போது எவ்வளவு ஆனந்தமும், சாந்தியும் ஏற்படுகிறது!

ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாமல் கோவிலில் மணம் செய்து கொண்டவராக முடிவு செய் தோம். அந்த மாதம் மார்கழி மாதமாக இருக்கலே, தை மாதத்தை எதிர் கோர்த்துக் காத்துக் கிடந்தோம் நாங்கள்.

இன்ப அலைகள் மோத வெற்றிக் கனவுகள் கண்டு கொண்டிருந்த என் தலையைச் சம் மட்டி கொண்டு அடித்து விட்டாரே பிழவா!

ஓன் கோமளம் சுயகலக்காரி! என்னால் இதை நம்ப முடிய வில்லை. தூக்கம் பிடிக்கா மல் படுக்கையில் புரண்டு புரண்டு தவித்த நான் இரவோடு இரவாக அவளுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன்.

கோமளம்!

தீக்ஷணம் ஆனவனாமே! என்னு டைய நிம்மலமான நெஞ்சின் விடல்பந்தைப் புருந்தி எவ்வளவு சிறை அடித்து விட்டாய்! பன பேருக்குப் படம் டொக்கித் தரும் உனக்கு உன்மை எப்படியும் ஒரு நாள் வெளியாவதெனும் என்பது என் நெய்யாமல் போயிற்று!

"நான் உங்களை ஆனவன். ஆனால் உன ளுடைய வாழ்க்கை நடத்தவில்லை. நேது யரையாவது மனக்க விரும்புகிறேன்" என்று சொல்லி விருத்தாங்கட நான் சரி என்று சொல்லி விடுப்பேனே! அவ்வளவு தூரம் உன் அழகான, அடக்கத்தானும் என்னைக் கொண்டு கொண்டிருந்தாய் தீ.

என்னுடைய இதயக் குழந்தை அனைய தீ என்னை முடியாது. ஆனால் தீ இந்தப் பரப்பின் விளைவான ஒருநாள் அதுபயித்தே திருவாய்....."

சக்திரினை விளையாடக் கேட்டு மூரன் பிடிக்கும் குழந்தை கண்ணாடியில் சக்திரினைப் பிரதிபிம்பத்தைக் கண்டு ஆறுதல் அடை வதைப் போல நானும் இதை எழுதிய பிறகு கொஞ்சம் ஆறுதல் அடைந்தேன். ஆனால், நெருப்பு என்று சொன்னால் மாத்திரம் காயோ கறியோ வேருவது இல்லை அல்லவா?

கூடமையைச் செய்வதில் கால தேவனை யாரும், எப்பொழுதும் மிஞ்சிவிட முடியாது. கோமளத்தை வெகு விரையில் நான் திரல் காரித்து விட்டேன் என்றாலும் அவனை என் னால் மறக்கவே இயலவில்லை. நான் நினைத் திருந்தால் வேறு யாராவது ஒரு பெண்ணை மணந்து கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் என்னால் அதுதான் முடியவில்லை.

கோமளம் எனக்கு இரண்டொரு கடி தங்கள் எழுதினான். ஒவ்வொன்றிலும் அவள் தான் ஏதோ சொல்ல விரும்புவதாகவும் கடிதம் மூலம் தெரிவிக்க முடியாத செய்தி ஆனதால் என்னை ஒரு முறை சந்திக்க அற மதிக்கும் படியும் செய்துவினான்.

அவன் கடிதம் எனக்குக் கேடீயாக இருந் தது. யாராவது தேளுக்கு ஒருதரம் கொட்டி விட்டுப் போகட்டும் என்று கருணை காண் பித்து அதுமதி அளிப்பார்களா?

அடுத்த ஐம்பாத்திக்குள் அந்த வட்டா ரத்தை விட்டே மாறிவிட வேண்டும் என்று பரேதப் பிரயத்தனம் செய்தேன். ஆனால் இந்த முயற்சியில் எனக்குத் தோல்விதான் கிடைத்தது. ஐம்பாத்தி சமயமும் வந்து கோமளத்தின் ஊருக்குப் போக வேண்டிய கிரீப்பர்த்தமும் ஏற்பட்டது.

போறுக்குத் தட்டிய புண்ணில் மெல்லிய நூல் இழை உராய்ந்தால் கூட ரத்தம் கசியத் துவங்கும் அல்லவா? நான் எவ்வளவோ தூரம் மூலன்று மறக்க நினைத்த அவன் கிணையை மறுபடியும் தூண்டிக் கொடுக்கும் வகையில் சம்பவங்கள் ஏற்பட்டன.

இந்தத் தடவை நான் அந்த வீட்டில் தங்கவில்லை. ஊருக்கு ஐந்தாறு மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்த மற்றொரு கிராமத்தில் தங்கினேன். ஐம்பாத்தி யெல்லாம் ஒரு வழியாக முடிந்து ஊர் திரும்ப வேண்டிய நான் வந்தபோது என் மனம் அமைதி பெற ஆரம்பித்தது.

இரவு பத்து மணி இருக்கும். கடைசியாகப் போட வேண்டிய கையழுத்துக்களைப் போட்டுக் கொண்டிருந்தேன். சிலக் கடலை எனக்கு நிரம்பப் பிடிக்கும் என்பதை எப்ப டியோ அறிந்திருந்த முன்சீப் நல்ல முற்றிய பருப்பாகத் தேர்ந்தெடுத்து வறுத்து அனுப்பி விருந்தார். கடலைகளைக் கொறித்தபடி உட் காந்திருந்தேன்.

க்தவு தட்டப்படும ஓசை கேட்டது. எனக்கு எரிச்சலாக இருந்தது. உபசாரம் என்றாலும் அதற்கு ஒரு வரையறை கிடை வாது? மோகரச் சாப்பிடுங்கள், பாலைச் சாப்பிடுங்கள் என்று தொந்தரவு செய்து கொண்டே இருந்தால், அவர நாழிகை நிம்மதியாக உட்காந்தா ஒருவுன் எப்படி வேலை செய்ய முடியும்?

வரசல் ததவைத் திறந்த எனக்கு ஆச்சரியம் காத்துக் கிடந்தது.

கோமளம் சின்று கொண்டிருந்தான்!

சகல மொழிகளையும் பேசும் அவன் கண் களில்தான் எவ்வளவு ஏக்கம்! பன பன வென்று மிஞ்ஞம் கட்டோடு சுடிய அவன் தேகத்தில் தான் எவ்வளவு வறட்சி! அவ னுடைய கிளி கொஞ்சம் செவ்விறத்தில் ஈரப் பளசையையே காணோமே.....

வாய் விட்டுக் கதறி அழுது ஆறுதல் அடைய வேண்டுமேபோல இருந்தது எனக்கு. என்னுடைய இந்த கிளை எனக்குக் வியப்பாக இருந்தது. அன்பு எவ்வளவு புனிதமானது! யாறிடமாவது உண்மையான அன்பு ஏற் பட்டு விட்டால் இடையில் ஏதாவது சம்ப வங்களால் மனத்தாங்கல் அடைந்த அவர்

சிறந்த பாட்டரிக்கு

குறைந்த
விலை...

கிந்த

5 காரணங்களுக்காக

ஸ்டாண்டர்ட்

பாட்டரிகளையே தீங்கள்

விரும்புவீர்கள்

1 குறைந்த விலை "ஸ்டாண்டர்ட்" இந்நியாவின் மிக பெரி
தான பாட்டரியை தயாரிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் தயாரிப்
பின் திறமை "ஸ்டாண்டர்ட்" உங்களுக்கு மறந்த எந்த
ஏதும் பாட்டரிக்கையும்விட குறைவான விலைக்கு கிடைக்க
கூடியதாகும்.

2 நீடித்த உதவியு உட்கூற வலிப்புடன சிறந்த மூலாதிக
தயாரிக்கப்படுவதாலும், அதற்கான சம்பளம் சேய்த பணம்
பொருத்திய செலவில் அடைந்திருப்பதாலும் "ஸ்டான்
டர்ட்" உங்களுக்கு ஏதும் வலிப்பு உதவிக் கிடைக்கிறது.

3 பூரின க்யாண்ட் சந்தேகத்திற்கோ வாக்குறுதியோ
வகையிலும், ஒவ்வொரு "ஸ்டாண்டர்ட்" பாட்டரியுடனும்
உங்களுக்கு ஆறுமாதம் பூரின க்யாண்ட் சந்தேகத்தோடு
கிடைக்கிறது. சந்தேகம் இவ்வகையாக கிடைக்கிறது.

4 சிறந்த தயாரிப்பு "ஸ்டாண்டர்ட்" ஒரே பாட்டரியின்
மிக ஏராளமான பாக்கெட் செய்கிறார்கள். ஆதலால் ஒவ்
வொரு பாக்கெட்டிலும் அதன் தயாரிப்பில், மிக சிறந்த
விதத்தில், பூரின க்யாண்ட் வகையில் அமைக்கப்படுகிறது.

5 ஏராளமான புதுகாரர்களில் உபயோகிக்கப்படுகிறது.
இத்தாலும் ஏராளமான புதுகாரர்களிடம் "ஸ்டாண்டர்ட்" விலை
மற்ற எந்த பாட்டரிக்கையும் விட, "ஸ்டாண்டர்ட்"
பாட்டரிக்கையே உபயோகிக்கிறார்கள். இந்நியாவின், கார்
தயாரிப்பில் மூக்கினிலிருப்பவர்களை பின்பற்றுகிறார்.
"ஸ்டாண்டர்ட்" பாட்டரிக்கையே விரும்பி வாக்குகிறார்கள்.

ஸ்டாண்டர்ட் பாட்டரிக் கிமிடெட், மம்பாய்

விநியோகஸ்தர்கள் :

அருகில் அங்கு கோ. கிமிடெட், 158, மவுண்ட் ரோட், நெதரன் 2.

கிளைகள் : பெங்களூர், வெங்கலூர் (கிள்கிள்)

ஐதோ! ஒரு முறை பிரஷ்கொண்டு தேய்த்தால்
கால்கைட் டெண்டல்கிரீம்
 சொத்தையும் துர்நாற்றமும் ஏற்படுத்தும்
 பாக்டீரியா கிருமிகளை 85% ஒழிக்கிறது!

**நல்லாடை அணிந்த
 ஆண்கள் அனைவரும்**

**பளபளப்பான
 பாதரகைகளை
 அணிகிறார்கள்**

**கீவி
 பூட் பாலிஷ்**

கலைப் பிரித்து வாழ்ந்தாலும் கூடச் சமய சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டு மனம் தானாகப் பங்குய அன்பைக் காட்டி விடுகிறதே!

அவளை என்னால் விடட்ட முடியவில்லை. வாவென்று அழைத்து உள்ளே கூட்டிச் செல்லவும் இயலவில்லை. பேசாமல் உள்ளே துறையத்தான் முடிந்தது.

நான் எண்ணியபடியே அவள் என்னைப் பின்பு தொடர்ந்தாள். நான் அவளை மறுபடியும் ஏறிட்டுப் பார்த்தேன். இப்போது அவள் கண்கள் ஒவ்வொன்றிலும் குற்றமற்ற அருவி பாய்ந்து வழிந்து கொண்டிருந்தது.

அடுத்த நிமிடம் அவள் 'போத்' தென்று என் கால்களில் விழுகிறாள். "எனக்கு நினைவு தெரிந்த நாளாக என்னிடம் அன்பு காட்டியவர் வாரும் இல்லை. அன்பு என்பது என்ன? அது எப்படி இருக்கும் என்பதைக் கூட நான் அறிந்தவன் அல்ல. தங்கள் இடைவிடல் என் வாழ்க்கையில் குறுக்கிடீர்கள். தூய்மையான அன்பின் தன்மையை எனக்கு உணர்த்தி னீர்கள். நான் உயர்ந்து விடுவேன், எனக்கும் வாழ்க்கை உண்டு என்ற இறுமாப்பு ஏற்பட்ட சமயம் என்னைக் கை விட்டு விட்டீர்களே!" என்று குறுங்குறுங்குக் கதறினாள்.

என்னைச் சமாளித்துக் கொண்டு அவளை ஒரு பேச்சுக்கூடிய நிலைமைக்கு வர எனக்கு இரண்டொரு நிமிடங்கள் தேவைப்பட்டன.

அமைதியைச் சிதம்பிட்டு வருவித்துக் கொண்டு, "நம்பியவர்களைத் திருடன் கூட மோசம் செய்யத் துணிவதில்லை. நீ அவர்களை விட மோசமானவள். மண்ணாபி பிடுங்கும் உயரலத்துக்காக என்னைப் பரிசீலி முயற்சி செய்தாய் அல்லவா? செய்வதையும் செய்து விட்டு இவ்வளவு நாட்களுக்குப் பிறகு உற வாடவும் வந்து விட்டாயே?" என்று ஆத்திரத்துடன் கேட்டேன்.

பெண்டான் என்னும் தோன்றியபடி பேசியதில் அவளுக்குக் கொஞ்சம் கோபம் வரத்தான் செய்தது. அதை அடக்கிக் கொண்டு அவள் விதானாகவே பதில் சொன்னாள். "என் அதை பெரிய கதை. அதைக் கேட்க உங்களுக்கு விரும்பம் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் நான் அதை இந்தச் சவருக்காவது சொல்லிவிட்டுத்தான் போகப் போகிறேன். அதற்கு நீங்கள் தடை சொல்ல மாட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படியே பவவந்தமாக வெளிப்படுத்தினாலும் நான் போகப் போவதில்லை....." என்று 'சொல்லவே, என்னையும் அறியாமல் நான் அவன், சொல்வதைக் கேட்கத் தயாரானேன்.

இதற்குப் பாரம் என்பார்கள். ஆனால் என் விஷயத்திலோ நான் எனக்கே பாரமாக இருக்கேன். சின்னஞ் சிறு வயதிலேயே பெற்றோர்களை இழந்தவன் நான். அந்த நாளிலிருந்து இந்த நான்வரை நான் எப்படி

வளர்க்கிறேன் என்று சொல்ல வேண்டுமானால் ஒவ்வொரு நாளும் பற்றியும் ஒரு பெருங்கதையே சொல்லி விடலாம்.

எப்படியோ ஒரு வழியாக நான் வளர்க்கிறேன். இவ்வளவு நாட்களைப் போல் இல்லாமல் எனக்கென்று நானாக ஒரு வழியை அமைத்துக் கொண்டு ஸ்திர வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என ஆசைப்பட்டேன்.

பெண்களுக்குப் பல வகைகளிலும் சௌகரியமாக இருக்கக் கூடிய தொழில் உபத்தியாயம் உத்தியோகம்தான். மற்ற விஷயங்களில் துரதிர்ஷ்டசாலியாகப் படைத்த காரணத்தால்தானோ எனவோ, தொல்லை இந்த விஷயத்தில் என்னை வந்துகொண்டிருக்கிறது. கை ஊன்றாமலேயே கன்னம் போட்டேன் என்று சொல்லக்கூடிய வகையில், நானும் போருள் உதவியோ, வேறு சௌகரியங்களோ பிறிரிடமிருந்து பெருமல் உபத்தியாயவியோனேன்.

என்னுடைய வாழ்க்கையில் என்மையான சோதனைக் காலம் ஒன்று என்பதென்றால் அது இப்போதான் ஆரம்பமாகிற்று. அதை வேதனைக் காலம் என்று குறிப்பிட்டால் கூடப் பொருத்தம்தான்.

சமூகம் எவ்வளவோ முன்னேறி இருக்கலாம். ஆனாலோ, பெண்களும் சரி சீக்கிரமாக வாழலாம். ஆனால் பெண்கள் தனியாக வாழ்வது என்பது மட்டும் நடக்கக் கூடிய காரியம் அல்ல.

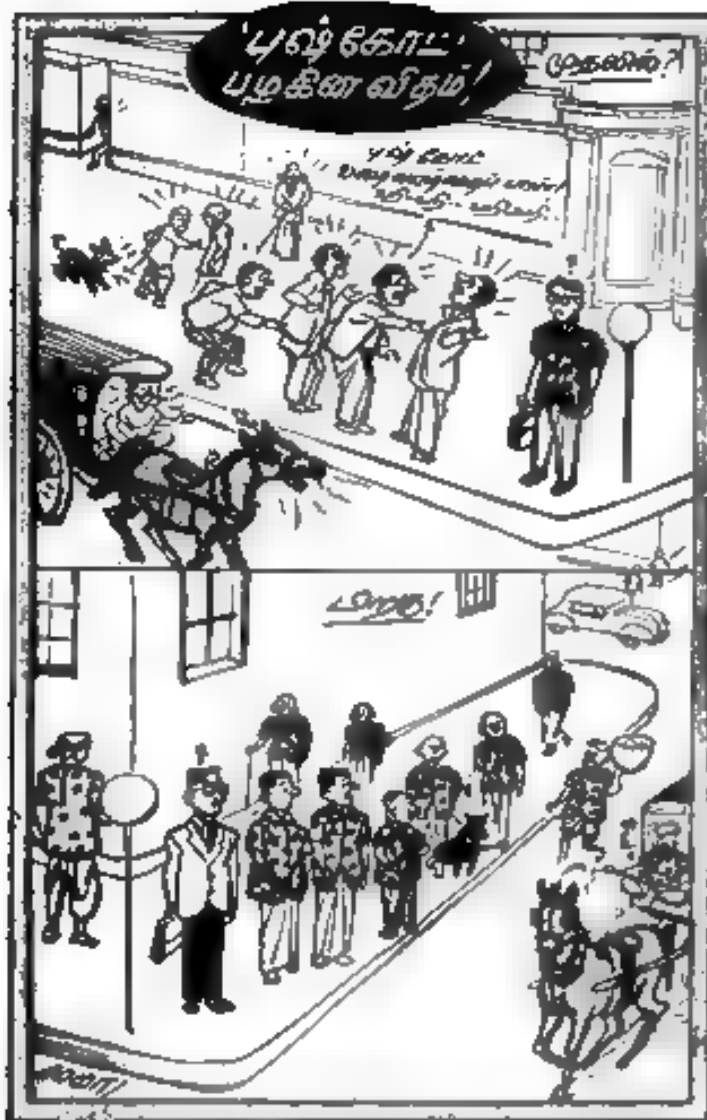
நான் தனியாக வாழ்க்கை போது பல ஆடவர்கள் என்னிடம் பங்குக் காட்டிப் பேசினார்கள். அவர்களில் ஒருவரிடம் கூட எனக்குக் காதல் ஏற்படவில்லை. அதே போல அவர்களுக்கும் என்னிடம் காதல் ஏற்படவில்லை என்பது தான் என் இறுதியான முடிவு.

என்னுடைய துரோகத்தால் உங்களைப் பரிசீலி முயன்றேன் என்று குற்றம் சாட்டுகிறீர்களே! பெண்கள் எவ்வளவுதான் ராணிகளாக இருக்கிறார்கள் ஆனாலும் அவர்களைப் பரிசீலி முடியுமா? பல சந்தர்ப்பங்களில் பழி வாங்கவே முடியவில்லையே!

மிகச் சரி பொழுது நாட்களையும் எப்படிக்கழிப்பது என்று தவிரயித் தவித்தேன். பல நாட்களைக் குழப்பத்தோடு கழித்த பிறகு என் மனத்தின் ஒரு தீர்மானம் உருவாயிற்று.

பெண்கள் ஏமாந்து போவதெல்லாம் ஆடவர்கள் 'கய்யாணம்' என்ற பிரயோகத்தை ஏற்படுத்தி அவர்களை மட்டக் முயலும் சமயங்களில் தான். எனவே பெண்கள் ஆடவர்களின் தொண தொணப்பு இன்றி அமைதியாக வாழ வேண்டும் என்றால் கய்யாணம் என்ற போர்வைக்குள் ஒளிந்து கொண்டவதான் உகந்த வழி.

இந்தத் தீர்மானத்தைச் செயலாக்குக் கொண்டு வருவதில் முதல் படியாக அந்தக் கதைவாசக் கட்டினை:—"நான் மனம் ஆனவன்; என் கணவன் என்னைத் தள்ளி வைத்து

கிடைப்பது. என்னுடைய வார்த்தை ஒன்றுதான் எனக்கு நாதி.

“ஆனால் ஒன்று மாத்திரம் சொல்கிறேன், கான் என் வளவோ பேரிடம் கயநலத் தோடு கடந்து கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் உங்களிடம் துளிக்கூட அப்படி நடந்து கொள்ள வில்லை. வேண்டுமானால் என் கழுத்தைப் பாரும்பன், மஞ்சள் தூல், திருமங்கலம் இல்லை. கால் கிரகங்களிலும் மெட்டி போட்ட கலட்டைக் காண முடியாது. இவ்வகையிலும் எடுத்து எறித்திருப்பேன் என்று சொன்னால் அது வாதமே அல்ல, எந்த இரிதியப் பெண்தான் மணவிலையில் கட்டப்பட்ட தூலை எடுத்தெறிபத் துணிவாள்!”

இவ்வளவு நேரமும் அடக்கி வைத்துக் கொண்டிருந்த அழகை அவ்வளவும் குபிரென்று விளம்பிற்று. அவள் ஒவெனக் கதறினாள்.

கான் அவளை வாரி எடுத்து அணைத்துக் கொண்டேன். “கோமாம்! நீ என்னுடையவன். இனி உன்னைப் படைத் தவனே வந்து உன்னைப்பற்றி அவதூறுகள் சொன்னாலும் நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன். ஆனால் எவ்வளவு விரைவில் பெண்களிடம் காதல் கொண்டு விடுகிறார்களோ, அவ்வளவு விரைவில் சந்தேகமும்

விட்டாள். ஆனால் அவ்வப்போது அவள் என்னைப் பார்த்துவிட்டுப் போகிறாள்.”

இந்தக் கதையில் நான் பூரணமாக அமைதியைப் பெற முடியவில்லை. என்னுடைய தூற்றுக்கு தூறு சதம் கயவர்களாக உன் வர்களிடம் தவிர மற்றவர்களிடமிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முடிந்தது.

அவன் தன் கதையை உருக்கமாகச் சொல்லி முடித்தான். அதைக் கேட்டபின் இவனைப் பட்டாத பாடும் படுத்தி விட்டோமே என்று என் மனம் அங்கொய்த்தது.

“என்னை எப்படி நம்புவது என்று கிங்கத் தயக்கலாம். ஆமாம், என்னை எப்படி நம்ப முடியும்? என்னுடைய வார்த்தைகள் அவ்வளவும் உண்மை என்று எடுத்துச் சொல்ல எனக்குத் தாயோ, தந்தையோ, செவ்வமோ

கொண்டு விடுகிறார்கள். என்னை மனப்பூர்வமாக மன்னித்து விடு.....” என்றேன்.

அவன் தலையை கிமிர்த்தினான். அதில் மெழ்ச்சியின் சேகை மிளிர்வதைக் காண எனக்குப் பார்த்தமாக இருந்தது.

“கிஜமாகவா!” என்று கேட்டவன் என்னை மறுமுறையும் பார்த்தான்.

“என் சொல்லில் சந்தேகமா, உனக்கு?” என்று கேட்டேன்.

“இல்லை. உங்களைப்போல் கொண்ட சந்தேகத்தைக் கன சீக்கிரம் களைந்தெறியக் கூடிய கணவன் ஒரு பெண்ணுக்குக் கிடைத்து விட்டால் அவன் அதிர்ஷ்டத்தை என்ன வென்று சொல்வது?” என்றான் முறுவல் தாண்டவமாட.

இரண்டொரு நாட்களுக்குள் எங்கள் நிருமணம் சம்பீதமமாகக் கோயிலில் நடந்தேறியது. உலை வாய்க்கோ, அல்வது ஊர் வாய்க்கோ காங்கன் சிறிதும் அஞ்சவில்லை.

லீப் டன் டீ கொர்ல்

சீறந்த ஸ்ட்ராங் டீ
தருகிறது

LTGX 28 TM

யோகாசனச் சிகிச்சை

✧ வி.என்.குமாரசாமி ✧

18. சந்தேக விளக்கம்

கேள்வி:—எனக்கு ஆறு வருஷ காலமாகப் பீஸர் போப் இருக்கிறது. அரோக வித மருத்துவன் சாப் பிட்டேன், ஸிஸம் பண்ணினேன். மூக்கில் ஆப ரேஷன் செய்து கொண்டேன். ஒரு வகையிலும் குணம் தெரிய வில்லை. மூக்கடைப்பு, துய்யம், மலச்சிக்கல் இன்னமும் இருந்து வருகிறது. வாரத்துக்கு ஒரு தரம் பேதிக்கு மருத்து சாப்பிட் டால்தான் வெளிக் குப்ப போகிறது. துய்யம் அதிக மானால் மூக்கிலிடக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. "கஸ்டி"யில் தங்கன் கட்டுவதற்குப் பார்த்துச் சிரசாசனம் மட்டும் 50 சீமியும் செய்து வருகிறேன். இந்த போப்பைக்கு வேறு எந்த ஆசனம் களைச் செய்வலா மென்பதற்கு "கஸ்டி" பற்றி விசயில் பதில் எதிர்பார்க்கிறேன்.

பதில்:—மலச்சிக்கல் முதலில் நீக்க வேண்டும். அதற்கு வேறு சிரசாசனம் மட்டும் போதாது. புதுங்காசனம் மூன்று தடவை, சவாசனம் மூன்று தடவை, தனுராசனம் மூன்று தடவை, பஸ்சிமோத்தானா மூன்று தடவை, ஜாநுசிராசனம் மூன்று தடவை, திலாசனம் ஆறு தடவை, சர்வாங்காசனம் பதினாறு சீமியும், மத்ஸ்யாசனம் மூன்று சீமியும், சிரசாசனம் இருபது சீமியும், அரித்த மத்ஸ்யேந்திரா மூன்று தடவை, யோக முத்திரா ஆறு தடவை, உட்டி யானு கெளலி பத்து தடவை, சாந்தியாசனம் ஐந்து சீமியும் செய்ய வேண்டும். பிறகு பீஸைத் தக்காக மூச்சுப் பிழிவி க்கியும் செய்து வரவேண்டும்.

உணவிலும் மாறுதல் அவசியம். மூலத் தவிட்டுடன் அரிசிவைக் கஞ்சி லுக்கா மல் சமைத்து உண்ண வேண்டும். காய் கறி, சிறு வகைகள் அதிகம் சாப்பிட வேண்டும். பால் பழங்கள் கிறுபுச் சேர்க்க வேண்டும். இப்படிச் சில மாதங்கள் சாப்பிட்டு வந்தால் மலச் சிக்கல் விலகும். சாப்பிட்டு அருகத்தக் கூடாது. மற்ற லாகிஸ்ப் பொருள்களும் உபயோகிக்கக் கூடாது.

கேள்வி:—காது இருக்கை இருக்கச் செவிடாகி வருகிறது. அதற்கு என்ன ஆசனம் செய்வலாம்?

கேள்வி:—காது செவிடு பல காரணங் களால் ஏற்படும். அதனால் ஏற்பட்டது என்று தெரிந்தால் ஆசனங்கள் போதமா என்பதைச் சொல்லலாம். ஒரு கால் இரத்த ஓட்டம் சரியாக வில்லாமை யினால் காது மந்தம் ஏற்பட்டது என்றால் ஆசனம் செய்வலாம். குணமெற்படும். அகற்றுப் புதுங்காசனம், பஸ்சிமோத் தானா, ஜாநு சிராசனம், சர்வாங்காசனம், மத்ஸ்யாசனம், சிரசாசனம், அரித்த மத்ஸ்யேந்திராசனம், திரிசோனாசனம் இவற்றைச் செய்ய வேண்டும்.

விவரங்களுக்கு மேல்க் கருதவும். அல்லது ஆரோக் கிய ரகசியத்தினை பார்க்கவும்.

கேள்வி:—ஆசனங்கள் செய்து முடித்து அதா மணி போப் பொறுத்தத்தான் குளிக்க வேண்டும் என்று சொன்னேன். உடனே குளித்தால் என்ன ஆகும்?

பதில்:—ஆசனங்கள் செய்வதால் உடல் அவ யங்கள் எல்லாம் பரிந்தி பெற்றிருக்கும். சாதா ரணமாகப் பரிந்தி அடைந்த பாகத்துக்கு அதிக இரத்தம் போய்க் கொண்டிருக்கும். அவை படிப் படிபாகக் குறைந்த சமநிலைக்கு வர அதா மணி ரேம் ஆகும். அதற்குள் வேறு வேலைகளைச் செய்வாயின் இருத்தாகத்தான் ஆசனங்களைப் பூரண பணம் அடைப முடியும். உடனே குளித் தால் சமூத்தத்துக்கு இரத்தம் திருப்பப் பட்டுப் பரிந்தி பெற்ற அவயவங்களுக்குப் போதிய ரத்த போஷணை கிடைக்காமல் வாடும். அதனால் எந்த வேலையும் செய்வாயில் வேறுமனே ஊக்காகத் திருக்க வேண்டிய தீக்கே. தேக சிரமம் அதிகம் இல்லாத சாதாரண வேலைகளைக் குளிக்கப் போகும் வரை செய்வலாம்.

கேள்வி:—சாப்பிட்டபின் குளித்தால் என்ன? பதில்:—குளித்துப் பார்த்தால் தெரிந்த விடு கிறது! அதிரணமும் பேதியும் உண்டாகும். சாப்

10-4-54 அன்று கெத்தா நடவடிக் களைக் கருத்திற் கூதாஸிம் "அத்தயாஸ் காத்" என்றும் நடவடிக் கதை கழை உறுமினிடம் திறம்பட நடத்தினர். அப்பொழுது பதினாறாம் மார்ச்சு 1954 ல் நடவடிக் கதை மகதஸ் அஸிம் நடவடிக் கதைகருத்திற் ஆரம்பித்த கதைத் துப் பேதிக்கு. மகதாஸாஸிக்கு அருகில் அயர்த்திருப்பவர் கழைத் தவியி ஸ்ரீ எஸ். கமாளிதாசன்.

மற்றும் எத்தனையோ உண்டு. இவையெல்லாம் அவரவர்கள் சொல்லியல் போல் தங்கள் வாயில் கிடைப்பதைக் கொண்டு சொல்வார்கள். ஆனால் எப்போதும் பத்திரச் சாப்பாடு போல் சாப்பிட வேண்டுமென்பதற்கில்லை. இவையெல்லாம் சாதாரண மாய்த் திணர்சி செய்த கொள்கைக் கூடியவை எனும் இரக்கமின்றாம். கைதலாவது ஒன்றை ஒரு நாள் செய்வதாம். மற்றதை மறுநாள் செய்ய வாம். இந்த உணவு வகைகளுடன், மற்றவைகளையும் சாப்பிட்டுக்கொண்டு ஆசனம் செய்து வந்தால் உடல் உஷ்ணம் ஆகாது. வாரம் இரண்டு நாள் எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிக்கலாம். தொட்டி க்ஷணம் பெருகலாம்.

பேசுதல்:—ஆசனங்களைக் காணியில் செய்ய வசதி இல்லாததால் இரவு எட்டு மணிக்குத் துன்பு மணிக்கு இடைவிடச் சாப்பிட்டு விட்டு இரவு பதினொரு மணிக்குப் படுத்து, விடிவந்தால் காது மணிக்கு எழுந்து சீவியலாகலாம். தனசனம் மதில்வாசனம் இவையென அரை மணி வேர்த்தில் செய்துவிட்டு மறுபடி ஐந்த மணிக்குப் படுத்துக் காலை ஆறரை மணிக்கு எழுந்திருக்க வாம்! இப்படிச் செய்வதால் உடலுக்கு ஏதாவது செடுதல் ஏற்படுமா?

பதில்:—இவர் யோசனை வேடிக்கையாக இருக்கிறது. காணியில் செய்ய முடியவில்லை என்பதற்காக காது மணிக்கு எழுந்து அரை மணி வேரம் ஆசனம் செய்து விட்டு மறுபடி தூக்கியுறவு எடுக்கலாம். அதற்குப் பதில் காலை ஆறு மணிக்கு எழுந்திருந்து ஆறரை மணிக்கு ஆசனத்தை முடிக்கலாமே! அப்படி இரவு எட்டு மணி

விரிந்து எட்டரை மணிக்குள் ஆசனத்தை முடித்து விட்டு ஒன்பது மணிக்குச் சாப்பிடலாமே! ஆம். கீழ்க்கண்ட சொல்லுவதைப் போல் செய்தால் உடலுக்குக் கெடுதலை நேரிடும். அதை மணி நேரம் ஆசனம் செய்வதால் சீவியலாகலாம் பத்திரமில்லாம். மதில்வாசனம் இரண்டு மீதிலும், சிவ சாசனம் ஒரு மீதிலும், சாத்தியலாகலாம் ஐந்து மீதிலும் காது எத்திர்பிதுத்தலையே செய்யலாம்.

பேசுதல்:—என் தங்களுடைய ஆசன விநியோகனைப் படித்து கடைநிலைமையில் பழகிக் கொண்டும் அதன் பண்புகளை அடைந்து கொண்டும் வருகிறோம். நாள் ஒரு குறியிலிடம் உபநேசம் செய்தவர். அவர் சொன்னால் அந்நேரம் உடனேதான் அவர் குறியில் எழுந்திருக்கிறார். சொன்னால் கடைசி மரண காலத்தில் அந்நேரம் உடனேதான் கொடுக்கும்படி. மற்றும் ஆராய்ச்சிக்கு குறையும் ஏதாவது உண்டா என்று. இது சீவியல் தாங்களே சீவியலாகலாம் தாக்கோருகிறோம்.

பதில்:—உங்கள் குறியில் உபநேச மூலமாக என்ன என்பது தெரியாது. இதுவரை சொன்னால் செய்த மரண காலத்தில் கட்டப்பட்டவர் விடப் பார்த்திருக்கிறார். ஆராய்ச்சிக்கு குறையு ஏற்படும் என்று இவர் சொல்லுவது முற்றிலும் உண்மையாகும் புறம்பானது. மரணநேரம் மாறாமல், பதனாசனம் மாறாமல், கவந்தாரம் வேரேவரே போன்ற மரண புருஷனாக வேரேவரேவரே வருகிற விருக்கிறார்கள். அவர்கள் அளிக்கும் போகக் காலத்தில் என்னும் குற்றம் என்று கேட்க முடியாது. தவிர, பாலுக்கும் அவரவர்களின் அபிப்பிராயப்படி உட்கார் எத்திரும் உண்டு.

படித்துப் பாருங்கள்!

1. சாரதையின் தந்திரம்
2. இவங்கையில் ஒரு வரம்
3. மூன்று மாதம் கடுங்காவல்
4. தம் தந்தையர் செய்த தீர்த்தங்கள்

சில கதைகள் படிப்பவர் மனத்தை மெதுவாகிவிடும்; சில கதைகள் இவ்விதமாகவுண்டு எழுப்பி இன்பத்தில் வலிக்கச் செய்து விடும்; சில கதைகள் வேதனைப் புலனாகிவிடு வேதனையில் ஆழ்த்திவிடும்; சில கதைகள் ஆரம்பத்திலிருந்து முடிவு வரையில் சிந்தனைக்கு விருத்தா வகையிலும்; சில கதைகள் குறுக்கே குறுக்கே சிந்திக்க வைக்கும்.

மேற்கூறிய ஒவ்வொரு வகைக் கதைக்கும் உதாரணம் வேண்டுமானால் "சாரதையின் தந்திரம்" என்றும் கதைத் தொகுதியில் காணலாம். தங்கையில் கையாள் விவரம் படுத்தத் சாரதா செய்த தந்திரங்கள் ஒரு வேதனையாக அமைந்து அழகிய கதை உருவம் பெற்றுவிட்டன.

உலகத்துக் கதைகளில் உத்தம சகோதரன் எத்தனையோ பேரேண்டுப் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் அவர்களில் பாரும் உபத்திரவரின் சகோதரன் சாஜிதாபாயனுக்கு இவையாக மாட்டார்கள். அவன் தன் அருமைத் தங்கையின் நல் வாழ்வுக்காக, அவன் முகத்தில் என்றும் பன் சிரிப்பு பொலியாததாக, அயலாது மன உழவு புது மனமும் புத்தவிகும் பெற்று விவங்குவதற்காக உயிர்த் தியாகம் புரிந்த உத்தமன். "உபத்திரவரின் சகோதரன்" எத்தனை நடவடிக்கை வேண்டுமானாலும் படிக்கலாம்.

மேற்குறி தங்கிய ஐமேதர் ஜெனரல், சிவோதர் மேஜர், சதவியாகர் சந்திரன், மகாசாஜிதா

சாஜிதையுடன் சந்திரன், சந்திரன் துன்பு பற்றாது அளிக்கும், வாழ்க்கை வரலாற்றையும், சிவோதரன் பற்றியும் கையபுடன் சொல்லிச் சிந்திக்க வைத்தது "புதிதாஜா" என்றும் கதை.

பத்திரம் கதைகள் கொண்டு "சாரதையின் தந்திரம்" என்றும் இந்தப் பிற கதைத் தொகுதியில் காண்க: கு. 3-4-5-6.

"61 மீட்டர் போதீஸ்!"

"இவங்கைக்கு!"

"இவங்கைக்கு? சிவோதரன்!"

"சிவோதரன்!"

"சிவோதரன் கதை!"

"சிவோதரன் எழுட்டி எழுத்துக் கொண்டு வருவதற்கு!"

"வந்த.....!"

"வித்திக் கொண்டு பருப்பதற்கு!"

"சரி. 41 எந்த வருஷம் பிறந்தீர்?"

"1953-ம்."

"எங்கே பிறந்தீர்?"

"ஒரு இரட்டைகையில்."

"சாட்சி உண்டா?"

"கொண்டா!"

"அது மிகவும் வருத்தத் தக்கதானால். நீர் எப்போழுது இறந்தீர்?"

"1950-ம்!"

"எங்கே?"

"காஷ்மீரில் உட்கார் விமான விபத்தில்!"

"பிறகு இன்று எப்படி வந்தீர்?"

"இந்தப் சீக்கர்கள் விமான விபத்தைப் பற்றி விசாரிக்கக் வரிகிற ஒன்று சிவியத்தாங்கள். வரிகிற விசாரித்து, 'விபத்தானே சிவியத்தாங்கள்' "

என்று முடிவு செய்தது. காரணம் அந்த முடிவை ஒப்புக் கொண்டு இங்கே வந்தேன்!"

"ரொம்ப வருத்தத் தக்க விஷயம். இங்கே! நீர் போகலாம்!"

மேற் கண்ட சம்பவங்களை அடுத்து ஆசிரியரின் "இவ்வகையில் ஒரு வாரம்" ஆரம்பமாகிறது. எப்படித் தொடருவதது, எவ்வாறு முடிவிறது என்பதைப் புத்தகத்தில் கோமுதமராகப் படித்துத் தெரிந்து கொள்வது நலம். வினா: ரூ. 2-8-0.

இதற்காகப் பக்கமே போகாமல், "மூன்று மாதக் கடுங்காவல்" தண்டனையைச் சம்பாதித்த மாணவன் குதூகலமாகவும் அநுபவிக்க விரும்புவோருக்கு இந் நூல் ஒரு சிறந்த சாதனமாகும்.

இந்நூலில் பிரிட்டிஷ் அதிகார வர்க்க ஆட்சி நடந்து கொண்டிருந்த பழைய காலத்தில், காத்தி மகான் தலைமையில் நடைபெற்ற சுதந்திரப் போராட்டத்தை இந்த நூல் நமது மனவுக்கும் அநுபவித்துக்கும் கொண்டு வருகிறது.

ஆசிரியர் கல்வி அவர்கள் 1961-ல் நடந்த தனிப்பட்டவர் சுதந்திரத்தொழில் நடுபட்டு, மூன்று மாதம் கடுங்காவல் தண்டனை பெற்றுத் திறைவாசம் செய்தபொழுது அடைந்த அநுபவங்களை இந்த நூலில் விவரித்திருக்கிறார்.

சிறையில் அவர் கண்ட தமிழ் நாட்டு அரசியல் பிரமுகர்களைப் பற்றியும் அவர்களுடைய குணம் சுவர்களைப் பற்றியும் எழுதியிருக்கிறார்.

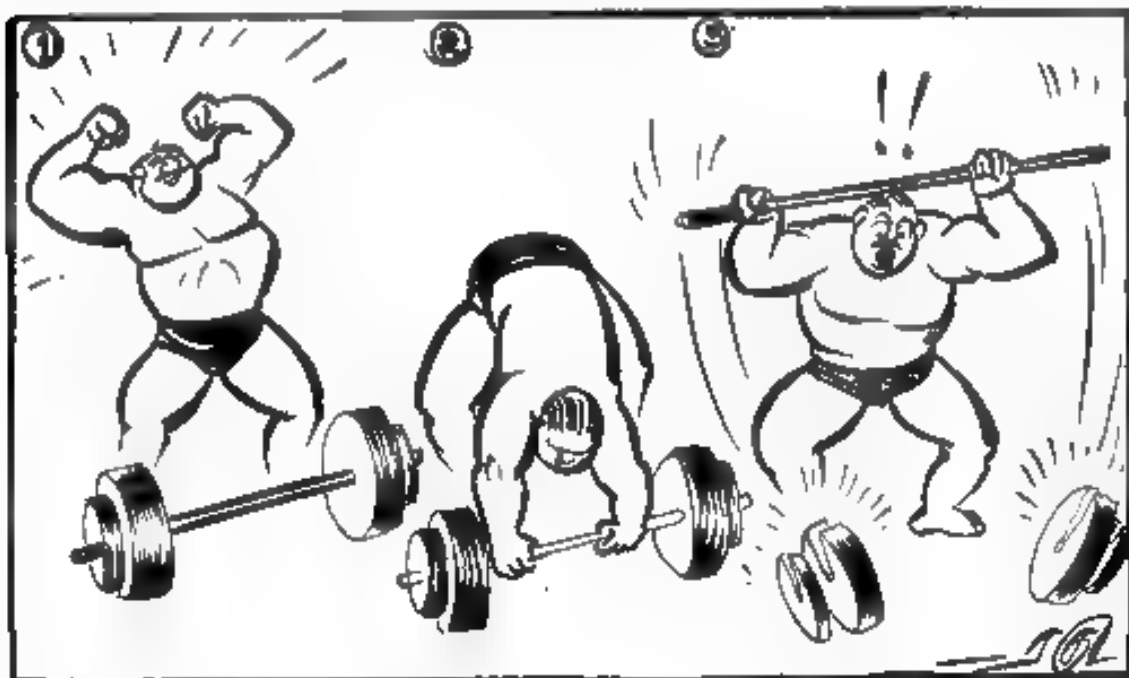
இந்த நூலில் சிறை அநுபவம் மட்டும் கூறப்படவில்லை. தலைவர் சாஜாஜி அவர்களின் துணைபுரத்தவர்களும், சம்பந்தமாயினும் வாய்ப்பிற் சாமான்கள் வாங்குபவரும், இவர்களின் சர்க்கைகள், தேயிலைப் பானம், காப்பி முதலியவை தயாரிக்கும் விதம், அவற்றை தரக்கூடிய பருகும் முறைகள் இவ்வளவும் சேர்ந்து இந்த "மூன்று மாதம் கடுங்

காவல்" மிகவும் சந்தேகமற்ற அநுபவிக்கும் படி செய்கின்றன. வினா: ரூ. 2-0-0.

இவ்வகத்து நாகுகளை வெல்லும் சுற்றிப்பார்த்தால் எத்தனை எத்தனையோ வித்தைகள் நிறைந்திருக்கக் காணலாம். ஆனால் அந்த வித்தைகளைக் காணாமல்பு கம் பாரத தேசத்தில் ஆயிரம் ஆயிரம் வருஷங்களாக இருந்து வரும் வித்தைக் காட்சிகளை நாம் காண வேண்டுமது இன்றியமையாதது. மக்கட் குலம் மாண்புடன் விளங்க வருங்கால இளஞ் சந்ததிகள் அறிவு வளம் பெற்றுத் திகழும் முந்தைய பல்லாண்டுகளாகப் பாடுபட்டுக் காட்சிக்குரிய கலைப் பொருள்களைச் சிறப்பித்தார்கள். கல்வித் துறையிலிருந்து கலை வளம் தரும்படி சுதேசியர்க்க ளாக்கினார்கள்; தெய்வ மாகிக்கொள்ளக் கித்திரத்தையும் பல இடங்களில் சிறப்பித்து வைத்தார்கள்.

சுதேசியர்களுக்கும் சிற்ப சித்திரங்களுக்கும் உதவியிடமாற மாமல்ல புரத்ததைப் பற்றிய "கல் சொல்ல கதை" என்னும் அற்புதமான கட்டுரை யும், அழியாப் புகழ் பெற்ற அமர சித்திரங்களை அழியாத வர்க்கச் சேர்க்கைகளினால் அழகு பெற்ற திட்டி அந்நீதா குகைக் கவர்களில் அமைத்துப் பாதுகாத்து வரும் அருமையைக் கூறும் "அந்நீதா அபிசயங்கள்" என்னும் கட்டுரையும் இவற்று நூலில் தலைமை வகிப்பின்றன. கோடிக்கணக்கிற்கு இவர்களை அதுராதாரம், பொருள்களாக வரையில் வந்திராதேவன் சென்ற வாய்பாக ஆசிரியரும் சென்று வங்கு இயற்கை வளங்களைவும், கலை வளங்களையும் கவிஞர்க்காட்டுகிறார். இதைப்பெல்லாம் "நம் நந்தனார் சேய்த வித்தைகள்" என்ற நூலில் காணலாம். வினா: ரூ 1-8; ஆசிரியர்: "கல்வி"; மேற்கண்ட நூறு புத்தகங்களும் கிடைக்கும் இடம்: பாரதி பதிப்பகம், நியாகராய கல், சென்னை 17.

பலன் என்ன?

ஒளியெப்படியிருந்தாலும்

'கோடக்' பிலிம்

தீருப்திகரமான
பலன்
அளிக்கும்!

எப்படியப்பட்ட ஒளியிலும், ஒளியெப்படியிருந்தாலும், கோடக் பிலிம் கிளாஸ்களையும், தெளிவாகக் கோடுப்பதற்குப் பிரசாரமான ஒளியிலிருந்து, இருண்ட சிறப்பாக தெளிவாகப் பதிலைத் தரும் உக்கிரத்துக்கு எந்தப் படக்களை அளிக்க 'கோடக்' பிலிம்களே உதவுகின்றன.

கோடக்ரோம் — அடிக்கடி கரும்பு கரும்பு உலகமெங்கும் கோடக்ரோம் பிலிம்களை விரும்பப்படுகிறது.

பிளஸ்-X அழகான சிறந்த படங்களுக்கு. எப்பெருகான எண்ணற்ற சேய்ய விரும்பும் படங்களுக்கு மிக உத்தமமானது.

சூப்பர்-XX சிறந்த சிறப்பான ஆகிய படங்களுக்கு எதையும் விட சிறந்தது. மய்யெ ஒளியிலும், சேய்ய ஒளியிலும் எல்லாப்படங்களை கோடுக்கும்.

இ பிலிம் தீர்த்து போல் தவிக்கும்படி வைத்துக் கொள்ளுங்கள். உக்கிர கோடக் கிளாஸ்களிலிருந்து இரண்டு ரேங்குகள், ஒன்று உக்கிர தற்போதைய உபயோகத்திற்கும் இரண்டு உதிகப்படியான காலிர்ப் பதிலும் இதிலே சென்று காத்தி வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

கோடக் கிமிடெட். (இக்கிரிதில் இணக்கப்பெற்றது)

பம்பாய் - கன்செத்ரா - டில்லி - மதராஸ்

புது முயற்சி

கனம் கிருஷ்ணன்

இருக்க

**பியர்லேன்
ப்ரெஞ்சு லாவண்டர்
பிரிலியன்டைன்**

இவற்றையாவ ப்ரெஞ்சு லாவண்டர்
புஷ்பங்களிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட
உத. தனித்திரப்பும், உணவிலும் பெற
அமைத திரவச் சிட்டுத்து உபயோகிக்
கவும்.

**பியர்லேன்
ப்ரெஞ்சு லாவண்டர்**

தந்தைத்தந்தை. ஒரு கட்டியைவாச புத்
துணைப்பெயல்களும் எதையும் வந்தவற்றி
தருப் பின்னர் அதை உபயோகித்து நாம்
குழுவும் குளிப்போடு விடுவோம்

**பியர்லேன்
ஒ-டி-கொலோன்**

PEARLINE-PARIS LTD. P. O. Box No. 493, BOMBAY

கனகாபிரம்

13

இப்பந்தை அழகும் பருவக் கவர்ச்சியும்
நிறைந்து இனிமையின் உன்னதத்தை கொண்டு
கொண்ட அன்பு உருவமான தேன் மொழியை
கொண்டு கெடும்படியை தோடீயு ஏற்பட்ட பிறகு,
அவர்கள் இருவரும் இப்படி இருந்ததிலும்,

அந்த அழகுத் தெய்வத்தின் சர்க்கரையைத் திணி
கின்று கொண்டு, அந்தத் தெய்வ கண்ணியை
தேன்மொழியானின் அன்பில் மூழ்கிக் கிடக்கும்
பாக்கியம் எடுத்த இரண்டு தினங்களாக இனிய
துக்குக் கிடைக்கவில்லை.

தேன் மொழியை இனிமையின் இதயத் துடிப்
பைத் தெரிந்து கொள்ளும் நிலையில் இல்லை என்
பதை என்னும் போது இனிமையின் இதயம்
துடித்தது. அவன் மனம் பெரிதானது இழந்து
இரண்டு தினங்களுக்கு மேலாகி விட்டது. அவன்
மனத்தில் இப்பொழுது சாந்தி என்பது மருந்துக்

குக்கிட இல்லை. அவன் மூல
வொரு கணமும் தேன்
மொழியைப் பார்ப்பதற்
குச் சென்ற கந்திரியையும்,
மாணிக்கத்தையும் எதிர்
பார்த்துக் கொண்டிருந்
தான். அவர்கள் சென்று
அதிக நாழி ஆகிவிட்டதால்
அவனுடைய ஆவல் மேலும்
அதிகமாகி விட்டது.

அந்தச் சமயத்தில் ஏதோ
காலடிச் சத்தம் கேட்கவே

இனிமையின் ஆவலுடன் திரும்பிப் பார்த்தான்.
அவன் தரிசுதையும் அண்ணையும் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் நேரே இனிமையின்
படுக்கைக்கு அருகில் வந்து அமர்ந்தார்கள்.

இனிமையின் மூகம் உணர்ச்சி இல்லாமல் வெறுத்த
துப் போலிருப்பதைக் கண்டு அவர்கள் இரு
வரும் ஒரே சமயத்தில் பதறிப் போனார்கள்.

"இனிமையே! என் இப்படி இருக்கிறாய்? உன்
உடம்பு என் இப்படி எடுங்கிறது?" என்று
கவலைப்பாடு கேட்டார் தந்தை.

"எனக்கு என்னமோ மனத்தில் அமைதியே
இல்லை. எனக்கு இப்படி ஒரு போதும் இருந்த
தில்லை" என்றான் இனிமையன்.

"அவர்கள் இருவரும் வந்து விட்டார்கள்!"
என்று கேட்டான் அக்கை.

"இன்னும் அவர்கள் வரவில்லை."

இந்தச் சமயத்தில் மாணிக்கத்தை இரண்டு பேர்
தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டு வந்தனர். அவர்கள்
உதவிப்புடன் மாணிக்கம் தள்ளாடிக் கொண்டு
சுடந்து வந்தனர். கந்தரி சோகமே உருவாக
அவனுக்குப் பின் வந்து கொண்டிருந்தான்.

இதைப் பார்த்த இனிமையின் திடுக்கிட்டான்.
"கந்தரி! மாணிக்கத்துக்கு என்ன?" என்று

மிகக் ஆவலுடன் பப்பட்டுப்
போடு கேட்டான் இனிமையன்.

"அதெல்லாம் ஒன்று
மில்லை. ஏதோ மயக்கம்.

இப்பொழுது கைமாகத்தான்
இருக்கிறேன். வீணாகச்
சுந்தரி அங்கிருந்து எல்லாவை
யும் பவமுறுத்தி விட்டான்"
என்றும் மாணிக்கம்.

கந்தரி ஒரு மாதிரி நடந்த
விஷயத்தைச் சுருக்கமாக
அங்கிருந்த வர்களுக்குச்

சொன்னான். இதைக் கேட்ட இனிமையின் தந்தை
உடனே பாத்ருக்கு ஆள் அனுப்பித் தேன்
மொழியை தூக்கிரைதயாக கவனிப்பதற்கு வேண்டிய
ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்.

இனிமையன் தன் தந்தையைக் கூப்பிட்டான்.
தான் ஒரு முறை தேன்மொழியைப் போய்ப்
பார்த்து வர வேண்டும் என்றான்.

மாமாநிலை

"ஈ வி ஸ்ரீ காம மல த்தை அவர் ஈகி கொள்ளாதே. நாளை காலை யில் காம்பிளாக் டி. பீதம் மொழி யில் ஈ" ிருக்குப் போவோம். அவர் தந்தையிடம் காபிஸ். அவர் கம்பளாத்தையப் பற்றிச் சொல்ப ிடுதேன். தேன்மொழி. என் மருமகன் என்று சொல்லுகிறேன். இதைக் கேட்டபின் தேன் மொழியின் உடல் குணமாகி விடும்" என்று தந்தை. பிறகு அங்கிருந்து சென்று விட்டார்.

அவர் சென்ற சற்று நேரத்தில் செல்வராம இளியலின் தாயாரும் அங்கிருந்து வந்தார். இவள் சம்பளப்படிக்கு வேலைப் பார்த்துக்கொள்வ னவர்த்து விட்டு வருவதாகச் சொன்னாள்.

மாணிக்கத்தையப் பார்த்து. "இந்தச் சம்ப லாட்டை இங்கேயே கொண்டு வரச் சொல்லப் பட்டா" என்று கேட்டாள்.

"என் உடம்புக்கு ஒன்றுமில்லை. என் அங் கேயே வந்து சாப்பிடுகிறேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டு அவளைப்படம் தோடாந்து சென்று அவளை வழி அனுப்பி விட்டு வந்தான்.

மாணிக்கம் அப்படி கட்டிது சென்ற விட்டு வந்ததைப் பார்த்து இளியலும் கந்தரீயும் சீதோ ஷப்பட்டனர். கந்தரி மாணிக்கத்தைப் போட்டு வரும் மகிழ்ச்சியோடு பார்த்தாள்.

தந்தையும் தாயும் சென்றவுடன் இவ்வன் மாணிக்கத்தின் வாளைக் கீழறினான். அவன் தேன்மொழியின் நீண்ட ஒருவாறு இளியலுக்கு விளக்கினான். "எனக்கு என்னவோ அவன் அங்கு அப்படிக்கிடப்பதும் நீ இங்கு படுத்த படுக்கை

யில் இருப்பதும் நான் என் மனத்தை வேதனைப் படுத்தி மயக்கம் உண்டாக்கி விட்டது" என்று.

மாமாநிலை சொன்னதிலிருந்து இளியலுக்குத் தேன்மொழி ஏதோ அபாய நிலையில் இருக்கிறான் என்பதை ஒருவாறு புரிந்து கொண்டான். வெறி பிடித்தது போல ஐயம் தூக்கு வெளியே உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தான். அங்குள்ள சேடி. கனல் மலர்க்கிணறு புஷ்பங்கள் துக்கத்தோடு அவனுக்கு வந்தனம் செல்வது போல இவ்வொரு காரியம் காணத்து வந்தது கொடுத்தன. நீர் கிணறுத் தண்ணீரை இளியன் அந்தப் பூக்களால் பற்றிப் போகத்தான். அந்த மலர்க்கிணறு மலர்க்கிணறு போன்ற தேன் மொழியைப் பற்றி என்னா னான். அவன் செல்லுதல் மூலமும் துக்கமும் உதடுகளும் அவன் உணர்ச்சிக்குமும் துக்கத்தை. தாங்க முடியாத துயரத்தை வெளிக்கொட்டினான்.

"சென்று அவன் அவனைக் கந்தரீயின் மேல் திருப்பேது. "கந்தரி! தேன் மொழியுடன் ஏதா வது பேசுவா" என்று கேட்டான்.

"என் ஒன்றும் போலிஸ். பிசும்புடியான நீயேயும் தேன்மொழி இல்லை. அவன் ஏதோ உனக்கு சொன்னே இருந்தான். அவன் தாயும் தந்தையும் ஏதோ சொன்னே இருந்தார்கள். நீயே கந்தரீயின் கான் ஒன்றும் புரிவாமல் திரைத்த கொட்டிய விட்டேன்" என்று.

இளியன் அவன் சொன்னதைக் கவனிப்பாடு சீதோஷன் பதன் ஒன்றும் சொல்லாமல் அவ னைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். உணர்ச்சி மேலதன் அவன் புதுமுகம் கருப்பின. கண்ணி மூக்குகள் அவன் கண் கண்ணி மூக்கு மூக்கு.

தன் சொந்தப் பற்றிக் கேட்ட சொகக் கொள்வன் இவ்வான் வழியே திரைத்தில் மிதந்து வருவான். உடல் உயர்ந்தான் விட்டான். இதன் தன் கொடுமை துக்கத்தை அவன் வெளியே காட்டாமல் இருக்க முயன்றான். அவனால் முடிய வில்லை. அந்தத் துயரத்தின் காரண அவன் கண் கண்ணி படிக்கிடுத்தது. தனதன்பாபா அவன் கண்ணின் கீழ் வரடி விட்டது. அவன் அழகுக்குத் தோலிடுது காணப்பட்டு. அவன் பால்காமாக குள் தாது உணர்ச்சிப் பால்கா எக்கத்தை எதிரொலித்தது.

சீதோஷன் மானிக்கமும் அவன் இருதய வேத னையை உணர்ந்து கொண்டார்கள். அவன் துயரத்தைத் துண்டிப்பதற்கு முயன்றார்கள். இளியன் தன் மனத்தைத் திறந்து அவர்களுக்குக் காட்டிக் கொண்டிருந்தான். தானும் தேன்மொழியும் கந்தரீயும் பிளவாகக் கிணறு பற்றிச் சொன்னான்.

"தேன்மொழி ஓர் அழகுத் தெய்வம். அவன் மானி வேண்டிய தினம் தினம் எங்கள் தேன்னக் தோலிடுது வருவான். வரும்போ தெல்லாம் குடத்தை எடுத்தக் கொண்டு வருவான். எல்லிக் குளத்தில் தண்ணீர் கொண்டு கொண்டு வருவான். காத்தான் குடத்தை எடுத்தக் கொண்டு வருவான். அந்தக் குடத்தை என் குடத்தில் வைத் துக் கொண்டு இருக்கும் அந்தக் இனத்தைக் கெட் ளாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

விட்டிலிருந்து. இடுப்பில் குடத்துடன் ஏதா வது பாடி கொண்டே வந்து வருவான். தென்னக் தோலிடுது அந்நில் வந்ததும் பாட்டு சிறு விடும். திரைப்பிப் பார்த்தான் தென்னக் தோலிடுது வேலைப் பட்டித் திறந்து கொண் டு. துப்பான். அப்படியே கோகத் தான் ஆகா போடு வந்தது வரும் கிணறுப் பக இருக்கு மிடத்துக்குச் செல்வான். அதன் கந்தரீக்குட்டி

அவரைப் பார்த்தவுடன் துள்ளி ஓடி வரும். அதன் கழுத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு கொஞ்சுவான். அந்தக் காட்சி இன்பக் காட்சிதான். மனம் ஒன்று கனத்துக் குட்டியின் அருகில் இருந்து இரக்கியல் பேசுவது போலிருக்கும் அப்பொழுது அவன் மனவிரப்புகள் குறுங்கக் கனத்துக் குட்டியைத் தட்டிக் கொடுப்பான். இந்தக் காட்சி கனத்துக் குட்டிக்குப் பக்கத்தில் இருப்பது யான் அல்ல, தேன்மொழிதான் என்பதை நீனைவாண்டும்.

கனத்துக் குட்டியை விட்டு விட்டுக் குடத்தை எடுத்து இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டு குளக் கரைக்கு வருவான். குளத்தின் கரையில் அமர்ந்து குடத்தை விளக்க ஆரம்பிப்பான். விளக்குவான், விளக்குவான், நேரு நேரம் விளக்கு வான். பித்தனைக் குடம் தங்கக் குடமாகிறதும், இப்பொழுது குடத்துக்குள் அவன் சிறத்துக்கும் அநிக் வித்தியாசம் இருக்கிறது. பத்தரை மாற்றத் தங்கத்துக்கு மொகாள் அவன் மனேயோடு குடம் போட்டி போடப் பார்ப்பது போலிருக்கும்.

குடம் சிறைவ தண்ணீரை எடுத்துக் கொண்டு மெல்ல அடியெல் அடி வைத்துக் கையை விட்டு விடு வது வருவான். தேன்னக் தோப்புகு மத்தி யில், உன்ன வைக்கோல் போருக்குப் பக்கமொக வந்து என்னைத் தெருவான். கான் ஒன்றித் கொண்டு அவன் செப்பும் ஒக்வொரு செப்பைப யும் பார்த்துக் களித்துக் கொண்டிருப்பேன். பிறகு தண்ணீர் குடத்தை அங்கு இறக்கி வைத்து விட்டு மீண்டும் குளக் கரைக்குப் போவான். குளத்தின் தாமரைபயம் அல்லியும் மலர்க்கு இருக் கும். முன்னிலவுக் காலக்களில் மாலை வேலைகளில் சிற மெயம் முன்னதாகவே அல்லி மலர்க்கு கிடும். மலர்க்கு குறுங்கும் அல்லி மலரைப் பார்ப்பான். அடாடா! அந்த மலருக்கும் தேன்மொழியின் மலருக்கும் தான் என்ன ஒற்றுமை! அக்க மலரைக் கற்றி கண்டுகள் கற்றும். தேன்மொழி யின் மலர் தாமரையில் உட்கார்க்கிறப்பது போல அவன் கருவிழக்க இரண்டும் காட்சி அன்க்கும்.

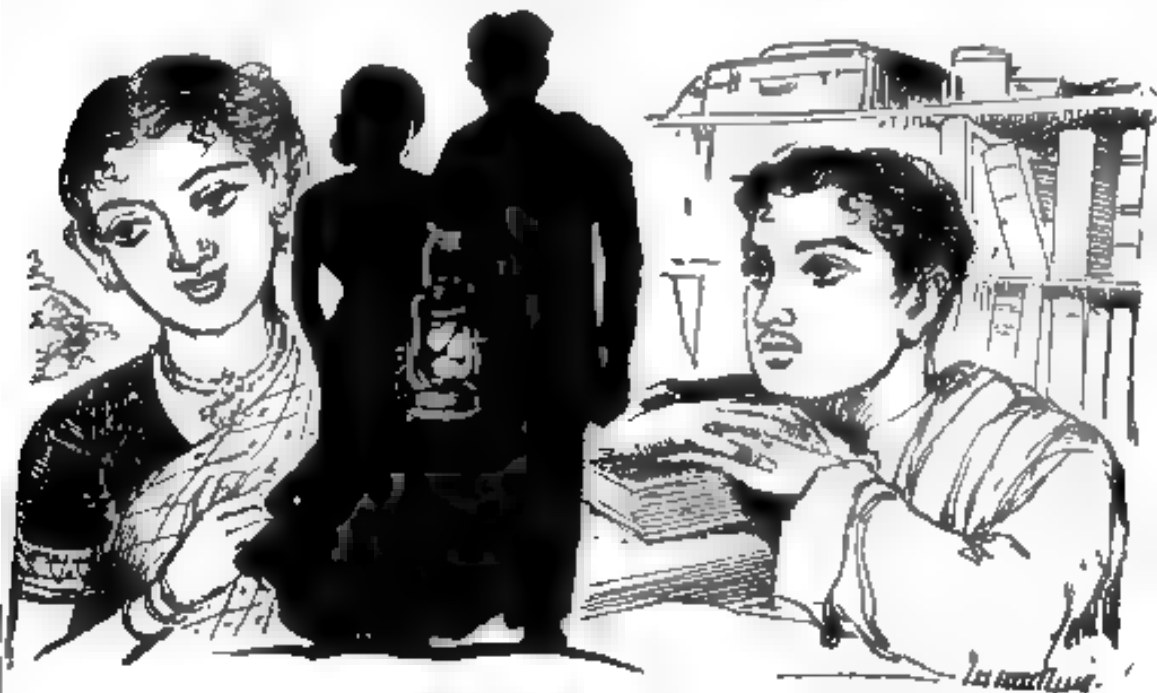
கட்டென்று கான் அவன் முன் போய் சிற்பேன். அவரை அந்தக் கைபத்தின்தான் பார்த்தது போல

வடிப்பேன். அவன் தன் பழமு காவைத் திறந்து மூக்கில் சிமிட்டான் என்றை மதிநிமிப்பான்.

கீண்ட நேரம் காறும் அவனும் பல விஷயக் கிண்பற்றிப் போவோம். காழ்பாடி விட்டான் சிறகமயம், அவன் தந்தா அவரைத் தேடி வரு வான். தந்தா தேடி வருவதற்குள்ளாகவே போக வேண்டும் என்று தேன்மொழி குடம் சிறைவ தண்ணீருடன் விடுபொய்க் செருவான். மலர் சிறைவ அவரைப் பற்றிய எண்ணத்துடன் கான் விடு வந்து செவேன்.

இப்படி எத்தனைபோ காட்டும். நிரமத்து அழகில் அவரைப் பார்த்துப்போது தேன்மொழி யுடன் குளக்கரையிலும், தென்னக்கோப்பிலும், வயல் வெளிகளிலும் கற்றி வருப்போது கான் மனத்தில் பத்துகார்க்கினையும், கம்பிக்கைகளும் சிறைத்து சிற்தும். தேன்மொழி கன்குடிப் பாடு வான். பாட்டு அவளுக்கு இயற்கைபாடுவே வக் தது. வாரும் அவளுக்குக் கொக்கிக் கொடுத்த திங்கு. அவன் பாடுவான். அவன் பாட்டில் இன்ப ருரவோடு பறவைகளின் ஆகந்த சேறும் கலக்கும். அந்த இன்கைபயம் ஆவாரமும் கன் இதயத்துக்கு எவ்வளவு இன்பத்தைக் கொடுத் தன என்பதை என்னும் இப்பொழுதுதான் உணர் முகிறேது. இரண்டு திசுக்களைக்கத் தேன்மொழி கையிப் பார்த்தாமல் கன் உக்காய் பறும் வேதனை யிதான் கான் அவனுடன் கழித்த இன்பமான மாலை சேர்க்கை உணர்க்கு அனுபவிக்க முக றிதது" என்றான் இனிவன். எக்கத்தோடு துன்ன டுக்கு வெனிவே எதைபோ பார்த்தான்.

இன்பன் தாறும் தேன்மொழியும் எக்தித்துப் பெசிய எப்பவத்தை உணர்க்கிப்போடு கொன்னுள், அதற்கு மேலும் அவன் கொல்ல வேண்டும் என்று கினைத்தான். ஆனால் அவனும் ஒன்றும் பேச முடியவில்லை. தலைவயக் கற்றிவது. அவன் காக்கு புரள மறுத்தது; உலங்க்து போய் மேல் உதட் டுடன் ஓட்டிக் கொண்டு விட்டது போலாகிவிட் டது. அவன் இதயம் துடித்தது; கட்டு அலைகள் பகைதலில் மோதுவது போல மோதித் துடித்

"மயமதுக்கு டக்ஷெட்.....?"

"குழந்தைக்கு மூன்று வயச ஆகிவிட்டி. அவனுக்கு டக்ஷெட் வேண்டுமே! நானும் நானு இதை வசூலாக இந்தக் குழந்தை யோடு போய்க் கொண்டுவிடுவேன். இது வரை ஒருவரும் டக்ஷெட் கேட்டதில்லையே!"

*****

தது. சில்ட் ரேய் அங்கு யெனைய் கிவியது. இனிமர் கோரிது போய்ப் படுத்தக் கிடந்தார். ஒரு குழியிப் பரிகையுடன் படுத்திருந்தார். பிரமை பிடித்தவர் போல பர்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் கண்ணை கைகி கிள்தார்.

கத்தி அவர் கோங்கு கைகையக் கேட்டு ஏதோ சித்திரியிக்கு இருந்தார், மான்கிடை அவர் உணர்ந்திற் குழமிய ஒருவாறு புதித கொண்டு மெனையமாக உட்காந்திருந்தார்.

அந்த மெனையத்தாது கிள்துக் கொண்டு கத்தி யுசினும். "காண்குத்தார் தேன் மொழி யைப் பரிகியப் போய்விடுமே. அவர் இவ்வெய் கை விட்டுக்கு அழைத்த வந்த கிட்புக் கொடு தது. அவர் கிட்புக் வரிகை ஒன்றும் இவ்வி யோசியுக்கிறது" என்றார்.

"அப்படித்தார் செய்ய வேண்டும்" என்று கோங்கி கொண்டு அவர் அங்கு கத்தார். கத்தியையும் மான்கிடைத்தையும் சரப்பிட அழைத் துக் கொண்டு கொள்ளும்.

"

"

உதித்த இரவு வெடுவோம் வரை இனிமையின் உணர்ந்திற் அக்தைப் சித்திரியிக்குப் பந்திய மயலைய சிவையுமே தேவந்திக்கு கொண்டிருந்த தார் அவனுக்கு மிகுந்த கிளப்பாக இருந்தது. தூக்கமே வரவில்லை. அந்தக் கிளப்பு அவர் உடம்பும் அக்தையையும் பந்திக்கு கொண்டிருந் தது என்காரம். தேன் மொழியின் அழகிய மூயம் அவன் மனக் கண் மூன்றுக் தேவந்தியது. அடுத்த கணம் அந்த அழகிய மூயம் மறைந்தது. படுக்கையில் படுத்துக் கிடக்கும் உணர்ச்சிபற்ற தேன்மொழியின் கோக மூயம் தேவந்தியது. அவர் படுக்கையுக்குப் பக்கத்திற் அவர் பொற் றெருக்கை மிதராமாய் உட்காந்த கொண்டிருந்தார்.

தார். கண்ணின் மூன்று ஏதோ மறைப்பது போலிருந்தது. அவனுக்கு ஒன்றும் தெரிய வில்லை. ஏதோ இவ்விதமாகவேதான் இயைந்ததை உட் டெறிப்பதை உணர்ந்தார். தாமரை இருந்தது.

அவர் தன்மீதாது தாரையமாகக் குடித்தார். குஞ்சு தாய் தன்மீது கிளப்பி, வெடுவோம் மூன்று குடித்த தயாராய் வேதிரையுமாய் நீ அக்தைய கிளப்பி. அந்த மானு தயார்த்துடன் கிளத்தது. இப்பொழுது மேலும் கிளத்த ஒரு பாழ் வேலி யாகத் தேவந்தியது. பொழுது போக மறைந்தது. தயார்த்தாக் குழப்பிப் பரப்பிட்டுப் போன அவர் உணர்ந்தியே நிரம்பத் திரும்பி ஒரு தேவந்தியார் எழுந்த கொண்டிருந்தது!

"தேன்மொழி கிளக்கி குளையுமடிகு விடு வாரா! அவர் மீண்டும் சரப்பொழுதும்போல் மிதிப்போம் இருப்பாரா!"

இனிமர் இரே சித்திரியிக்குப் படுத்தக் கிடந்தார். சித்திரியு அப்பாக் தன்மீதுக்குப் படுக்கை கொண்டு போட்டுக் கொண்டு புதுவகையிற் உணர்ந்தியே உத்தரத்திற் பரிகையையக் சேவந்திக்கு கிடந்தார். உத்தரம் குடிவிடுந்தார். கிளக்கிற் கண்ணை ஒருவந்தி கிடந்தார். சிப்பி ஒரு கணம் பிரகாரமாக கிளத்த அக்தையிட்டுத் தது. அவர் இவ்வெய் இருந்தார். அவர் பெரிதும் அவனுக்குத் துலையுமிக்கி. அவர் மானம் வந்தோருதும் இவ்வாறு பரிகார இருந்தது.

கண்ண கிளத்தாரே தெரியவில்லை. சரப்பென்று எழுந்த அங்கு அடுக்கி கைகையப்படுக்குத் புதித கத்திற் கைகைய கண்ணிக்கு கொண்டு மெனையமாக கைதயோ சித்திரியுக் கொண்டிருந்தார். அந்தக் கைகையிற் இருப்புக இனிமர் கண்ண சரப்பென்று கண்ண பரப்பெந்தாகக் கத்தியும் மான்கிளையுக் கிளக்கிற் கிளக்கை எடுத்துக் கொண்டு அங்கு கத்தார். அவர் அக்தையிற் திரும்பித் கிடப்ப பரிகையிற் தேன்மொழியின் கிளக்கியெய் மூன்று இருந்தார். அவர் கை கத்த கைகே தெரியாமல் திரும்பித் கொணர்.

மீண்டும் இனிமர் படுக்கையிற் கைகைய கிளப்பி படுத்தார். தேடுவோம் படுத்தக் கிடந்தார். அப்படியே தூக்கி கிடந்தார். கத்தோ அழகை வரை குடிவந்த பரிகையிற் கிளத்த கிட்பு போகக் கிடந்தார்.

தேன்மொழியுடன் பேசிச் சித்திர மிதிவது போகக் கைகைய கைகைய. உத்தரையிற் மான்கி கோங்கித் தேன்மொழியுடன் உட்காந்திருந்தார். அவர்களுக்கு எதிர்க் மான்கிளையுக் கத்தியிற் உட்காந்த கொண்டிருந்தார்.

தார் உத்திரிற் குடிவந்த தயாரித் தேன்மொழி இனிமையிற் பர்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

"தேன்மொழி! இதற்கு மூன்று கைகையிற் பர்த்த திரும்பிவார!" என்று கேட்டார் கத்தி.

தேன்மொழி கத்தியிற் கைகையிற் படுக்கை கொண்டு கிளப்பி. உத்தரையிற் கோங்கிப் பர்த்து கட்டுமரத்திற் கிள மொழிச் சரவும் கிளக்கியெய் கத்தி பர்த்து அதுபந்திக்குக் கொண்டிருந் தார் கட்டுமரத்திற் பரப்பிற் கைகையிற் குடிவது. கட்டுமரம் உத்திர தயார்த்தது.

"இவ்வி. கை கைகையிற் பர்த்திடுக்கி. இப் பொழுதுதான் மூன்று குதமிய பர்த்திடுக்கி" என்று தேன்மொழி.

"தேன்மொழி! உணர்வுப் பரட்ட தெரியுமா?" என்று கேட்டார் கத்தி.

"அவ்வளவு கைகையிற் பரட்ட தெரியாத."

அநுமகரத்வஜா

ஷட்ருண மகரத்வஜா

சக்தி வாய்ந்தது

சுத்தமான ஷட்ருணத் தங்கத் தினால் மிகவும் சிறிய அளவில் ஆனால் பிரமாத சக்தி வாய்ந்ததாக உயர்ந்த முறையில் தயாரிக்கப்பட்டுப் பிறகு மாத்திரை வடிவம் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. உபயோகிப்பதற்கு மிகவும் சுலபம். மற்ற மகரத்வஜாக்களை விடச் சக்தி வாய்ந்தது.

○○○

24 மாத்திரைகள் ஒரு புட்டியில் இருக்கின்றன. (7 முழு அளவுகள்)

பெங்கால் கெமிகல்

கல்பத்தா - பம்பாய் - கான்பூர்

எஜ்ஞர்கள்:

என். தேவாய். கேவண்டிர் & கோ.

41, பந்தர் தெரு - சென்னை

மிகுந்த பெற்ற மதிப்பு கொண்டதாயிற்றுத் தயாரிக்கப்பட்ட கைக் கெடிகாரங்கள்

கைக் கெடிகாரம்

மாதிரி கெடிகாரம். டயல்கள் ஒவ்வொன்றும் 5 வருஷ உத்தரவாதம்

மாதிரி கெடிகாரம்

மாதிரி கெடிகாரம் (ஆண்டியர்) 24 10/-

அவற்றைக் குறைந்த டயல்கள் 30 14/-

உயர்ந்த அளவு டயல்கள் 33 18/-

15 ஜுவெல்ஸ் டிரைட் டிரைட் 75 38/-

18 ஜுவெல்ஸ் .. 20 மாதிரி 90 60/-

15 ஜுவெல்ஸ் டிரைட் டிரைட் 80 38/-

17 ஜுவெல்ஸ் டிரைட் டிரைட் 90 44/-

21 ஜுவெல்ஸ் டிரைட் டிரைட் 120 60/-

5 ஜுவெல்ஸ் 43 மாதிரி 42 20/-

5 ஜுவெல்ஸ் 39 மாதிரி 52 23/-

15 ஜுவெல்ஸ் 39 மாதிரி 70 32/-

தேவந்தா கெடிகாரம் கெடிகாரம்

கெடிகாரம் கெடிகாரம் கெடிகாரம் 14/-

கெடிகாரம் 18/- கெடிகாரம் 13/-

கெடிகாரம் 13/- கெடிகாரம் 8/-

கெடிகாரம் 3/- கெடிகாரம் 3/-

கெடிகாரம் 3/- கெடிகாரம் 3/-

கெடிகாரம் 3/- கெடிகாரம் 3/-

கெடிகாரம் 3/- கெடிகாரம் 3/-

கெடிகாரம் 3/- கெடிகாரம் 3/-

கெடிகாரம் 3/- கெடிகாரம் 3/-

கெடிகாரம் 3/- கெடிகாரம் 3/-

கெடிகாரம் 3/- கெடிகாரம் 3/-

கெடிகாரம் 3/- கெடிகாரம் 3/-

கெடிகாரம் 3/- கெடிகாரம் 3/-

கெடிகாரம் 3/- கெடிகாரம் 3/-

PIONEER WATCH CO.

Post Box No 11438, CALCUTTA 4

**தெம்பூட்டுகிறது
காஷ்மீர் உபயோகித்தால்!
மென்மை உணர்ச்சி
மணிக்கணக்காய் மாடுது!**

காஷ்மீர் பொக்கே டேல் எவ்வளவு
தெம்பூட்டுகிறது! அந்த மென்மை
உணர்ச்சி மணிக் கணக்காக நீடிக்கிறது!
சரத்தை உறிஞ்சி, அரிப்பும் புண்ணும்
வராமல் தடுக்கிறது. குளுமை
மணம், புத்துணர்ச்சி அளிக்கிறது.

கால்கேட் 1906 முதல்

தரத்துக்கும் பெயர்போனது

**காஷ்மீர்
பொக்கே
டால்கம் பவுடர்**
ஆண்கள் வீரம்பும் நறுமணம்

"எனக்குக்கூட அப்படித்தான். ஆனால் நீ என்ருகப் பாடுவாடாமே!"

"யார் சொன்னான்?"

"இனியான் தான்."

"அவர் மட்டும் தனிவகை இருந்து கேட்டால் என் பாட்டு என்ருக இருக்குமோ என்னவோ?"

"அப்படியானால் நீ இப்போது பாட மாட்டாய் என்று சொல்கு." "

தேன்மொழி ஒரு தரம் எல்லாரையும் பார்த்து விட்டுச் சொன்னாள். "எல்லாருக்கும் மத்தியில் எனக்குப் பாட முடியாததான். ஆனால் நீங்கள் அன்ருகப் பாடுகிறீர்களாம். எங்கே ஒரு பாட்டுப் பாடுங்கள் கேட்கலாம்!"

"ஓ! நான் இப்போது பாடத்தான் போல் தென் என்று சொல்லிச் சுத்தரி தொண்டையை ஒருதரம் கிளத்த விட்டுக் கொண்டாள்.

இதுவரை வேராக அடித்த காற்று திடீரென்று பலமாக வீசியது. உடறிக்கரை மணல்கள் காற்றில் எழும்பிப் பறந்தன. கடல் அலைகள் படு பேரல புரண்ட வந்து கரையில் மோதின. திடீரென்று ஒரு அலை தேன்மொழி உட்கார்க்கிறுத்த இடத்திக்கு வந்தது. "ஆ!" என்று தடித்த எழுத்தான் தேன்மொழி. அதைத் தொடர்க்கு வந்த அடுத்த அலை தேன்மொழியை அடித்துப் புரட்டிக்கொண்டு உடலுக்குள் கொண்டு சென்ற விட்டது! தேன்மொழி உடலில் கலந்தாள்.

"ஹியோ! தேன்மொழி!" என்று அவறி அடித்த க்கொண்டு எழுக்தான் இனியன். எழுந்திருந்த அவரத்தில் படுக்கையில் இருந்து விழுந்து விட்டான். அவன் களவு கலங்கி விட்டது.

இனியனின் அவலமாக கேட்டுச் சுத்தரியும் மாணிக்கமும் ஓடி வந்தனர். "தேன்மொழியைக் கடல் அடித்துக் கொண்டு போய் விட்டது!" என்று அவறினாள்.

மாணிக்கம் அவரிடப் பிடித்துத் தூக்கிப் படுக்கையில் உட்காடி வைத்தான். "ஏதாவது களவு கண்டிருப்பாய். உடலாவது அலியாவது, இங்கு அடையலாம் ஏது!"

"ஆமாம், களவுதான் கண்டிருக்கிறேன். பொழுது விடியும் ரேத்தில் கண்டிருக்கிறேனே! என் மனக் கண்ணவோ போல் இருக்கிறது. இப்பொழுதே போய்த் தேன்மொழியைப் பார்த்து வர வேண்டும்" என்று தடித்தாள்.

"ஆகட்டும். உன் தந்தை இன்னும் சற்று ரேத்திக் தெல்லாம் இங்கு வருவதாகச் சொல்லிச் சென்றிருக்கிறார்" என்றுன் மாணிக்கம்.

"காலை பலகாரம் சாப்பிட்டு விட்டுத் தேன்மொழியாக விட்டுக்குப் போலோமே" என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்தார் இனியனின் தந்தை.

"இல்லை, அப்பா! இப்போது பலகாரம் வேண்டாம். தேன்மொழியைப் பார்த்து விட்டு வந்து விரு சாப்பிடலாம்" என்றுன் இனியன்.

"ஆமாம்; அவர் சொல்லுகிறபடியே நான் செய்வோமே!" என்றுன் சுத்தரி.

அடுத்த கணம் இனியன், அவன் தந்தை, தாயார், சுத்தரி, மாணிக்கம் எல்லாரும் தேன்மொழியின் விட்டுக்குச் சென்றனர்.

* * * * *

குழந்தை வளம்பு

இவ்வொரு பெண்ணும் இந்தாலைப் படித்துப் பயன் அடைவது அவசியம். குழந்தையின் பால் புட்டியை உபயோகிப்பதி மிகுந்து அதன் பாணை, மனோ, உளர்ச்சிக்காகக் கவனிப்பது வரையில் மிகவும் எளிதமலான முறையில் விளக்கி எழுதி யிருக்கிறார் ஆசிரியர். தந்தைமார்னும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய பல விஷயங்கள் இதில் அடங்கி யிருக்கின்றன.

குழந்தைகள் கேள்வி கேட்க ஆரம்பிக்கும் பருவத்தில் தாயுடன் தகப்பனுருக்கும் பொறுப்பு ஏற்படுகிறது. அப்போது குழந்தைகள் உடலோடு உணத்தை வளர்க்கும் பொறுப்பும் பெற்றோர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. இக்கடமையை தூக்கி திரையாகவும், அலட்சியம் செய்யாமலும், சிரத்தையோடும் செய்ய வேண்டும். எதிர்காலத்தில் பிரஜைகள் அல்லவா குழந்தைகள்! அவர்களைச் சுரியாக வளர்க்கு விடுவதைப் போன்ற தோ சேவை எதுவுமே இருக்க முடியாது. இந்தப் புத்தகத்தின் மூலம் குழந்தைகளின் மனத்தை எப்படி வளர்க்க வேண்டும் என்ற துட்பமான விஷயத்தை ஓரளவு தெரிந்து கொள்ளலாம்.

ஆசிரியர்: தோஷங்கி பரதி பதிப்பகம், தியாகராயகல், சென்னை-17; விலை ரூ. 2.

* * * * *

கார்க்கு கொண்டிருந்தனர். இனியன், அவன் தாயார், தகப்பனர், நண்பர்கள் எல்லாரும் திடீரென்று அங்கு வருவார்கள் என்று தேன்மொழியின் விட்டில் யார் எதிர்பார்த்திருக்க முடியும்?

அவர்களைப் பார்த்த தேன்மொழியின் தந்தையும் தாயும் திடுக்கிட்டு எழுந்தனர். பண்டாவார்க்கும் குழம்புத்தோடு தங்கள் விட்டுக்குள் வந்து சிற்பதைப் பார்த்த தேன்மொழியின் தந்தைக்கும் தாய்க்கும் ஓரே விப்பாசை இருந்தது. அவர்கள் மிகுந்த மரியாதையுடன் எழுந்து நின்று அவர்களை அன்புடன் வரவேற்றார்கள்.

"டாக்டர் வந்தாரா, என்ன சொன்னார்?" என்று தேன்மொழியின் தந்தையைப் பார்த்துப் பரிவோடு கேட்டார் பண்டாவார்.

"கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் பரவோ, எழுந்திருக்கவோ விடக் கூடாது. மிகவும் அபாயமான நிலையில் அவருடைய இருதயம் இருக்கிறது" என்று சொல்லி மருத்து கொடுத்து விட்டுப் போனார்.

"மருத்தைக் கொடுத்தீர்களா!"

"மருத்தைச் சாப்பிட மாட்டேன் என்று பிடிவாதம் பிடிக்கிறார்" என்று கவலியோடு சொன்னாள் தேன்மொழியின் தாயார்.

இதற்குள் தேன்மொழிக்கு அருகில் சென்று அவனுக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்து கொண்டாள்.

இனியன் "தேன்மொழி! என் அருமைக் கண்ணே!" என்று கூப்பிட்டான்.

தேன்மொழி படுத்திருந்த அதை முழுவதும் வெளிச்சமா யிருத்தது. அதைவின் எல்லாக் கதவுகளும் திறந்திருத்ததால் சூரிய வெளிச்சம் அதையிற் ப: விவிருத்தது. அதையின் மத்தியில் பண்டாவாரும் அவருடன் வந்தவர்களும் நின்றுகொண்டிருந்தனர். பண்டாவாரின் மனவிடம் சுத்தரியும் இனியனுக்கு அருகிலேயே தேன்மொழிக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்தார்கள். தேன்மொழி அவர்

தேன்மொழி பரிசுத்தமான வெள்ளை உடையில் பட்டுப் பாயில் தரையில் படுத்திருந்தாள். அவன் தந்தையும் தாயும் அவனுக்கு அருகில் உட

கன எவ்வளவு கன திறந்த பார்த்தான். இவ்வளவு மட்டும் ஒருதரம் சிதானமாய் பார்த்தான். புற முறுவல் பூத்தான். கையைக் கீழே காண்பதற்க்கொண்டு எழுந்திருக்க முடிகாது.

இவ்வளவு அவன் கையைப் பிடித்த வண்ணம் "ஈ பேசாமல் படுத்திரு" என்று. அவன் இவ்வளவு உற்றுப் பார்த்தான். அவன் கண்கள் மிகவும் விரிந்து விசுவரூப மிகுந்தன.

"இங்கு, என்னுள் எழுந்திருக்க முடியும்" என்று சொல்லி எழுந்திருந்து உட்கார்ந்தான்.

அங்கு வந்த பண்டையான். "தேன்மொழி! உன் உடம்பு எப்படி அம்மா இருக்கிறது?" என்று கனியோடு கேட்டான்.

தேன்மொழி மெனமென அங்கைப் பார்த்தான். அவருக்கு என்ன பதில் சொல்லுவது என்று தெரியாமல் திகைத்தான்.

"ஈ இவ்வளவு கவியப்பாடுதே. உன் உடம்பு குணமாகவுடன் இந்த மரத்தடியிலேயே உனக்கும் இவ்வளவுக்கும் கவியாமை நடத்த ஏற்பாடு செய்கிறேன்" என்று.

"ஆமாம், அம்மா! கவியப் படாமல் இது" என்று இவ்வளவு தரவான்.

மிதித்த முகத்துடன் ஒரு தரம் தேன்மொழி பண்டையனுக்குப் பார்த்தான். "மாமா! உங்களை மனம் மாறி விட்டதா? கூடையில் நீங்கள் உண்மையான அன்புக்கு மதிப்பைக் கொடுத்து விட்டீர்கள்! நான் பாக்ஸியாவிறான்" என்று.

கவியினுள் தேன்மொழியின் தலை சுற்றிச் சுழன்றது. தேன்மொழி மிகுந்த உற்சாகத்துடன் பேசினான். அவன் அப்படிப் பேசுவதை அங்கிருந்தவர்கள் யாரும் பார்த்த இல்லை.

தேன் மொழி இவ்வளவு பார்த்தான். அவன் தள்ளாடுவதைப் பார்த்த இவ்வளவு ஐக்கியமாக யாரு அவனைத் தாண்டிப் போகத் தோண்டான்.

"மாமா! என்னுள் தேன்மொழி. இவ்வளவு தாபாருக்கு அருகில் சொல்ல முடியாது."

இவ்வளவு தரவான் அவன் அருகில் சென்று "பேசாமல் படுத்துக் கொள், அம்மா! உடம்பை அலட்டிக் கொள்ளாதே!" என்று.

"என்னுள் உங்களுக்கு எல்லாம் தேய்ப்பவும் சிரமம்" என்று. சற்று நேரம் பேச முடியாமல் பெருமூச்சு விட்டான்; திணித்தான்.

ஒருவரது தங்கைச் சமாளித்தது கொண்டு இவ்வளவு பார்த்தான். இவ்வளவுக்கு அவன் பேசக் செய்கை எல்லாம் விடுக்கிறதாக இருந்தது. கவியவற்ற கவியோடு அவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"உங்களுக்குக் கவியுடன் தாழ்ந்த குலத்தைத் தேர்ந்த என்னை தங்கள் விட்டில் பெண்ணை எவ்வித துக் கொள்ள உங்கள் பெருந்தோன் துணிக் துட்டார்கள் உங்கள் அன்பால், உங்கள் உயர்ந்த பண்பால் எவ்வளவு சூத்த நாட்டை விட்டுக் கொண்டு விட்டது" என்று தேன்மொழி. எவ்வளவு சிதைத்துச் சந்தாஷப்பட்டவாடு தன் தாயையும் காப்பாற்றி வருகிறான். அவன் அருகில் முகத்தில் முத்து முத்தாக விரிவடைந்தது. படுக்கையில் உட்கார்ந்திருந்த தேன்மொழி அப்படியே சொல் போல் துணை சாஷித்தான். இவ்வளவு சட்டென்று அவனைத் தன் மடியில் தாங்கிப் படுக்க வைத்துக் கொண்டான்.

இவ்வளவு மடியில் படுத்திருந்த தேன்மொழி அவன் கையைப் பற்றித் தன் கையோடு சேர்த்து வைத்துக் கொண்டான். அவனைப் பார்த்துக் கண்ணம் குழியச் சிரித்தான். சந்தா சோகல்

முயற்சுவர். உடல் முழுதும் ஒரு துணுக்கம் உண்டாயிற்று. இவ்வளவு பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டிருந்த தேன்மொழியின் கண்கள் மெதுவாக மூடி மூடித் திறந்தன.

எதிர்கொடுவ அதிர்ச்சி அடைந்திருந்த அவன் இதயத்தில் இந்த எதிர்பாராத சந்திராஷத்தின் அதிர்ச்சியைத் தாங்க முடியவில்லை. அது அவன் உயிரையே பலமாகத் தாக்கி விட்டது. அவன் இறந்து கொண்டிருந்தான்.

தேன்மொழியைப் பெற்றெடுத்த அப்பாக்கிய தந்தை அவசரமாக டாக்டரை அழைத்து வந்தார். இவ்வளவு மனம் ஓடிந்து உட்கார்ந்திருந்தான். மாணிக்கத்தின் காலடியில் கந்தரி சோர்ந்து உட்கார்ந்து விட்டான். பண்டையனும் அவர் மனைவியும் பதறித் கொண்டிருந்தார்கள்.

டாக்டர் தன் முழு சாத்திரத்தைப்பயன்படுத்திப் பார்த்தார். பண்டையன். சிறிது நேரத்துக்கு எல்லாம் முடிந்து விட்டது.

"சான் தேன்மொழி இறந்துவிட்டான்!" என்று உரக்கக் கூவிப் பரிதாபமாக அழுதான் இவ்வளவு. உச்சத்தையின் ஏதோ தாக்கியது போல அவன் திகிலெழுந்து மயங்கித் தேன்மொழியின் மீது விழுந்தான். அவன் முகத்தோடு தன் முகத்தைச் சேர்த்து வைத்துச் சேர்ந்து நெம்பித் நெம்பித் குழறினான். இதயம் வெடித்து விடுவது வியர்வியி அழுதான். புழுப்பிசால் கேளிக் துடித்தான்.

"அப்பா! அத்தனையாவது சாதி வெறிக்கு என் அருமைத் தேன்மொழி பண்பாகி விட்டான்!" என்று அடியவியின்மீது கோபித்தெழுந்த நீண்ட பெருமூச்சுடன் இவ்வளவு கதறினான்.

"என் தாய் பாவி! என்னுடைய சாதித் திரிதான் அவனைக் கொன்று விட்டது!" என்று முகத்தை மூடிக்கொண்டு கதறினார் பண்டையன்.

சீர்தி வெறியின் கொடுமைக்குத் தங்கைப் பண்பிட்டுக் கொண்ட தேன்மொழியின் நிபாக உக்கந்ததைப் பற்றி மாணிக்கமும் கந்தரியும் விவரித்தனர். கண்ணை மறைத்து வாயிர் போக்கு கொண்டிருந்த கண்ணிருடே தேன்மொழியின் கண்களெழிற முகத்தையும், உறங்குவது போல் மூடிவிட்ட அவன் கண்ணையும், புன்னகையோடு பேசவிடிக் கொண்டிருந்த அவன் உதடுகளையும் பார்த்தார்கள். அவனுக்கு அருகில் காட்டில் கவியாழங்கை, மக்களின் மழிச்சிக் காப்ப பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்த பத்தரை மாற்றத் தங்கம், சிந்தனைச் செல்வம், இமயம் போன்ற உயர்ந்த எண்ணம் படைத்த இவ்வளவு, நாடியற்ற முழக்கை போல, திக்கற்ற பாலகன் போல அழுது தடித்துக் கொண்டிருந்த சேவத்தைப் பார்த்த முடியாமல் பதறித் துடித்தார்கள்.

தேன்மொழியின் பெற்றோர்கள் அழுது புலம்பி வருந்துவதால் துடிக்கத்தார்கள். இவ்வளவு தரவான் துக்க மிகுதியால் செவ்வெழுச் செயல் தரிவாது சிந்து விட்டான்.

தெரிந்திருந்த ஐக்கிய வாயிர்க்க காவிக் காற்று அடித்தது. காணிகைகள் இறந்து போன தேன்மொழிக்குக் காணிக்கை செய்துதுவது போல அந்த இவன் காற்று செடிக்கில் மணிக் திருந்த மணிகை உயிரற்ற தேன்மொழியின் உடலின்மீது கொண்டு வந்து துவிவது. அதைக்கு வெளியில் மாதத்துக்கு அடையி விட்ட உயர்ந்த இலைகள் சுற்றிய வேகத்தால் பறந்து ஓடின. அது இந்த நாட்டை விட்டுச் சாதிப் பேல் காய்ந்த சரகாங்கி கலைக்கி ஒடுவது போலிருந்தது. (முற்றம்)

கல்யாண விருத்தின் பொழுதும்...

வெளியே உலாவச்செல்லும் பொழுதும்

ஹிமாலயா புக்கெ பெர்ப்யூம்

சிறிது தடவிக்கொண்டால்

உங்கள் வசீகரத்தை அதிகரிக்கச்செய்திருது

இந்த ஸென்ட் தனி சகமானது.
இதன் செளமியமான மணம் மிகவும்
கவர்ச்சியானது. எல்லா இடங்களிலும்
விஷ்ணுமற்றிந்தவர்கள் ஹிமாலயா
புக்கெ பெர்ப்யூமைத்தான் தேர்ந்
தெடுக்கிறார்கள்.

இன்றுமேரு
தேத்தியான

கிராஸ்மிக்
தயாரிப்பு

நாள்
முழுவதும்

பாதி
மணிக்கு

புத்துணர்ச்சி

வினாடிக்கு

அளிக்க...

இரண்டு

குழலையான துறையைக் கொண்டு
ஹிமாலயா புகை
வெளடர்களை
உபயோகியுங்கள்

சுகம் செந்தவெந்திரு நிமாலயா புகை கட்டு

